د شمېر کِتاب ـ د تورات شريف څلورم کِتاب

د بنی اِسرائيلو اوله مردمشماری

١ (١) د دوېم کال د دوېمې مياشتې په وړومبۍ ورځ بنی اِسرائيلو د مِصر مُلک پرېښودو نه پس، د سينا په بيابان کښې مالِک
خُدائ د خپل حضور په مقدسه خېمه کښې موسیٰ ته وفرمائيل، (٢) ”تهٔ او هارون د ټولو بنی اِسرائيلو د قبيلو او کورَنو
مردمشماری وکړئ. د هغه ټولو سړو نومونه وليکئ (٣) چې عُمر يې شل کاله يا د دې نه زيات وی او چې جنګ کولے شی.
(٤) د هرې قبيلې نه يو يو مشر راوغواړه چې ستا مدد وکړی.“ ٥-١٦دا هغه سړی دی چې د خپلو قبيلو مشران دی، کوم چې
ستاسو د ملګرتيا دپاره د قوم نه خوښ کړے شوی دی يعنې د روبين د قبيلې نه اليصور د شدِيُور زوئ، د شمعون د قبيلې نه
سلومیاېل د صوریشدی زوئ، د يهوداه د قبيلې نه نحشون د عمینداب زوئ، د يساکار د قبيلې نه نتنیاېل د ضُعر زوئ، د
زبولون د قبيلې نه اِلياب د حيلون زوئ، د اِفرائيم د قبيلې نه اليسمع د عميهود زوئ، د منسی د قبيلې نه ګملیاېل د فداهصور
زوئ، د بنيامين د قبيلې نه اِبدان د جدعونی زوئ، د دان د قبيلې نه اخيعزر د عمیشدی زوئ، د آشر د قبيلې نه فجعیاېل د
عکران زوئ، د جاد د قبيلې نه اِلياسف د دعواېل زوئ، د نفتالی قبيلې نه اخيرع د عينان زوئ. ١٧د دې دولسو سړو په مدد سره
موسیٰ او هارون، ١٨د دوېمې مياشتې په اوله ورځ د بنی اِسرائيلو ټول قوم راغونډ کړو او د ټولو خلقو نومونه يې د قبيلو او
کورَنو په مطابق وليکل. د هغه ټولو سړو نومونه وليکلے شول او وشمېرلے شول چې عُمر يې شل کاله يا د دې نه زيات وو،
١٩هم هغه شان چې څنګه مالِک خُدائ حُکم ورکړے وو. د سينا په بيابان کښې، موسیٰ خلق وشمېرل. ٢٠-٤٦هغه ټول سړی
چې عُمر يې شل کاله يا د شلو کالو نه زيات وو او چې جنګ يې کولے شو نو د هغوئ نومونه د قبيلو او کورَنو په مطابق
وليکلے شول، شروع د روبين د قبيلې نه وشوه، چې د يعقوب مشر زوئ وو. ټول شمېر دا دے. د روبين اولاد شپږ څلوېښت
زره او پينځهٔ سوه کسان ؤو، د شمعون اولاد يو کم شپېتهٔ زره او درې سوه کسان ؤو، د جاد اولاد پينځهٔ څلوېښت زره شپږ
سوه او پنځوس کسان ؤو، د يهوداه اولاد څلور اويا زره او شپږ سوه کسان ؤو، د يساکار اولاد څلور پنځوس زره او څلور سوه
کسان ؤو، د زبولون اولاد اووهٔ پنځوس زره او څلور سوه کسان ؤو، د اِفرائيم اولاد څلوېښت زره او پينځهٔ سوه کسان ؤو، د
منسی اولاد دوه دېرش زره او دوه سوه کسان ؤو، د بنيامين اولاد پينځهٔ دېرش زره او څلور سوه کسان ؤو، د دان اولاد دوه
شپېتهٔ زره او اووهٔ سوه کسان ؤو، د آشر اولاد يو څلوېښت زره او پينځهٔ سوه کسان ؤو، د نفتالی اولاد درې پنځوس زره او
څلور سوه کسان ؤو. دا ټول په شمېر کښې شپږ لاکه درې زره او پينځهٔ سوه پنځوس کسان ؤو. ٤٧د ليويانو نومونه د نورو قبيلو
سره نهٔ ؤو ليکلے شوی، ٤٨ځکه چې مالِک خُدائ موسیٰ ته فرمائيلی ؤو چې، ٤٩”کله چې تهٔ د هغه سړو مردمشماری کوې چې
جنګ کولے شی، نو د ليوی قبيله په کښې مهٔ شامله. ٥٠خو ليويان زما د حضور مقدسې خېمې او د دې د ټول سامان مشران
مقرر کړه. هغوئ به خېمه او د دې سامان وړی، خِدمت به کوی او د دې نه ګېرچاپېره به خېمې لګوی. ٥١هر کله چې تاسو
خېمې بل ځائ ته اوړئ نو ليويان به مقدسه خېمه راټولوی او په هر يو نوی ځائ کښې به يې لګوی. بل هر څوک چې مقدسې
خېمې ته ورنزدې شی نو وېه وژلے شی. ٥٢او نور اِسرائيليان به قبيله په قبيله خېمې ودروی، هر يو سړے به د خپلې قبيلې سره
وی او د خپلې جنډې لاندې به وی. ٥٣خو ليويان به د مقدسې خېمې د حِفاظت دپاره د دې نه ګېرچاپېره خېمې ولګوی، چې
څوک نزدې رانهٔ شی، هسې نه چې د بنی اِسرائيلو قوم ته زهٔ په قهر شم.“ ٥٤نو بنی اِسرائيلو هم هغه شان وکړل څنګه چې مالِک
خُدائ موسیٰ ته حُکم کړے وو.

هرې قبيلې ته د خېمو ځايونه په نښه کول

٢ (١) بيا مالِک خُدائ موسیٰ او هارون ته دا اصُول وښودل. (٢) کله چې اِسرائيليان کېمپ جوړوی، نو هر سړے به د خپل
لښکر د جنډې لاندې خېمه ودروی. خېمې به د مقدسې خېمې نه ګېرچاپېره لګولے شی. ٣-٩نمرخاتهٔ طرف ته، چې څوک د
يهوداه د لښکر د جنډې لاندې وی نو هغوئ به په خپلو ډلو کښې خېمې ودروی، د هغوئ د قبيلو د مشرانو نومونه دا دی. د

یهوداه قبیلې مشر نحشون زوئ د عمی‌نداب، د قبیلې شمېر څلور اویا زره او شپږ سوه کسان دی، د یساکار قبیلې مشر نتنی‌ایل
زوئ د ضُعر، د قبیلې شمېر څلور پنځوس زره او څلور سوه کسان دی، د زبولون قبیلې مشر اِلیاب زوئ د حیلون، د قبیلې
شمېر اووهٔ پنځوس زره او څلور سوه کسان دی. دا ټول په شمېر کښې یو سل او شپږ اتیا زره او څلور سوه کسان دی. د
یهوداه لښکر به مخکښې روان وی. ۱۰-۱۶جنوب طرف ته، څوک چې د روبین د لښکر د جنډې لاندې وی نو هغوئ به په خپلو
پلو کښې خېمې ودروی، د هغوئ د قبیلو د مشرانو نومونه دا دی. د روبین قبیلې مشر الیصور زوئ د شدِیُور، د قبیلې شمېر
شپږ څلوېښت زره او پینځهٔ سوه کسان دی، د شمعون قبیلې مشر سلومی‌ایل زوئ د صوری‌شدی، د قبیلې شمېر یو کم شپېتهٔ
زره او درې سوه کسان دی، د جاد قبیلې مشر اِلیاسف زوئ د دعوایل، د قبیلې شمېر پینځهٔ څلوېښت زره شپږ سوه پنځوس
کسان دی. دا ټول په شمېر کښې یو سل او یو پنځوس زره او څلور سوه پنځوس کسان دی. دوېم به د روبین لښکر روان وی.
۱۷بیا دې د اولنو دوه لښکرو او د وروستنو دوه لښکرو په مینځ کښې لیویان روان شی چې مقدسه خېمه یوسی. هر یو لښکر به
هم په هغه ترتیب روان وی چې څنګه خېمې ودروی، هر یو به په خپل خپل ځائ د خپلې جنډې لاندې وی. ۱۸-۲۴نمرېربواتهٔ
طرف ته، څوک چې د اِفرائیم د لښکر د جنډې لاندې وی نو هغوئ به په خپلو پلو کښې خېمې ودروی، د هغوئ د قبیلو د مشرانو
نومونه دا دی. د اِفرائیم قبیلې مشر الیسمع زوئ د عمیهود، د قبیلې شمېر څلوېښت زره او پینځهٔ سوه کسان دی، د منسی قبیلې
مشر ګملی‌ایل زوئ د فداهصور، د قبیلې شمېر دوه دېرش زره او دوه سوه کسان دی، د بنیامین قبیلې مشر ابِدان زوئ د
جدعونی، د قبیلې شمېر پینځهٔ دېرش زره او څلور سوه کسان دی. دا ټول په شمېر کښې یو سل او اتهٔ زره او سل کسان دی.
درېم به د اِفرائیم لښکر روان وی. ۲۵-۳۱شمال طرف ته، څوک چې د دان د لښکر د جنډې لاندې وی نو هغوئ به په خپلو قبیلو
کښې خېمې ودروی، د هغوئ د قبیلو د مشرانو نومونه دا دی. د دان قبیلې مشر اخیعزر زوئ د عمی‌شدی، د قبیلې شمېر دوه
شپېتهٔ زره او اووهٔ سوه کسان دی، د آشر قبیلې مشر فجعی‌ایل زوئ د عکران، د قبیلې شمېر یو څلوېښت زره او پینځهٔ سوه
کسان دی، د نفتالی قبیلې مشر اخیرع زوئ د عینان، د قبیلې شمېر درې پنځوس زره او څلور سوه کسان دی. دا ټول په شمېر
کښې یو لاک اووهٔ پنځوس زره او شپږ سوه کسان دی. په آخر کښې به د دان لښکر روان وی. ۳۲د بنی اِسرائیلو د ټولو لښکرو
شمېر شپږ لاکه درې زره پینځهٔ سوه او پنځوس کسان وُو چې قبیله په قبیله د هغوئ نومونه ولیکلے شول. ۳۳هم هغه شان چې
څنګه مالِک خُدائ موسیٰ ته حُکم کړے وو، لیویان د نورو بنی اِسرائیلو سره یو ځائ ونهٔ شمېرلے شول. ۳۴بنی اِسرائیلو هم
هغه شان وکړل چې څنګه مالِک خُدائ موسیٰ ته حُکم کړے وو. هغوئ هر یو د خپلې جنډې لاندې خېمې ودرولې او هر یو د
خپلې قبیلې سره روان وو.

د حضرت هارون زامن

۳ ۱ دا د هارون او د موسیٰ د خاندان د هغه وخت خبره ده کله چې مالِک خُدائ د سینا په غرهٔ باندې د موسیٰ سره خبرې
وکړې. ۲ د هارون څلور زامن وُو، ندب چې د ټولو مشر وو، ابیهُو، اِلی‌عزر او اِتمر. ۳ د هغوئ سرونه غوړ کړے شول او
د اِمامانو په توګه مقرر کړے شول، ۴ خو ندب او ابیهُو هغه وخت ووژلے شول چې کله هغوئ د سینا په بیابان کښې مالِک
خُدائ ته هغه اور پېش کولو چې د هغې اجازت نهٔ وو. د هغوئ هیڅ اولاد نهٔ وو، نو اِلی‌عزر او اِتمر د خپل پلار هارون په ژوندون
کښې د اِمامانو په توګه خِدمت کولو.

د لیویانو ذمه واری

۵ بیا مالِک خُدائ موسیٰ ته وفرمائیل، ۶ ”د لیویانو قبیله نزدې راوله او هغوئ د هارون اِمام دپاره خِدمتګاران مقرر کړه.
۷ هغوئ به زما د حضور په مقدسه خېمه کار کوی او د اِمامانو او د ټول قوم دپاره به ذمه واری پوره کوی. ۸ هغوئ به د
مقدسې خېمې د ټول سامان خیال ساتی او د نورو بنی اِسرائیلو دپاره به ذمه واری پوره کوی. ۹ لیویان د هارون او د هغهٔ د
زامنو د خِدمت دپاره وقف شوی دی. ۱۰ تهٔ به هارون او د هغهٔ زامن مقرر کړې چې د اِمامانو په توګه ذمه واری پوره کړی،
بل هر څوک چې مقدسې خېمې ته د ورنزدې کېدلو کوشش وکړی نو هغه به ووژلے شی.“ ۱۱ نو مالِک خُدائ موسیٰ ته

وفرمائيل، ۱۲-۱۳ ”ليويان دې اوس زما شی. کله چې ما د مِصريانو ورومبی پيدا شوی نران ووژل، نو د بنی اِسرائيلو د هر
خاندان مشر زوئ او ورومبے پيدا شوے څناور وقف کړے شول چې زما شی. خو اوس د بنی اِسرائيلو د مشرانو زامنو په
ځائ ليويان به زما شی. زهٔ مالِک خُدائ يم.“

د ليويانو مردم‌شماری

۱۴ مالِک خُدائ د سينا په بيابان کښې موسیٰ ته حُکم وکړو ۱۵ چې د ليويانو د قبيلو او کورَنو نومونه وليکی، هغه هر يو نر
دې وشمېری چې عُمر يې د يوې مياشتې يا د دې نه زيات وی، ۱۶ او موسیٰ د مالِک خُدائ د حُکم په مطابق د هغوئ نومونه
وليکل. ۱۷-۲۰ د ليوی درې زامن وُو، جيرسون، قُهات او مراری، هغوئ د هغه قبيلو پلار نيکهٔ وُو کومې قبيلې چې د هغوئ په
نومونو ياديږی. د جيرسون دوه زامن وُو، لِبنی او سِمعی. د قُهات څلور زامن وُو، عُمرام، اِضهار، حبرون او عُزیٔ‌اېل، او د
مراری دوه زامن وُو، محلی او موشی. هغوئ د هغه قبيلو پلار نيکهٔ وُو چې د هغوئ په نومونو ياديږی. ۲۱ لِبنی او سِمعی دواړه
د جيرسون قبيلې وې. ۲۲ هغه ټول نران په شمېر کښې اووهٔ زره او پينځهٔ سوه کسان وُو چې عُمر يې يوه مياشت يا د دې نه
زيات وو. ۲۳ جيرسونيانو نمرپرېواتهٔ طرف ته د مقدسې خېمې نه وروستو خېمې ودرولې، ۲۴ د اِلياسف سره چې د لااېل
زوئ او د جيرسون قبيلې مشر وو. ۲۵ هغوئ د مقدسې خېمې دننئ پردې، پاسنئ پردې، د ننوتلو دروازې د پردې د خيال
ساتلو ذمه وار وُو، ۲۶ د هغه پردو چې د خېمې د دربار او د قربان‌ګاه نه ګېرچاپېره وې او دربار ته د ننوتلو د دروازې پردې.
هغوئ د هغه ټول خِدمت ذمه وار وُو چې د دې څيزونو سره يې تعلق لرلو. ۲۷ عُمرام، اِضهار، حبرون او عُزیٔ‌اېل څلور واړه
خاندانه د قُهات د قبيلې نه وُو. ۲۸ د هغه ټولو نرانو شمېر اتهٔ زره او شپږ سوه کسان وُو چې د هغوئ عُمر يوه مياشت يا د دې
نه زيات وو. ۲۹ قُهاتيانو د مقدسې خېمې جنوبی طرف ته خېمې ودرولې، ۳۰ د اليصفن سره چې د عُزیٔ‌اېل زوئ او د قبيلې
مشر وو. ۳۱ د هغوئ ذمه واری د دې څيزونو خيال ساتل وُو يعنې د لوظ صندوق، مېز، ډيوټ، قربان‌ګاه، د هغه لوښو چې
اِمامان يې په مقدس ځائ کښې استعمالوی او زيات مقدس ځائ ته د ننوتلو پرده. هغوئ د هغه ټول خِدمت ذمه وار وُو چې د
دې څيزونو سره يې تعلق لرلو. ۳۲ د ليويانو مشر د هارون اِمام زوئ اِلیعزر وو. د هغهٔ مشری په هغه کسانو باندې وه چې
کومو په مقدس ځائ کښې کار کولو. ۳۳ د محلی او موشی دواړه خاندانه د مراری د قبيلې نه وې. ۳۴ د هغه ټولو نرانو شمېر
شپږ زره او دوه سوه کسان وُو چې د هغوئ عُمر يوه مياشت يا د دې نه زيات وو. ۳۵ مراريانو د مقدسې خېمې شمالی طرف
ته خېمې ودرولې، د صوریٔ‌اېل سره چې د ابی‌خېل زوئ او د قبيلې مشر وو. ۳۶ هغوئ د مقدسې خېمې د چوکاټونو، دُرشلو،
ستنو، پښو او د دې په نورو ټولو څيزونو ذمه وار مقرر شول. هغوئ د هغه ټول خِدمت ذمه وار وُو چې د دې څيزونو سره يې
تعلق لرلو. ۳۷ هغوئ د ستنو، پښو، موږو او د دربار د بهرنئ رسو د خيال ساتلو ذمه وار وُو. ۳۸ موسیٰ، هارون او د هغهٔ
زامنو نمرخاتهٔ طرف ته د مقدسې خېمې په مخکښې خېمې ودرولې. هغوئ د هغه خِدمت ذمه وار وُو چې د بنی اِسرائيلو دپاره په
مقدس ځائ کښې کېدلو. بل هر چا چې د دې د کولو کوشش کړے وے نو هغه به وژلے شو. ۳۹ د مالِک خُدائ په حُکم
باندې چې موسیٰ او هارون د ليويانو کوم شمېر وکړو هغه ټول نران دوويشت زره وُو چې د هغوئ عُمر يوه مياشت يا د دې نه
زيات وو.

د ليويانو د مشرانو زامنو په ځائ مقرر کېدل

۴۰-۴۱ مالِک خُدائ موسیٰ ته وفرمائيل، ”د بنی اِسرائيلو ټول مشران زامن زما دی. نو د اِسرائيلو د هر مشر زوئ نوم وليکه،
چې عُمر يې يوه مياشت يا د دې نه زيات وی. خو د هغوئ په ځائ زهٔ دا د دعوې سره وايم چې ټول ليويان زما دی. زهٔ مالِک
خُدائ يم. زهٔ دا هم وايم چې د ټولو ورومبو پيدا شوو څاروو په ځائ د ليويانو څاروی زما دی.“ ۴۲ موسیٰ هم هغه شان وکړل
چې څنګه مالِک خُدائ حُکم کړے وو او د بنی اِسرائيلو ټول مشران زامن يې وشمېرل ۴۳ چې د هغوئ عُمر يوه مياشت يا د
دې نه زيات وو، هغوئ ټول په شمېر کښې دوويشت زره دوه سوه او درې اويا کسان وُو. ۴۴ بيا مالِک خُدائ موسیٰ ته
وفرمائيل، ۴۵ ”اوس د بنی اِسرائيلو د ټولو مشرانو زامنو په ځائ ليويان وقف کړه چې زما شی او د بنی اِسرائيلو د ورومبو پيدا
شوو څاروو په ځائ د ليويانو څاروی وقف کړه. زهٔ مالِک خُدائ يم. ۴۶ خو د بنی اِسرائيلو مشران زامن د ليويانو نه دوه سوه

او درې اويا کسان زيات دی، نو تهٔ به هغه زيات زامن واپس اخلې. (۴۷) د هر يو دپاره د منلے شوی معيار په مطابق پينځهٔ د
سپينو زرو سيکې ورکړه، (۴۸) او دا پېسې هارون او د هغهٔ زامنو ته ورکړه.“ (۴۹)-(۵۰) موسىٰ هم هغه شان وکړل او د سپينو زرو
سيکې يې واخستلې چې يو زر درې سوه او پينځهٔ شپېتهٔ وې (۵۱) او د مالِک خُدائ د فرمان په مطابق يې هغه هارون او د هغهٔ
زامنو له ورکړې.

د قُهات د قبيلې د ليويانو ذمه وارى

۴ (۱) بيا مالِک خُدائ موسىٰ ته وفرمائيل چې، (۲) ”د ليويانو مردمشمارى وکړه چې هغوئ قُهاتيان دی. هغوئ دې قبيله په
قبيله او خاندان په خاندان وشمېرلے شی، (۳) او د هغه ټولو سړو نومونه دې وليکلے شی چې د هغوئ عُمر د دېرشو کالو نه
تر پنځوسو کالو پورې وی او چې د مالِک خُدائ د حضور په مقدسه خېمه کښې کار کولے شی. (۴) د هغوئ خِدمت به د ډېرو
مقدسو څيزونو خيال ساتل وی.“ (۵) مالِک خُدائ موسىٰ ته دا اصُول وښودل. کله چې د کېمپ د وړلو وخت شی، نو هارون
او د هغهٔ زامن به مقدسې خېمې ته ننوځی، د لوظ د صندوق په مخکښې پړده به راکوزه کړی او د لوظ صندوق به ورباندې پټ
کړی. (۶) هغوئ به په دې باندې د څرمنې يوه ښهٔ ټوټه واچوی، د آسمانى رنګ کپړه به دپاسه ورباندې خوره کړی او د وړلو
دپاره به بازوګان وردننه کړی. (۷) هغوئ به په مېز باندې د آسمانى رنګ کپړه خوره کړی چې په کوم مېز باندې د مالِک خُدائ
روټۍ وی او په دې به لوښی، د خوشبويۍ جامونه، د نذرانو جامونه او د څښلو نذرانو دپاره منګی کېږدی. په مېز به همېشه روټۍ
پرته وی. (۸) هغوئ به په دې هر څهٔ باندې يوه سره کپړه خوره کړی، د څرمنې يوه ښهٔ ټوټه دې ورباندې واچوی او د وړلو
دپاره به بازوګان وردننه کړی. (۹) هغوئ به د آسمانى رنګ يوه کپړه واخلی او ډيوټ، ډيوې، سرپوښونه، مجمعې او د زيتُونو
تېلو ټول لوښی به ورباندې پټ کړی. (۱۰) هغوئ به دا او د دې ټول څيزونه د څرمنې په يوه ښهٔ ټوټه کښې تاو کړی او په وړُونکى
چوکاټ به يې کېږدی چې په کوم باندې وړلے شی. (۱۱) بيا به هغوئ د سرو زرو په قربانګاه باندې د آسمانى رنګ کپړه خوره
کړی، د څرمنې يوه ښهٔ ټوټه به ورباندې واچوی او د وړلو دپاره بازوګان به وردننه کړی. (۱۲) هغوئ به په مقدس ځائ کښې
هغه ټول لوښی واخلی چې په خِدمت کښې استعمالېږی، د آسمانى رنګ په يوه کپړه کښې به يې تاو کړی، د څرمنې يوه ښهٔ ټوټه
به پرې واچوی او په وړُونکى چوکاټ باندې به يې کېږدی. (۱۳) هغوئ به د قربانګاه نه ايره لرې کړی او په قربانګاه به د
کاسنى رنګ کپړه خوره کړی. (۱۴) هغوئ به په دې باندې هغه ټول سامان کېږدی چې د قربانګاه په خِدمت کښې استعمالېږی.
لکه د اور لوښی، د غوښې دپاره درې غاښۍ، بېلچې او ښانکونه. بيا به هغوئ په دې باندې د څرمنې يوه ښهٔ ټوټه واچوی، د وړلو
دپاره به بازوګان وردننه کړی. (۱۵) کله چې د خېمو د وړلو وخت راشی او هارون او د هغهٔ زامن دا او د دې ټول سامان
راونغاړی نو قُهاتيان به د مقدس سامان وړلو دپاره راشی. قُهاتيان به مقدس سامان له ګوتې نهٔ وروړی، ګنې مړهٔ به شی. دا هغه
څيزونه دی چې د هغې د وړلو ذمه وارى د قُهاتيانو ده، په کوم وخت کښې چې مالِک خُدائ د حضور خېمه وړلے شی. (۱۶) د
هارون اِمام زوئ اِلىعزر به د ټولې مقدسې خېمې او د ډيوو دپاره د تېلو، د خوشبويۍ، د غلې نذرانو، د غوړولو تېلو او په خېمه
کښې د نورو ټولو څيزونو ذمه وار وی کوم چې مالِک خُدائ ته وقف شوی دی. (۱۷) بيا مالِک خُدائ موسىٰ او هارون ته
وفرمائيل چې، (۱۸) ”قُهاتيان مهٔ پرېږدئ (۱۹) چې ډېرو مقدسو څيزونو ته نزدې راشی هسې نه چې مړهٔ شی. د هغوئ د بچ کېدو
د خاطره هارون او د هغهٔ زامن به دننه ځی او هر سړی ته به خپل کار حواله کوی چې څهٔ څيز به وړی. (۲۰) خو کهٔ قُهاتيان
مقدسې خېمې ته دننه لاړل او اِمامان يې وليدل چې د مقدسو څيزونو د وړلو تيارے کوی، نو دوئ به مړهٔ شی.“

د جيرسونيانو د قبيلې ذمه وارى

(۲۱) بيا مالِک خُدائ موسىٰ ته وفرمائيل چې، (۲۲) ”د هغه ليويانو مردمشمارى وکړه چې جيرسونيان دی، هغوئ دې قبيله په
قبيله او خاندان په خاندان وشمېرلے شی، (۲۳) او د هغه ټولو سړو نومونه دې وليکلے شی چې عُمر يې د دېرشو کالو نه تر
پنځوسو کالو پورې وی او چې د مالِک خُدائ د حضور په مقدسه خېمه کښې کار کولے شی. (۲۴) هغوئ به د دې سامان د
وړلو ذمه وار وی يعنې (۲۵) مقدسه خېمه، د دې دننه او بهر پړده، د دې دپاسه د ښې څرمنې ټوټه، د مقدسې خېمې پړده، (۲۶) د

مقدسې خېمې او قربانګاه نه ګېرچاپېره د دربار پردې او رسۍ، دربار ته د ننوتلو د دروازې پردې او هغه ټول سامان چې د دې په ودرولو کښې استعمالېږى. هغوئ به هغه ټولې ذمه وارۍ سر ته رسوى چې د دې څيزونو سره تعلق لرى. ۲۷ موسىٰ او هارون به جيرسونيانو ته د خدمت کولو هدايت ورکوى او د هغوئ کارونه به ګورى چې هغه څۀ يې سر ته رسولې دى کۀ نه کوم چې هارون او د هغۀ زامنو ورته حواله کړى دى. ۲۸ په مقدسه خېمه کښې د جيرسونيانو ذمه وارۍ دا دى، هغوئ به دا د هارون اِمام زوئ اِتمر د ښودنې لاندې تر سره کوى.“

د مراريانو قبيلې ذمه وارۍ

۲۹ مالِک خُدائ موسىٰ ته وفرمائيل چې، ”د هغه ليويانو مردمشمارى وکړه چې د مراريانو قبيلې دى، هغوئ قبيله په قبيله او خاندان په خاندان وشمېره، ۳۰ او د هغه ټولو سړو نومونه وليکه چې د هغوئ عُمر د دېرشو نه تر پنځوسو کالو پورې وى او چې د مالِک خُدائ د حضور په خېمه کښې کار کولے شى. ۳۱ هغوئ به د مقدسې خېمې د چوکاټونو، دُرشلو، ستنو او د پښو وړلو ذمه وار وى، ۳۲ او د ستنو، پښو، موږو او د خېمې د ګېرچاپېره د دربار د پردو رسو، سره د هغه ټول سامان د وړلو ذمه وار وى چې د دې په ودرولو کښې استعمالېږى. هر يو سړے به د هغه څيزونو ذمه وار وى کوم چې ورته حواله شوى وى. ۳۳ دا د مراريانو د مقدسې خېمې د خِدمت ذمه وارۍ دى، هغوئ به د هارون اِمام زوئ اِتمر د ښودنې لاندې دا کار تر سره کوى.“

د ليويانو مردمشمارى

۳۴-۴۸موسىٰ، هارون او د بنى اِسرائيلو نورو مشرانو د مالِک خُدائ حُکم ومنلو او ليويان يې قبيله په قبيله او خاندان په خاندان وشمېرل، چې معلوم کړى چې څومره سړى شته چې عُمر يې د دېرشو کالو نه تر پنځوسو کالو پورې وى او چې په مقدسه خېمه کښې کار کولے شى. دوه زره اووۀ سوه او پنځوس قُهاتيان وُو، دوه زره شپږ سوه او دېرش جيرسونيان وُو او درې زره او دوه سوه مراريان وُو. دا ټول په شمېر کښې اتۀ زره پينځۀ سوه او اتيا کسان وُو. ۴۹هر يو سړے د هغه حُکم په مطابق وشمېرلے شو چې مالِک خُدائ موسىٰ ته کړے وو، او د هغه حُکم په مطابق چې مالِک خُدائ موسىٰ له ورکړے وو نو هر يو ته د وړلو او خِدمت کولو ذمه وارۍ حواله شوې.

ناپاکه خلق

۵ ۱ بيا مالِک خُدائ موسىٰ ته وفرمائيل، ۲ ”بنى اِسرائيلو له حُکم ورکړه چې هر هغه څوک چې د جذام بيمارى لرى يا يې د بدن د يو ځائ نه اوبۀ ځى او هر څوک چې د مړى سره د لګېدلو په وجه ناپاک شوے وى نو هغوئ دې هغه د خېمو نه وشړى. ۳ نر يا ښځه چې ناپاکه وى نو هغوئ بهر وليږه، چې خېمې پليتې نۀ کړى، چرته چې زۀ د خپلو خلقو په مينځ کښې اوسېږم.“ ۴ بنى اِسرائيلو هم هغه شان وکړل او داسې خلق يې د خېمو نه بهر کړل.

د جرم په وجه جرمانه کېدل

۵ بيا مالِک خُدائ موسىٰ ته وفرمائيل چې، ۶ ”بنى اِسرائيلو ته دا اصُول وښايه. کله چې يو نر يا ښځه د چا خِلاف جرم وکړى نو هغه د مالِک خُدائ نافرمانى کوى نو هغه کس به قصوروار وى، ۷ هغه دې خامخا د خپلې ګناه اِقرار وکړى او چې د چا خِلاف يې جرم کړے وى نو هغه کس له دې پوره تاوان ورکړى او شل فيصده دې زيات هم ورکړى. ۸ کۀ د مظلوم کس نزدې خپلوان نۀ وى چې د جرم تاوان ورته مِلاو شى، نو د جرم تاوان به د مالِک خُدائ په نوم اِمام له ورکړے شى، د دې سره به د مجرم د کفارې دپاره يو ګډ هم وى. ۹ اِسرائيليان چې هره يوه خاص برخه مالِک خُدائ ته پېش کوى نو هغه به د اِمام وى. ۱۰ هر يو اِمام هغه ټولې نذرانې د ځان دپاره ساتلے شى چې کومې هغوئ ته ورکړے شوې وى.“

یو شکمن خاوند

(۱۱) بیا مالِک خُدائ موسیٰ ته حُکم وکړو (۱۲-۱۴) چې بنی اِسرائیلو ته دا اصُول وښائی. کۀ یو سړے شکمن شی چې خپلې ښځې
ورسره بې‌وفائی کړې ده او د بل سړی سره يې زنا کړې ده او د خپل ځان بې‌عزتی يې کړې ده، خو کۀ د خاوند یقین پوخ نۀ وی،
او کېدے شی چې د هغۀ ښځې دا خبره پټه ساتلې وی، ګواه هم نۀ وی او په دې کار پورې نیولے شوې هم نۀ وی، یا داسې وشی
چې یو خاوند په خپله ښځه باندې هسې شکمن شی، کۀ هغې بې‌وفائی هم نۀ وی کړې. (۱۵) په داسې دواړو حالتونو کښې سړے
به خپله ښځه اِمام له بوځی. هغه به یو کلو د اوربشو اوړۀ هم یوسی، خو هغه به په دې باندې د زېتُونو تېل نۀ اچوی او نۀ به
وربانديې خوشبوئی اچوی، ځکه چې دا نذرانه د شکمن خاوند د طرف نه ده، دا د دې دپاره پېش کېږی چې حقیقت څرګند شی.
(۱۶) اِمام به هغه ښځه وړاندې راولی او د مالِک خُدائ د قربان‌ګاه په مخکښې به يې ودروی. (۱۷) هغه به په کنډول کښې څۀ
مقدسې اوبۀ واچوی او د مالِک خُدائ د حضور مقدسې خېمې د دربار نه به لږه خاوره واخلی او په اوبو کښې به يې واچوی
چې ترخې شی. (۱۸) بیا به هغه د ښځې وېښتۀ خوارۀ کړی او د اوړو نذرانه به د هغې په لاس کښې کېږدی. اِمام به هغه جام په
خپلو لاسونو کښې ونیسی چې ترخې اوبۀ په کښې دی. دا د دې دپاره چې په هغه کس باندې لعنت راولی چې کوم ګناهګار وی.
(۱۹) بیا به اِمام هغه ښځه دې ته راضی کړی چې داسې قسم وخوری، ”کۀ تا زنا کړې نۀ وی، نو چې دا اوبۀ کوم لعنت راولی نو
هغه به تا ته نقصان نۀ رسوی. (۲۰) خو کۀ تا زنا کړې وی، (۲۱) نو مالِک خُدائ دې ستا نوم ستا په خلقو کښې لعنتی کړی. تا
دې شنډه کړی او ستا خېټه دې وپړسوی. (۲۲) دا اوبۀ به ستا خېټې ته ننوځی او ستا خېټه دې وپړسوی او تا دې شنډه کړی.“
نو ښځه به په جواب کښې داسې ووائی، ”آمین. هم داسې دې وشی.“ (۲۳) بیا به اِمام دا لعنت په یو طومار ولیکی او دا لیکل به د
ترخو اوبو په جام کښې ووینځی. (۲۴) د هغې نه مخکښې چې په ښځه باندې دا اوبۀ وڅښی، کوم چې سخت درد راولی، (۲۵)
اِمام به د ښځې د لاسونو نه د اوړو د شک نذرانه واخلی، مالِک خُدائ ته وقف کولو دپاره به يې پورته کړی او په قربان‌ګاه باندې
به يې پېش کړی. (۲۶) بیا به اِمام د دې نه یو موټے واخلی، دا به د نذرانې د یوې نښې په شان وی او په قربان‌ګاه باندې به يې
وسوزوی. په آخر کښې به هغه په ښځه باندې اوبۀ وڅښوی. (۲۷) کۀ هغې زنا کړې وی، نو اوبۀ به په هغې باندې سخت درد
راولی، د هغې خېټه به وپړسېږی او هغه به شنډه شی. او د هغې نوم به په خپلو خلقو کښې لعنتی شی. (۲۸) خو کۀ هغه بې‌ګناه
وی، نو نقصان به ورته نۀ رسېږی او د هغې به بچی پیدا شی. (۲۹-۳۰) دا قانون د داسې واقعو دپاره دے کۀ چرې یو سړے
غېرت وکړی او شکمن شی چې د هغۀ ښځې زنا کړې ده. ښځه به د مالِک خُدائ په حضور کښې د قربان‌ګاه په مخکښې
ودرولے شی او اِمام به دا رسم ادا کړی. (۳۱) خاوند به د ګناه نه خلاص وی، خو کۀ ښځه ګناهګاره وی، نو هغې ته به خامخا
د خپلو بدو سزا مِلاو شی.

د نذیر په حیثیت وقف کېدو دپاره اصُول

۶ (۱) بیا مالِک خُدائ موسیٰ ته حُکم وکړو (۲) چې بنی اِسرائیلو ته دا اصُول وښائی. کۀ یو سړے یا ښځه د خاص مقصد
دپاره د خپل ځان د نذیر په حیثیت وقف کولو قسم وکړی او خپل ځان مالِک خُدائ ته وقف کړی (۳) نو هغوئ به د میو نه او
شرابو نه ځان وساتی. هغوئ به داسې یو قِسم رس هم نۀ څښی چې د انګورو نه جوړ وی او نۀ به کچه انګور او نۀ اوچ انګور
خوری. (۴) چې تر کومې پورې هغوئ د نذیر په حیثیت وقف شوی وی، نو هغوئ به داسې یو څیز هم نۀ خوری چې د انګورو د
باغ نه راځی، د انګورو پوستکے یا تخم به هم نۀ خوری. (۵) چې تر کومې پورې هغوئ د نذیر په حیثیت د قسم لاندې وی، نو
وېښتۀ به نۀ وارۀ کوی. ترڅو چې د هغوئ د قسم نیټه پوره شوې نۀ وی، هغوئ مالِک خُدائ ته وقف دی او وېښتۀ به پرېږدی
چې لوئ شی. (۶-۷) د هغوئ وېښتۀ د دې نښه ده چې هغوئ مالِک خُدائ ته وقف دی، نو هغوئ به مړی ته نزدې کېدو په
وجه خپل ځانونه نۀ ناپاکوی، کۀ هغه يې پلار، مور، ورور یا خور هم وی. (۸) چې تر کومې پورې هغوئ د نذیر په حیثیت د قسم
لاندې وی، نو هغوئ مالِک خُدائ ته وقف دی. (۹) کۀ د هغۀ وقف شوی وېښتۀ داسې ناپاک شی چې هغه د یو داسې کس په
خوا کښې وی چې ناڅاپه مړ شی، نو هغه به خامخا اووۀ ورځې اِنتظار وکړی او بیا به خپل وېښتۀ کل کړی، او هغه به پاک
شی. (۱۰) په اتمه ورځ به هغوئ دوه ګوګوشتکې یا دوه کونترې د مالِک خُدائ د حضور مقدسې خېمې په دروازه کښې اِمام له

راوړی. ۱۱ اِمام به يوه د ګناه د نذرانې په توګه پېش کړی او بله د سوزېدونکې نذرانې په توګه او د هغوئ دپاره به کفاره ادا
کړی ځکه چې هغوئ مړی ته د نزدې کېدو په وجه ګناه کړې ده. هم په هغه ورځ به د هغوئ وېښتهٔ بيا پاک شي ۱۲ او خپل
وخت به مالِک خُدائ ته د نذير په حېثيت وقف کړی. تېر شوے وخت نهٔ حسابيږی، ځکه چې د هغوئ وقف شوی وېښتهٔ ناپاک
شوی ؤو. د ګناه د تاوان د نذرانې دپاره به هغوئ د يو کال ګډُورے راولی. ۱۳ د قانون په مطابق کله چې هغه کس د نذير په
حېثيت خپل قسم پوره کړی، نو هغوئ به دا رسم ادا کوی. هغوئ به د مقدسې خېمې دروازې ته ورشی ۱۴ او مالِک خُدائ ته
دې درې داسې ځناور قربانی کړی چې هيڅ عېب په کښې نهٔ وی، د سوزېدونکې نذرانې دپاره يو کلن ګډُورے، يوه کلنه ګډورې
د ګناه نذرانې دپاره او د سلامتۍ نذرانې دپاره يو ګډ. ۱۵ هغوئ به د پتيرې روټۍ يوه ډکه ټوکرۍ هم پېش کړی، د اوړو ډېلې
روټۍ چې د زيتُونو تېل په کښې ګډ وی او نرۍ نرۍ روټۍ چې د زيتُونو تېل وربانديې لګولے شوی وی او د دې نه علاوه د غلې
او د څښلو نذرانې به هم ورسره وی. ۱۶ اِمام به دا ټولې مالِک خُدائ ته حاضرې کړی او د ګناه نذرانه او سوزېدونکې نذرانه به
پېش کړی. ۱۷ هغه به ګډ د سلامتۍ نذرانې په توګه مالِک خُدائ ته قربانی کړی او د هغه پتيرې روټۍ سره به يې پېش کړی
کومه چې په ټوکرۍ کښې ده، هغه به د غلې او د څښلو نذرانې هم حاضرې کړی. ۱۸ هغه د نذير په حېثيت کس به د مقدسې
خېمې په دروازه کښې خپل وېښتهٔ کل کړی او په هغه اور کښې به يې واچوی چې په کوم د سلامتۍ نذرانه سوزولے شی. ۱۹
بيا کله چې د ګډ د اوږې غوښه وېشولے شی، اِمام به دا راواخلی او په ټوکرۍ کښې چې کومې روټۍ دی د يوې ډېلې او د يوې
نرۍ روټۍ سره به يې د هغه د نذير په حېثيت کس په لاسونو کښې کېږدی چا چې قسم کړے وو. ۲۰ بيا به اِمام دا د يوې
خاص تُحفې په توګه مالِک خُدائ ته پېش کړی، دا د اِمام دپاره يوه مقدسه نذرانه ده، د دې نه علاوه د ګډ سينه او پتُون د قانون
په مطابق د اِمام دی، نو بيا، هغه کس چې د نذير په حېثيت يې قسم خوړلے وو، مے څښلے شی. ۲۱ دا اصُول د هغه کس
دپاره دی کوم چې د نذير په حېثيت مالِک خُدائ ته قسم وکړی. د دې نه علاوه نورې نذرانې هم پېش کولے شی کهٔ د هغهٔ وس
وی. خو هغوئ چې کومه وعده کړې وی نو هغه به خامخا پوره کوی.

د خلقو دپاره د اِمامانو برکت

۲۲ بيا مالِک خُدائ موسیٰ ته وفرمائيل ۲۳ چې هارون او د هغهٔ زامن دې د بنی اِسرائيلو د برکت غوښتلو دپاره داسې وائی،
۲۴ "مالِک خُدائ دې تاسو له برکت درکړی او ستاسو خيال دې وساتی، ۲۵ مالِک خُدائ دې د خپل مخ نُور په تاسو وځلوی
او په تاسو دې رحم وکړی، ۲۶ مالِک خُدائ دې ستاسو مل وی او تاسو له دې سلامتی درکړی." ۲۷ او مالِک خُدائ
وفرمائيل، "چې هغوئ په بنی اِسرائيلو باندې د برکت دپاره زما نوم اخلی، نو زهٔ به هغوئ له برکت ورکړم."

د مشرانو نذرانې راوړل

۷ ۱ په هغه ورځ چې کله موسیٰ د مالِک خُدائ د حضور مقدسه خېمه ودرول پوره کړل، هغهٔ مقدسه خېمه او د دې ټول
سامان، قربانګاه او د هغې ټول سامان په تېلو غوړ کړل او وقف يې کړل. ۲ بيا د بنی اِسرائيلو د قبيلو مشران، کوم چې د
مردمشمارۍ مشران ؤو ۳ هغوئ خپلې نذرانې مالِک خُدائ ته راوړلې، شپږ لوئې ګاډۍ او دولس غوائی، د دوو مشرانو دپاره
يوه ګاډۍ او د هر مشر دپاره يو غوَيے. کله چې هغوئ دا حاضر کړل، ۴ نو مالِک خُدائ موسیٰ ته وفرمائيل، ۵ "دا تُحفې
قبولې کړه چې د مقدسې خېمې په خِدمت کښې استعمال شی، دا ليويانو ته د هغه خِدمت دپاره ورکړه کوم چې هغوئ کوی."
۶ نو موسیٰ ګاډۍ او غوَيان ليويانو له ورکړل. ۷ هغهٔ دوه ګاډۍ او څلور غوائی جېرسونيانو له ورکړل، ۸ او څلور ګاډۍ
او اتهٔ غوَيان يې مراريانو له ورکړل. دا ټول خِدمت د هارون زوئ اِتمر د رهنمايۍ لاندې وشو. ۹ خو قُهاتيانو له يې ګاډۍ يا
غوَيان ورنهٔ کړل، ځکه چې هغوئ د کومو مقدسو څيزونو ساتنه کوله هغه هغوئ په اوږو باندې وړلے شول. ۱۰ مشرانو د
قربانګاه وقف کولو دپاره هم نذرانې راوړې. کله چې هغوئ خپلې نذرانې په قربانګاه باندې پېش کولو ته تيار شول، ۱۱ مالِک
خُدائ موسیٰ ته وفرمائيل، "مشرانو ته ووايه چې دولس ورځې به هره ورځ يو يو مشر د قربانګاه د وقف کولو دپاره خپلې
نذرانې پېش کوی." ۱۲-۸۳ هغوئ به په دې ترتيب باندې خپلې نذرانې پېش کړی. په وړومبۍ ورځ د يهوداه قبيلې مشر نحشون

زوئ د عمی‌نداب، په دویمه ورځ د یساکار قبیلې مشر نتنی‌ایل زوئ د ضُعر، په دریمه ورځ د زبولون قبیلې مشر اِلیاب زوئ د
حیلون، په څلورمه ورځ د روبین قبیلې مشر الیصور زوئ د شدِیُور، په پینځمه ورځ د شمعون قبیلې مشر سلومی‌اېل زوئ د
صورشدی، په شپږمه ورځ د جاد قبیلې مشر اِلیاسف زوئ د دعواېل، په اوومه ورځ د اِفرائیم قبیلې مشر الیسمع زوئ د عمیهود،
په اتمه ورځ د منسی قبیلې مشر ګملی‌اېل زوئ د فداهصور، په نهمه ورځ د بنیامین قبیلې مشر ابِدان زوئ د جدعونی، په لسمه
ورځ د دان قبیلې مشر اخیعزر زوئ د عمی‌شدی، په یوولسمه ورځ د آشر قبیلې مشر فجعی‌اېل زوئ د عکران، په دولسمه ورځ د
نفتالی قبیلې مشر اخیرع زوئ د عینان. هره یوه نذرانه چې راوړلے شوه مِقدار یې دا وو، یو د سپینو زرو جام یو نیم کلو او یو د
سپینو زرو ښانک اتۀ سوه ګرامه، دا د منلے شوی معیار په مطابق وُو، دا دواړه د اوړو نه ډک وُو او تېل ورسره ګډ وُو، دا د
غلې نذرانې دپاره وُو، یو د سرو زرو لوښے یو سل او لس ګرامه د خوشبویۍ نه ډک وُو، یو سخے، یو ګډ او د یو کال ګډُورے،
دا د سوزېدونکې نذرانې دپاره وُو، یو د چېلی بچے د ګناه نذرانې دپاره وو، او دوه غوَیی، پینځۀ ګډان، پینځۀ چېلی او پینځۀ یو
کلن ګډُوری د سلامتۍ نذرانې دپاره وُو. ۸۴-۸۸هغه دولسو مشرانو د قربان‌ګاه وقف کولو دپاره هم نذرانې راوړې هغه ټولې دا
دی. دولس د سپینو زرو جامونه او دولس د سپینو زرو ښانکونه، دا ټول اتۀویشت کلو وُو، دولس د سرو زرو لوښی، دا ټول یو
نیم کلو وُو چې د خوشبویۍ نه ډک وُو، دولس غوَیی، دولس ګډان او دولس یو کلن ګډُوری، ورسره د غلې نذرانې هم یوړلے
شوې، دا د سوزېدونکې نذرانو دپاره وُو، دولس چېلی د ګناه نذرانو دپاره وُو، او څلېریشت غوَیی، شپېتۀ ګډان، شپېتۀ چېلی،
شپېتۀ یو کلن ګډُوری، دا د وقف کولو نذرانې دپاره وُو. ۸۹کله چې موسیٰ مقدسې خېمې ته دننه لاړو چې د مالِک خُدائ سره
خبرې وکړی، هغۀ د مالِک خُدائ خبرې واورېدلې چې د لوظ د صندوق د سر دپاسه او د دوه وزرو والا مخلوق د مینځ نه یې د
هغۀ سره کولې.

د ډیوو کېښودل

۸ (۱) بیا مالِک خُدائ موسیٰ ته وفرمائیل چې، (۲) ”هارون ته ووایه چې کله هغه اووۀ ډیوې په ډیوټ باندې کېږدی، نو هغه
به یې داسې کېږدی چې د ډیوټ مخې ته رڼا ورکوی.“ (۳) هارون هم هغه شان وکړل او ډیوې یې داسې کېښودې چې د ډیوټ
مخې ته رڼا وه. (۴) د سر نه تر بېخه پورې ډیوټ د ټکولے شوو سرو زرو نه جوړ وو، هم د هغې نقشې په مطابق چې مالِک
خُدائ موسیٰ ته ښودلې وه.

د لیویانو خِدمت او وقف کېدل

(۵) بیا مالِک خُدائ موسیٰ ته وفرمائیل، (۶) ”لیویان د نورو بنی اِسرائیلو نه جدا کړه او هغوئ پاک کړه، (۷) طریقه دا ده، په
هغوئ باندې د پاکوالی اوبۀ وشینده او هغوئ ته ووایه چې ټول بدن کل کړی او خپلې جامې ووینځی. نو هغوئ به پاک شی. (۸)
بیا یو سخے او د غلې نذرانې دپاره اوړۀ چې د زیتُونو تېل ورسره ګډ وی دا به هغوئ واخلی، او د ګناه نذرانې دپاره به تۀ یو بل
غوَیے بوځې. (۹) بیا د بنی اِسرائیلو ټول قوم راغونډ کړه او لیویان زما د حضور خېمې په مخکښې ودروه. (۱۰) اِسرائیلیان دې
خپل لاسونه د لیویانو په سرونو کېږدی، (۱۱) او بیا به هارون لیویان د بنی اِسرائیلو نه د خاص تُحفې په توګه ما ته وقف کړی،
چې هغوئ زما خِدمت وکړی. (۱۲) لیویان به بیا خپل لاسونه د دوو غوَیانو په سرونو کېږدی، یو به د ګناه نذرانې په توګه او بل د
سوزېدونکې نذرانې په توګه مالِک خُدائ ته پېش کیږی، د دې دپاره چې د لیویانو کفاره ادا شی. (۱۳) لیویان ما ته د خاص
تُحفې په توګه وقف کړه او هارون او د هغۀ زامن د هغوئ مشران جوړ کړه. (۱۴) نو لیویان د نورو بنی اِسرائیلو نه جدا کړه چې
هغوئ زما شی. (۱۵) کله چې تۀ لیویان پاک او وقف کړې، نو هغوئ د خِدمت دپاره مقدسې خېمې ته دننه تلے شی. (۱۶) د بنی
اِسرائیلو د ټولو مشرانو زامنو په ځائ لیویان زما دی او هغوئ صِرف زما دی. (۱۷) کله چې ما د مِصر په مُلک کښې ټول
مشران زامن ووژل، ما د بنی اِسرائیلو د هر خاندان مشر زوئ او هر یو وړومبے پیدا شوے ځناور خپل ځان ته وقف کړو. (۱۸)
اوس زۀ د بنی اِسرائیلو د ټولو وړومبو پیدا شوو زامنو په ځائ لیویان اخلم، (۱۹) او لیویان د بنی اِسرائیلو نه د خاص تُحفې په
توګه د هارون او د هغۀ زامنو په حواله کوم چې په مقدسه خېمه کښې د بنی اِسرائیلو دپاره خِدمت وکړی او هغوئ به د بنی

اِسرائيلو دپاره کفاره ادا کوی چې کله هغوئ مقدس ځائ ته ډېر نزدې راشی نو چې وبا يې هلاک نۀ کړی.“ ﴿۳۰﴾ نو موسیٰ، هارون او ټولو بنی اِسرائيلو ليويان وقف کړل، هم هغه شان چې څنګه مالِک خُدائ موسیٰ ته حُکم کړے وو. ﴿۳۱﴾ ليويانو خپل ځانونه پاک کړل او جامې يې ووينځلې او هارون هغوئ مالِک خُدائ ته د خاص تُحفې په توګه پېش کړل. هارون د هغوئ دپاره د پاکوالی کفاره ادا کړه. ﴿۳۲﴾ خلقو هم هغه شان وکړل چې څنګه مالِک خُدائ د ليويانو په حقله موسیٰ ته حُکم کړے وو. نو ليويان په مقدسه خېمه کښې د خِدمت کولو دپاره د هارون او د هغۀ زامنو د مشرئ لاندې لاړل. ﴿۳۳﴾ بيا مالِک خُدائ موسیٰ ته وفرمائيل، ﴿۳۴﴾ ”د پينځويشتو کالو عُمر نه واخله هر يو ليوے به زما د حضور په خېمه کښې خپله د خِدمت ذمه واری ادا کوی، ﴿۳۵﴾ او چې عُمر يې پنځوس کاله شی نو هغه به نور خِدمت نۀ کوی. ﴿۳۶﴾ د هغې نه پس، هغه د خپل هغه ليوی سره مدد کولے شی کوم چې په خېمه کښې خپله ذمه واری ادا کوی، خو په خپله به هيڅ خِدمت نۀ کوی. نو داسې به تاسو ليويانو ته ذمه واری حواله کوئ.“

د فسحې اختر په حقله اصُول

۹ ﴿۱﴾ د بنی اِسرائيلو د مِصر مُلک نه د وتلو نه پس، د دوېم کال په اولنۍ مياشت مالِک خُدائ د سينا په بيابان کښې د موسیٰ سره خبرې وکړې. مالِک خُدائ ورته وفرمائيل، ﴿۲-۳﴾ ”د دې مياشتې په څوارلسمه ورځ، د نمرپرېواتو په وخت، اِسرائيليان به د ټول قانون او اصُولو په مطابق د فسحې اختر کوی.“ ﴿۴﴾ نو موسیٰ بنی اِسرائيلو ته وفرمائيل چې هغوئ د فسحې اختر وکړی، ﴿۵﴾ او د اولنۍ مياشتې د څوارلسمې ورځې په ماښام بنی اِسرائيلو د سينا په بيابان کښې هغه هر څۀ وکړل چې څنګه مالِک خُدائ موسیٰ له حُکم ورکړے وو. ﴿۶﴾ خو څۀ خلق ناپاک وُو ځکه چې هغوئ د مړی سره لګېدلی وُو او هغوئ په هغه ورځ د فسحې اختر نۀ شو کولے. هغوئ موسیٰ او هارون له لاړل ﴿۷﴾ او ورته يې ووئيل، ”مونږ ناپاک يُو ځکه چې مونږ د مړی سره لګېدلی يُو، خو مونږ د نورو بنی اِسرائيلو سره ولې نۀ شُو شريکېدلے چې مالِک خُدائ ته نذرانه پېش کړُو؟“ ﴿۸﴾ موسیٰ ورته وفرمائيل، ”تر هغې پورې صبر وکړئ چې ما ته د مالِک خُدائ نه ستاسو په حقله حُکم مِلاو شی.“ ﴿۹﴾ نو مالِک خُدائ موسیٰ ته وفرمائيل چې، ﴿۱۰﴾ ”بنی اِسرائيلو ته ووايه، کله چې تاسو يا ستاسو اولاد د مړی سره لګېدلو په وجه ناپاک يئ يا په لرې سفر کښې يئ، خو بيا هم د فسحې اختر کول غواړئ، ﴿۱۱﴾ نو تاسو ته اجازت دے چې دا يوه مياشت وروستو وکړئ، يعنې د دوېمې مياشتې د څوارلسمې ورځې په ماښام. دا اختر د پتيرې روټۍ او ترخو بوټو سره وکړئ. ﴿۱۲﴾ د هغه خوراک نه هيڅ هم د بل سحر پورې مۀ پرېږدئ او چې د هغه قربانۍ د څناورو هډُوکی مات نۀ کړئ. د فسحې اختر د ټولو اصُولو په مطابق وکړئ. ﴿۱۳﴾ خو چې څوک پاک وی او لرې سفر کښې نۀ وی او هغه د فسحې اختر ونۀ کړی، نو هغه به نور زما د خلقو نه نۀ شی ګڼلے، ځکه چې هغۀ ما ته په مقرر وخت باندې نذرانه پېش نۀ کړه. هغۀ ته به خامخا د خپلې ګناه سزا مِلاو شی. ﴿۱۴﴾ ستاسو سره چې کوم مسافر اوسېږی کۀ هغوئ د فسحې اختر کول غواړی، نو هغوئ به دا د ټول قانون او اصُولو په مطابق کوی. هر څوک چې د بل مُلک وی يا په دې مُلک کښې پېدا شوے وی نو د دواړو دپاره يو شان قانون دے.“

د ورېځې ستن او د اور ستن

﴿۱۵-۱۶﴾ په کومه ورځ چې د مالِک خُدائ د حضور خېمه ودرولے شوه، نو ورېځ راغله او خېمه يې پټه کړه. ورېځ به د شپې د اور په شان ښکارېده. ﴿۱۷﴾ چې کله به هم ورېځ د خېمې نه اوچته شوه، نو اِسرائيليان به روان شول او بيا به يې په هغه ځائ کښې خېمې ودرولې چرته به چې ورېځ راکوزه شوې وه. ﴿۱۸﴾ بنی اِسرائيلو به د مالِک خُدائ په حُکم خېمې ورلې او د هغۀ په حُکم به يې ودرولې. تر کومې پورې به چې ورېځ په مقدسه خېمه باندې ولاړه وه، نو هغوئ به په خپلو خېمو کښې اېسار وُو. ﴿۱۹﴾ کله به چې ورېځ په مقدسه خېمه باندې د ډېر وخت دپاره ولاړه وه، نو هغوئ د مالِک خُدائ حُکم منلو او د هغه ځائ نه به نۀ تلل. ﴿۲۰﴾ کله کله به ورېځ صِرف يو څو ورځې د خېمې دپاسه اېساره وه، نو په هر حالت کښې، هغوئ د مالِک خُدائ د حُکم په مطابق په خپلو خېمو کښې اېسارېدل يا به يې سفر کولو. ﴿۲۱﴾ کله به ورېځ صِرف د ماښام نه واخله تر سحره پورې اېساره وه، چې څنګه به ورېځ اوچته شوه نو هغوئ به سفر شروع کړو. ﴿۲۲﴾ کۀ ورېځ به دوه ورځې، مياشت، کال، يا زياته د مقدسې خېمې

دیاسه ولاړه وه، نو هغوئ به سفر نۀ کولو، خو چې کله به وريځ اوچته شوه، نو هغوئ به سفر کولو. ۲۳ کوم حُکمونه چې مالِک خُدائ د موسیٰ په ذريعه ورکړی وُو هغوئ د هغې په مطابق خېمې ودرولې او وړلې.

د سپينو زرو بيګل

۱۰ ۱ بيا مالِک خُدائ موسیٰ ته وفرمائيل، ۲ ”د ټکبدلے شوو سپينو زرو نه دوه بيګلې جوړې کړه چې د خلقو په يو ځائ راغونډولو او د خېمو د وړلو د خبر دپاره استعماليږی. ۳ کله چې دواړه بيګلې وغږيږی، نو ټول قوم به زما د حضور د مقدسې خېمې په دروازه کښې ستا نه ګېرچاپېره راغونډ شی. ۴ خو چې کله صِرف يو بيګل وغږيږی، بيا به صِرف د قبيلو مشران ستا نه راغونډيږی. ۵ کله چې بيګل په لنډ آواز وغږيږی، نو د نمرخاتۀ په طرف قبيلې به خېمې وړی. ۶ کله چې په دويم ځل بيګل وغږيږی، نو د جنوب طرف ته قبيلې به خېمې يوسی. چې بيګل په لنډ آواز غږيږی نو خېمې به وړلے شی، ۷ د قوم د راغونډولو د خبر دپاره به بيګلې غږولے شی. خو دا آواز به لنډ نۀ وی. ۸ د هارون اِمامان زامن به بيګل غږوی. دا قانون به په راتلونکی ټولو وختونو کښې منلے شی. ۹ کله چې ستاسو په مُلک کښې جنګ وی او دشمن په تاسو باندې حمله کوی، نو په لنډ آواز به د خطرې بيګل وغږوئ. زۀ، مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک، به ستاسو مدد وکړم او ستاسو د دشمنانو نه به مو بچ کړم. ۱۰ د خوشحالئ په ورځو کښې، د مياشتې په ليدو او ستاسو په نورو مقررو اخترونو کښې، کله چې تاسو سوزېدونکې نذرانې او خېلې د سلامتئ نذرانې پېش کوئ نو تاسو به دې باندې بيګلې غږوئ. د بيګل آواز به ما ته ستاسو سره لوظ راپه ياد کړی چې زۀ مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک يم.“

د بنی اِسرائيلو د سينا بيابان نه سفر شروع کول

۱۱ د دويم کال د دويمې مياشتې په شلمه ورځ د هغې نه پس چې اِسرائيليان د مِصر مُلک نه راوتلی وُو، د مالِک خُدائ د حضور د خېمې نه وريځ اوچته شوه، ۱۲ او اِسرائيليان د سينا د بيابان نه په سفر روان شول. وريځ د فاران په صحرا کښې ايساره شوه. ۱۳ هغوئ د موسیٰ په ذريعه د مالِک خُدائ د حُکم په مطابق سفر شروع کړو، ۱۴ او هر ځل چې هغوئ تلل، نو هغوئ به هم په هغه ترتيب باندې وُو. څوک چې د يهوداه قبيلې د لښکر د جنډې لاندې وُو هغوئ قبيله په قبيله اول روان شول، د هغوئ مشر نحشون زوئ د عمی‌نداب وو. ۱۵ نتنی‌ايل زوئ د ضُعر د يساکار قبيلې مشر وو، ۱۶ او اِلياب زوئ د حيلون د زبولون قبيلې مشر وو. ۱۷ بيا به خېمه راکوزه کړے شوه او د جيرسون او مراری قبيلې به رواني شوې، چې هغوئ به خېمه وړله. ۱۸ بيا، څوک چې د روبين قبيلې د لښکر د جنډې لاندې وُو، هغوئ به قبيله په قبيله روان شول، د هغوئ مشر اليصور زوئ د شديُور وو. ۱۹ د شمعون قبيلې مشر سلومی‌ايل زوئ د صوری‌شدی وو، ۲۰ اِلياسف زوئ د دعوايل د جاد قبيلې مشر وو. ۲۱ بيا به قُهاتيان روان شول، هغوئ به مقدس سامان وړلو. چې هغوئ به کوم وخت د خېمو بل ځائ ته ورسېدل، نو خېمه به بيا ودرولے شوې وه. ۲۲ بيا، څوک چې د اِفرائيم قبيلې د لښکر د جنډې لاندې وُو، هغوئ به قبيله په قبيله روان شول، د هغوئ مشر اليسمع زوئ د عميهود وو. ۲۳ د منسی قبيلې مشر ګملی‌ايل زوئ د فداهصور وو، ۲۴ او د بنيامين قبيلې مشر اِبدان زوئ د جدعونی وو. ۲۵ په آخر کښې، څوک چې د دان قبيلې د لښکر د جنډې لاندې وُو، چا چې د ټولو لښکرو د وروستو نه حِفاظت کولو، هغوئ قبيله په قبيله روان شول، د هغوئ مشر د عمی‌شدی زوئ اخيعزر وو. ۲۶ د آشر قبيلې مشر فجعی‌ايل زوئ د عکران وو، ۲۷ او د نفتالی قبيلې مشر اخيرع زوئ د عينان وو. ۲۸ نو داسې، اِسرائيليان قبيله په قبيله، په دې ترتيب روان وُو، چې کله به هم هغوئ خېمې وړلې او سفر يې کولو. ۲۹ موسیٰ خپل اوښې حوباب ته وفرمائيل چې د يترو ميديانی زوئ وو، ”مونږ هغه ځائ ته په سفر روانېږُو چې مالِک خُدائ فرمائيلی دی چې هغه به يې مونږ له راکړی. هغۀ وعده کړې ده چې هغه به اِسرائيليان مالدار کړی، نو مونږ سره لاړ شه او مونږ به تا سره ښېګړه وکړُو.“ ۳۰ حوباب ووئيل، ”نه، زۀ واپس خپل مُلک ته ځم چې د خپلو خلقو سره يم.“ ۳۱ موسیٰ ورته وفرمائيل، ”زۀ تا ته مِنت کوم چې زمونږ نه مۀ ځه، تا ته پته ده چې مونږ به په صحرا کښې چرته خېمې ولګوو او تۀ به مونږ ته لار ښائې. ۳۲ کۀ تۀ مونږ سره لاړ شې، نو چې مالِک خُدائ مونږ له څومره برکتونه هم راکوی نو په هغې کښې به ستا حِصه وی.“

د خلقو سفر شروع کول

۳۳ کله چې خلق د مالِک خُدائ د غرۀ سينا نه روان شول، هغوئ درې ورځې سفر وکړو. د مالِک خُدائ د لوظ صندوق به همېشه د هغوئ نه مخکښې تلو چې د هغوئ دپاره د دمې کولو ځائ پيدا کړی. ۳۴ چې هغوئ به چرته خېمې وړلې، نو د ورځې به د مالِک خُدائ ورېځ د هغوئ دپاسه وه. ۳۵ چې کله به هم د لوظ صندوق روان شو، نو موسىٰ به وفرمائيل، "مالِکه خُدايه، پاڅه، خپل دشمنان خوارۀ وارۀ کړه او هغه خلق چې څوک ستا نه نفرت کوی هغوئ دې ته مجبور کړه چې وتښتی." ۳۶ او چې کله به د لوظ صندوق ودرېدلو، نو هغۀ به وفرمائيل، "مالِکه خُدايه، بېشمېره بنی اِسرائيلو ته راواپس شه."

د بنی اِسرائيلو په بيابان کښې شکايت کول

۱۱ ۱ نو کله چې خلقو د خپلو تکليفونو په حقله مالِک خُدائ ته شکايتونه شروع کړل، نو مالِک خُدائ دا واورېدل، نو هغه سخت غصه شو او په خلقو يې اور راولېږلو او اور د هغوئ خِلاف بل وو او د کېمپ بهرنی اړخ يوه برخه يې وسوزوله. ۲ خلقو موسىٰ ته د مدد دپاره چغې کړې، هغۀ مالِک خُدائ ته سوال وکړو نو اور قلار شو. ۳ نو د هغه ځائ نوم تبعېره شو، ځکه چې هلته د مالِک خُدائ اور د هغوئ په کېمپ کښې لګېدلے وو.

د حضرت موسىٰ اويا مشران خوښول

۴ د پردی مُلک څۀ مسافرو د بنی اِسرائيلو سره سفر کولو. د هغوئ غوښې ته ډېر زيات زړۀ وشو او هم داسې په خپله بنی اِسرائيلو هم شکايت شروع کړو او وې وئيل، "کاش چې لږه غوښه خو وے. ۵ په مِصر کښې چې مونږ کوم کبان غوښتل هغه مو خوړل او مونږ ته مفت مِلاوېدل. هغه بادرنګ، هِندوانې، ګندانه، پياز او اوږه راياده کړئ چې مونږ به خوړل؟ ۶ خو اوس مونږ د دې نه پوزې له راغلو، د خوړلو نور هيڅ نشته خو بس دا من دی چې هره ورځ زمونږ مخې ته پراتۀ وی." ۷ من د دنيا د تخم په شان وارۀ ؤو او رنګ يې زيړ بخن وو. ۸-۹ دا د شپې د پرخې سره د خېمو نه ګېرچاپېره پرېوتو. وريښې سحر به خلق د دې راټولولو دپاره تلل، دا به يې په لنګرئ کښې ټکول يا يې ترې نه په مېچن کښې اوړۀ جوړول او بيا به يې يشول يا به نرئ روټۍ يې ترې نه پخولې. د دې خوند داسې وو لکه چې روټۍ د زيتُونو تېلو سره پخې شوې وی. ۱۰ موسىٰ د ټولو خلقو شکايتونه واورېدل چې هغوئ قبيلې قبيلې د خپلو خېمو په دروازو کښې ولاړ ؤو. هغه پرېشان وو ځکه چې مالِک خُدائ هغوئ ته په قهر وو، ۱۱ او هغۀ مالِک خُدائ ته وفرمائيل، "تۀ زما سره دومره بد سلوک ولې کوې؟ تۀ زما نه ولې نارضا يې؟ تا د دې ټولو خلقو ذمه واری ما له ولې راکړې ده؟ ۱۲ هغوئ خو ما نۀ دی پيدا کړی او نۀ زما بچی دی. زۀ دې ولې د يوې خِدمتګارې په شان شم چې د پيو ماشوم هغه مُلک ته يوسم چې تا يې د هغوئ د پلار نيکۀ سره وعده کړې ده؟ ۱۳ زۀ دې ټولو خلقو له غوښه د کوم ځائ نه ورکړم؟ ځکه چې هغوئ ما ته ژاړی او زما نه غوښه غواړی. ۱۴ زۀ يواځې د دې ټولو خلقو ذمه واری نۀ شم اخستلے، دا بوج زما دپاره ډېر دروند دے. ۱۵ کۀ تۀ زما سره هم دغه شان سلوک کوې، نو په ما رحم وکړه او ما ووژنه، کۀ تۀ زما نه رضا يې، نو ما د خپل غم ليدلو نه وساته." ۱۶ مالِک خُدائ موسىٰ ته وفرمائيل، "د بنی اِسرائيلو اويا مشران راجمع کړه چې هغوئ د مشرانو په توګه منلے شوی وی، هغوئ ما له زما د حضور خېمې ته راوله او هغوئ ته ووايه چې هغوئ هلته تا سره ودرېږی. ۱۷ زۀ به لاندې راشم او هلته به تا سره خبرې وکړم او چې ما کوم روح تا له درکړے دے د هغې نه به لږ واخلم او هغوئ له به يې ورکړم. بيا به هغوئ ستا مدد کوی او چې د دې خلقو ذمه واری واخلی، نو دا ذمه واری به يواځې ستا په سر نۀ وی. ۱۸ اوس خلقو ته ووايه، چې د سبا دپاره ځانونه پاک کړئ، تاسو ته به د خوړلو دپاره غوښه مِلاو شی. مالِک خُدائ ستاسو ژړا اورېدلې ده چې تاسو وئيل چې کاش زمونږ سره لږه غوښه وے او چې زمونږ حالت په مِصر کښې ښۀ وو. اوس به مالِک خُدائ تاسو له غوښه درکړی او تاسو به يې خورئ. ۱۹ دا به تاسو نۀ صِرف يو دوه، پينځۀ يا لس شل ورځې خورئ، ۲۰ بلکې ټوله مياشت به يې خورئ، چې ستاسو د پوزو نه بهر راوځی او زړۀ به مو ترې موړ شی. هم داسې به وشی ځکه چې تاسو د مالِک خُدائ سپکاوے کړے دے کوم چې دلته ستاسو په مينځ کښې دے او تاسو هغۀ ته دا شکايت کړے

دے چې مونږ ولې مِصر پرېښودلے دے.“ (٢١) موسىٰ مالِک خُدائ ته وفرمائيل، ”دلته زما سره شپږ لاکه خلق دی او تهٔ وائې
چې تهٔ به هغوئ له د يوې مياشتې غوښه ورکړې؟ (٢٢) څاروی او ګډې دې د هغوئ دپاره حلالې کړے شی څهٔ؟ ولې په سمندر
کښې ټول کبان به د هغوئ مړولو دپاره کافی وی؟“ (٢٣) مالِک خُدائ ورته وفرمائيل، ”زما د طاقت څهٔ حد شته؟ تهٔ به زر
وګورې چې ما څهٔ وئيلی دی چې هغه کيږی او کهٔ نهٔ کيږی.“ (٢٤) نو موسىٰ بهر ووتلو او چې مالِک خُدائ څهٔ فرمائيلی وُو هغه
يې خلقو ته وفرمائيل. هغهٔ اويا مشران راجمع کړل او د خېمې نه ګېرچاپېره يې ودرول. (٢٥) بيا مالِک خُدائ په وريځو کښې
لاندې راغلو او د هغهٔ سره يې خبرې وکړې. کوم روح يې چې موسىٰ له ورکړے وو د هغې نه يې لږ واخستلو او هغه اويا مشرانو
له يې ورکړو. کله چې په هغوئ باندې روح نازل شو نو هغوئ د لږ وخت دپاره د پېغمبرانو په شان خبرې کولې. خو د دې نه پس
بيا داسې ونهٔ شول. (٢٦) د هغه اويا مشرانو نه دوه مشران، اِلداد او ميداد، په خېمو کښې پاتې وُو او د مالِک خُدائ د حضور
خېمې ته تلی نهٔ وُو. او په هغوئ باندې روح نازل شو او هغوئ په خېمو کښې د پېغمبرانو په شان خبرې شروع کړې. (٢٧) يو
ځوان منډه کړه چې موسىٰ ته ووائی چې اِلداد او ميداد په خېمو کښې د پېغمبرانو په شان خبرې کوی. (٢٨) بيا د نون زوئ
يشوَع، کوم چې د ځوانئ د وخت نه د موسىٰ مدد کوونکے وو، هغهٔ موسىٰ ته وفرمائيل، ”زما نيکه هغوئ منع کړه.“ (٢٩) موسىٰ
جواب ورکړو، ”تهٔ په ما غيرت کوې څهٔ؟ زهٔ غواړم چې مالِک خُدائ خپل روح خپلو ټولو خلقو ته ورکړی او ټول د پېغمبرانو په
شان شی.“ (٣٠) بيا موسىٰ او د بنی اِسرائيلو مشران واپس کېمپ ته لاړل.

مړَزان

(٣١) ناڅاپه مالِک خُدائ يوه هوا راوستله چې هغې د سمندر د طرف نه مړَزان راوړل، چې د زمکې نه يو ګز اوچت الوتل. دا په
خېمو باندې او د خېمو نه ګېرچاپېره هر طرف ته لرې لرې پورې کښېناستل. (٣٢) نو په هغه ټوله ورځ او شپه او په دويمه ټوله
ورځ، خلقو مړَزان راونيول، هيچا هم د زرو کلو نه کم نهٔ وُو رانيولی. هغوئ دا د اوچولو دپاره د ټولو خېمو نه ګېرچاپېره خوارهٔ
کړل. (٣٣) کله چې لا د هغوئ سره ښهٔ ډېره غوښه وه، نو مالِک خُدائ خلقو ته په قهر شو او په خلقو يې يوه لويه وبا راولېږله.
(٣٤) د هغه ځائ نوم ”د لالچيانو قبرونه“ شو، ځکه چې هغوئ هلته هغه خلق ښخ کړل د کومو چې غوښې ته زړهٔ شوے وو. (٣٥)
خلقو د هغه ځائ نه حصيروت ته سفر وکړو او هلته اوسېدل.

د حضرت موسىٰ خِلاف د حضرت هارون او بی‌بی مريم بغاوت

١٢ (١) بيا موسىٰ يوه حبشی ښځه وادهٔ کړه، نو مريم او هارون په دې وجه په هغهٔ اِعتراض وکړو. (٢) هغوئ ووئيل،
”مالِک خُدائ صِرف د موسىٰ په ذريعه خبرې کړې دی څهٔ؟ هغهٔ زمونږ په ذريعه خبرې نهٔ دی کړې څهٔ؟“ هغوئ چې څهٔ ووئيل
نو مالِک خُدائ هغه واورېدل. (٣) موسىٰ يو ډېر عاجز سړے وو، هغه د زمکې په مخ د ټولو خلقو نه زيات عاجز وو. (٤)
ناڅاپه مالِک خُدائ موسىٰ، هارون او مريم ته وفرمائيل، ”تاسو درې واړه بهر زما د حضور خېمې ته لاړ شئ.“ نو هغوئ لاړل،
(٥) او مالِک خُدائ د وريځې په ستن کښې لاندې راغلو، د خېمې په دروازه کښې ودرېدلو او هارون او مريم يې راوغوښتل.
هغوئ دواړه وروړاندې شول، (٦) او مالِک خُدائ هغوئ ته وفرمائيل، ”اوس زما خبرې په کولاو غوږُونو واورئ. کله چې
ستاسو په مينځ کښې پېغمبران وی، نو زهٔ خپل ځان هغوئ ته په خيال کښې ښرګندوم او زهٔ د هغوئ سره د هغوئ په خوب
کښې خبرې کوم. (٧) خو زهٔ خپل خِدمتګار موسىٰ سره داسې نهٔ کوم، هغه ما د خپلو خلقو بنی اِسرائيلو مشر جوړ کړے دے.
(٨) نو زهٔ د هغهٔ سره مخامخ خبرې کوم، صفا او واضِحه خبرې ورسره کوم، هغهٔ زهٔ ليدلے يم. تاسو دا جرأت څنګه کوئ
چې زما د خِدمت کوونکی موسىٰ خِلاف خبرې کوئ؟“ (٩) مالِک خُدائ هغوئ ته په قهر شو، او هغه لاړو (١٠) او کله چې د
خېمې نه وريځ اوچته شوه، نو د مريمې څرمن ناڅاپه په سخته بيمارئ پټه شوه او د واورې په شان سپينه شوه. کله چې هارون
ورته وکتل نو وې ليدل چې د هغې څرمن په بيمارئ پټه وه، (١١) هغهٔ موسىٰ ته ووئيل، ”صاحِبه، زمونږ د کم عقلتوب د ګناه په
وجه دا سزا مونږ له مهٔ راکوه. (١٢) د مريم نه داسې څهٔ مهٔ جوړوه لکه چې يو ماشوم مړ پيدا شوے وی او نيمه غوښه يې نهٔ
وی.“ (١٣) نو موسىٰ مالِک خُدائ ته فرياد وکړو چې، ”خُدايه پاکه، هغه روغه کړه.“ (١٤) مالِک خُدائ ورته وفرمائيل، ”کهٔ پلار
ورله په مخ تُوکلے وے، نو هغې به اووهٔ ورځې خپل شرم نهٔ وو برداشت کړے څهٔ؟ نو هغه دې اووهٔ ورځې د خېمو نه بهر کړے

شی او د هغې نه پس هغه واپس راولئ.“ (١٥) مريم اووۀ ورځې د خېمو نه بهر کړے شوه او چې تر کومې پورې هغه واپس نۀ وه
راوستلے شوې نو خلقو سفر نۀ کولو. (١٦) بيا هغوئ د حصيروت نه لاړل او د فاران په صحرا کښې يې خېمې ولګولې.

جاسوسان

١٣ (١) مالِک خُدائ موسیٰ ته وفرمائيل چې، (٢) ”د دولسو قبيلو د هرې يوې قبيلې نه يو يو مشر خوښ کړه او هغوئ د
جاسوسانو په توګه ولېږه چې د کنعان مُلک وګورى، کوم چې زۀ بنی اِسرائيلو له ورکوم.“ (٣) نو موسیٰ هغوئ د فاران د
صحرا نه د مالِک خُدائ د حُکم په مطابق ولېږل، چې هغوئ ټول د بنی اِسرائيلو مشران وُو. (٤) د هغوئ نومونه دا وُو يعنې د
روبين قبيلې نه، سموع زوئ د زکور، (٥) د شمعون قبيلې نه، سافط زوئ د حورى، (٦) د يهوداه قبيلې نه، کالب زوئ د يفُنه،
(٧) د يساکار قبيلې نه، اِجال زوئ د يوسف، (٨) د اِفرائيم قبيلې نه، هوسيع زوئ د نون، (٩) د بنيامين قبيلې نه، فلطى زوئ د
رفُو، (١٠) د زبولون قبيلې نه، جدى‌ايل زوئ د سودى، (١١) د منسى قبيلې نه، جدى زوئ د سوسى، (١٢) د دان قبيلې نه، عمى‌ايل
زوئ د جملى، (١٣) د آشر قبيلې نه، ستُور زوئ د ميکائيل، (١٤) د نفتالى قبيلې نه، نحبى زوئ د وُفسى، (١٥) د جاد قبيلې نه،
جيوايل زوئ د ماکى. (١٦) دا هغه سړى دى چې موسیٰ د هغه مُلک د جاسوسى دپاره ولېږل. هغۀ د نون د زوئ هوسيع نوم
يشوَع ته بدل کړو. (١٧) کله چې موسیٰ هغوئ لېږل، نو هغوئ ته يې وفرمائيل چې، ”د دې ځائ نه د صحرا په لار لاړ شئ او بيا د
کنعان غرېزې علاقې ته ورننوځئ. (١٨) وې ګورئ چې هغه څۀ رنګه مُلک دے، چې کوم خلق په کښې اوسيږى، هغوئ تکړه دى
او کۀ کمزورى دى، لږ دى او کۀ ډېر دى. (١٩) وې ګورئ چې هغه زمکه ښۀ ده او کۀ ښۀ نۀ ده او چې هغه خلق په خېمو کښې
اوسيږى يا په داسې ښارونو کښې اوسيږى چې دېوالونه ترې نه تاو وى. (٢٠) وګورئ چې هغه زمکه زرخېزه او کۀ شاړه ده او
ونې بوټى په کښې شته او کۀ نشته. او تکړه شئ چې هلته کومه مېوه کېږى لږه ترې نه راوړئ.“ دا هغه موسم وو چې انګور په
پخېدو شروع وُو. (٢١) نو هغه سړى د صحرا په طرف لاړل او هغه مُلک يې د صين صحرا نه واخله تر رِحوب پورې وکتلو، چې
د حمات درې ته نزدې دے. (٢٢) هغوئ اول د هغه مُلک جنوبى برخې ته ننوتل او حبرون ته راغلل، چرته چې د اخيمان، سيسى
او تلمى قبيلې اوسېدلې چې هغوئ عناقيان وُو او د دېوانو د نسل اولاد وو. حبرون د مِصرى ښار ضُعن نه اووۀ کاله مخکښې
آباد کړے شوے وو. (٢٣) هغوئ د اسکال وادى ته راغلل او هلته هغوئ يوه ځانګه راماته کړه چې د انګورو يوه غنچه وربانده
وه او دومره درنه وه چې دا دوو سړو په يو ډانګ باندې يو خوا بل خوا راځوړنده کړه او يو يې وړله. هغوئ څۀ انار او اينځر هم
يوړل. (٢٤) په هغه وادى باندې ”اسکال“ يعنې د انګورو غنچه نوم کېښودے شو ځکه چې بنی اِسرائيلو هلته د انګورو غنچه
شوکولې وه. (٢٥) هغه مُلک د څلوېښتو ورځو د کتلو نه پس، جاسوسان راواپس شول (٢٦) او موسیٰ، هارون او د بنی اِسرائيلو
ټول قوم ته د فاران په صحرا کښې قادِس ته راغلل. جاسوسانو هغه خبر ورله راوړو چې څۀ يې ليدلى وُو او هغه مېوه يې ورته
وښودله چې کومه يې راوړې وه. (٢٧) هغوئ موسیٰ ته ووئيل، ”مونږ هغه مُلک وکتلو چې زرخېز او آباد وو او دا يې لږه شان
مېوه ده. (٢٨) خو د هغه ځائ اوسېدونکى تکړه دى او د هغوئ ښارونه غټ دى او د ښارونو نه يې دېوالونه تاو دى. او د دې نه
علاوه، مونږ هلته د دېوانو اولاد هم وليدو. (٢٩) عماليقيان د هغه مُلک په صحرا کښې اوسيږى، حِتيان، يبوسيان او اموريان د
غرونو په مُلک کښې اوسيږى، او کنعانيان د مديترانى د سمندر او د اُردن سيند سره اوسيږى.“ (٣٠) کالب هغه خلق غلى کړل
کومو چې د موسیٰ خِلاف شکايتونه کول او وې وئيل، ”راځئ چې په هغه مُلک حمله وکړُو او وې نيسو، ځکه مونږ ښۀ تکړه يُو
او وربانديې برے موندے شُو.“ (٣١) خو هغه سړو ووئيل کوم چې د کالب سره تلى وُو، ”نه. مونږ تکړه نۀ يُو چې حمله وربانديې
وکړُو، هغه خلق زمونږ نه زيات طاقتور دى.“ (٣٢) نو هغوئ د بنی اِسرائيلو په مينځ کښې د هغه مُلک په حقله غلط خبر خور
کړو کوم چې هغوئ ليدلے وو. هغوئ ووئيل، ”په هغه مُلک کښې دومره څۀ هم نۀ پيدا کېږى چې د هغه ځائ اوسېدونکى خلق
يې وخورى. کوم خلق چې مونږ وليدل ټول لوړ لوړ وُو، (٣٣) او هلته مونږ دېوان هم وليدل، چې د عناق اولاد دے. مونږ ته خپل
ځانونه داسې معلومېدل لکه چې مُلخان يُو او مونږ به هغوئ ته خامخا هم داسې ښکارېدلو.“

د خلقو شکايتونه کول

۱۴ ⑴ بيا ټوله شپه خلقو په چغو چغو وژړل. ⑵ هغوئ د موسىٰ او هارون خِلاف شکايت وکړو او وې وئيل، "دا به ډيره ښۀ وے چې د مِصر په مُلک کښې يا دلته په دې صحرا کښې مړۀ وے. ⑶ مالِک خُدائ مونږ هغه مُلک ته ولې بوځى؟ مونږ به په جنګ کښې ووژلے شُو او زمونږ ښځې او بچى به ونيولے شى. دا به ښۀ نۀ وى څۀ چې واپس مِصر ته لاړ شُو؟" ⑷ نو هغوئ يو بل ته ووئيل، "راځئ چې يو مشر خوښ کړُو او مِصر ته واپس لاړ شُو." ⑸ بيا موسىٰ او هارون د هغه خلقو په وړاندې په زمکه را پړېوتل. ⑹ او د نون زوئ يشوَع او کالب د يفُنه زوئ چې د نورو کسانو سره هغه مُلک کتلے وو، نو هغوئ هغه دوه کسان وُو چې د خفګان نه يې خپلې جامې وشلولې ⑺ او خلقو ته يې وفرمائيل، "کوم مُلک چې مونږ وکتلو هغه ډېر زيات ښۀ مُلک دے. ⑻ کۀ مالِک خُدائ زمونږ نه رضا وى نو هغه به مونږ هلته بوځى، هغه مُلک ته چې زرخېز او آباد وى او مونږ له به يې راکړى. ⑼ د مالِک خُدائ خِلاف بغاوت مۀ کوئ او د هغه خلقو نه مۀ يرېږئ کوم چې هلته اوسېږى. هغوئ له شکست ورکول مونږ ته آسان دى. مالِک خُدائ زمونږ مل دے او هغه خُدايانو له يې شکست ورکړے دے چې هغوئ يې بچ کول، نو مۀ يرېږئ." ⑽ ټول قوم وئيل چې هغوئ به سنګسار کړى، خو ناڅاپه خلقو وليدل چې د مالِک خُدائ د حضور جلال د خېمې دپاسه راښکاره شو.

د حضرت موسىٰ د خلقو دپاره دُعا کول

⑾ مالِک خُدائ موسىٰ ته وفرمائيل، "دا خلق به تر کومې پورې زما نه نفرت کوى؟ او په ما باندې به اعتماد نۀ کوى، اګر چې د هغوئ په مينځ کښې ما ډېرې معجزې کړې دى؟ ⑿ زۀ به په هغوئ وبا راولم او هلاک به يې کړم، خو زۀ به تا د يو داسې قوم پلار نيکۀ جوړ کړم چې هغه به د دې خلقو نه لوئ او طاقتور وى." ⒀ خو موسىٰ مالِک خُدائ ته وفرمائيل، "تا د خپل طاقت سره دا خلق د مِصر نه راوويستل. کله چې مِصريان خبر شى چې تا د خپلو خلقو سره څۀ کړى دى، ⒁ نو هغوئ به د دې مُلک اوسېدونکو ته ووائى چا چې د مخکښې نه دا اورېدلى دى چې مالِکه خُدايه، تۀ زمونږ مل يې، او چې کله ستا وريځ زمونږ دپاسه ولاړه وى نو تۀ راته مخامخ ښکارېږې او چې تۀ زمونږ د ورځې د وريځې په ستن کښې او د شپې د اور په ستن کښې لاربښودنه کوې. ⒂ اوس کۀ تۀ خپل ټول خلق ووژنې، نو چې کومو قومونو ستا په حقله اورېدلى دى نو هغوئ به ووائى ⒃ چې تا خپل خلق په صحرا کښې ووژل ځکه چې ستا طاقت نۀ وو چې هغوئ هغه مُلک له بوځې چې تا د ورکولو وعده کړې ده. ⒄ نو اوس مالِکه خُدايه، زۀ سوال کوم چې مونږ ته خپل طاقت او هغه څۀ وښايه چې تا يې د ورکولو وعده کړې ده، کله چې تا وفرمائيل، ⒅ زۀ، مالِک خُدائ په آسانۍ سره نۀ غصه کېږم او زۀ نۀ ختمېدونکې مينه او وفادارى ښايم او زياتے او بغاوت معاف کوم. خو چې څوک ګناه کوى نو د هغوئ د ګناه سزا به د درېم او څلورم نسل پورې جارى وى. ⒆ او اوس مالِکه خُدايه، زۀ تا ته سوال کوم چې د خپلې لوئې او نۀ بدلېدونکې مينې په مطابق د دې خلقو ګناه معاف کړه، هم هغه شان څنګه چې تا هغوئ د مِصر د راوتلو نه تر اوسه پورې معاف کوې." ⒇ مالِک خُدائ ورته وفرمائيل، "ستا د وينا په مطابق هغوئ ما معاف کړل. ㉑ خو زما دې په خپل ذات او جلال قسم وى د کوم جلال نه چې ټوله زمکه ډکه ده، ㉒ چې د دې خلقو نه يو کس به هم هغه مُلک ته داخل نۀ شى. هغوئ زما د حضور جلال او هغه معجزې هم ليدلې دى چې ما په مِصر کښې او په صحرا کښې کړې دى، خو هغوئ بيا بيا زما د صبر امتحان اخستے دے او زما د منلو نه يې اِنکار کړے دے. ㉓ هغوئ به هيڅکله هم هغه مُلک ته دننه نۀ شى د کوم چې ما د هغوئ د پلار نيکۀ سره لوظ کړے دے. هغه هيڅ څوک به هم ورننه نۀ وځى چا چې زما سپکاوے کړے دے. ㉔ خو زما خِدمتګار کالب د نورو په شان نۀ دے او هغۀ په پوره توګه زما تابعدارى کړې ده، نو زۀ به دے هغه مُلک له راولم کوم چې هغۀ ليدلے دے او هغه مُلک به د هغۀ د اولاد شى ㉕ چې په کومو واديانو کښې اوس عماليقيان او کنعانيان اوسېږى. سبا واپس په صحرا کښې د بحرِقُلزم طرف ته روان شئ."

د شکايتونو په وجه د مالِک خُدائ خلقو له سزا ورکول

㉖ مالِک خُدائ موسىٰ او هارون ته وفرمائيل، ㉗ "دا خراب خلق به تر کومې پورې زما خِلاف شکايت کوى؟ ما دا شکايتونه

ډېر زيات اوربدلی دی. (۲۸) اوس هغوئ له دا جواب ورکړه، زۀ ژوندے مالِک خُدائ په خپل ذات قسم کوم، چې زۀ به ستاسو
دپاره هم هغه شان وکړم څۀ چې تاسو زما په وړاندې وئيلی دی. (۲۹) تاسو به مړۀ شئ او ستاسو لاشونه به په صحرا کښې
خوارۀ وارۀ پراتۀ وی. څکه چې تاسو زما خِلاف شکايت کړے دے، ستاسو يو کس به هم هغه مُلک ته ورننه نۀ وځی چې عُمر
يې د شلو کالو نه زيات وی. (۳۰) ما دا وعده کړې وه چې تاسو به هلته اوسېږئ، خو د کالب او يشوَع نه بغېر به هيڅ څوک هم
نۀ ورننه وځی. (۳۱) تاسو وئيلی وُو چې ستاسو ماشومان به ونيولے شی، خو زۀ به هغوئ هغه مُلک ته راولم چې تاسو يې
مخالفت کړے دے. (۳۲) تاسو به دلته په دې صحرا کښې مړۀ شئ. (۳۳) ستاسو بچی به څلوېښت کاله په صحرا کښې
سرګردانه ګرځی، ستاسو د نافرمانۍ په وجه به کړېږی، تر دې پورې چې ستاسو آخری کس هم مړ شی. (۳۴) تاسو ته به
څلوېښت کاله د خپلو بدو سزا ملاوېږی، د هغه څلوېښتو ورځو د هرې ورځې دپاره به يو کال وی کومې چې تاسو د هغه مُلک
په کتلو کښې تېرې کړې دی. تاسو ته به پته ولګی چې زۀ ستاسو خِلاف يم. (۳۵) بېشکه چې زۀ به تاسو خرابو خلقو سره داسې
وکړم چې زما خِلاف راغونډ شوی يئ. په دې صحرا کښې به تاسو تباه شئ. زۀ، مالِک خُدائ دا وايم.“ (۳۶)-(۳۷) موسیٰ چې کوم
سړی د هغه مُلک کتلو له لېږلی وُو چا چې غلط خبر راوړو چې د هغې په وجه خلقو د مالِک خُدائ خِلاف شکايت وکړو، نو
مالِک خُدائ په دې جاسوسانو باندې وبا راوستله او هغوئ مړۀ شول. (۳۸) په هغه دولسو جاسوسانو کښې صِرف يشوَع او
کالب ژوندی پاتې شول.

د مُلک د نيولو وړومبے کوشش

(۳۹) کله چې موسیٰ بنی اِسرائيلو ته هغه څۀ وفرمائيل څۀ چې مالِک خُدائ فرمائيلی وُو، نو هغوئ ډېر غمژن شول. (۴۰) بل
سحر وختی هغوئ د غرونو مُلک ته روان شول، هغوئ ووئيل، ”اوس به مونږ هغه مُلک ته لاړ شُو چې د کوم په حقله مالِک
خُدائ مونږ ته فرمائيلی دی. مونږ دا منو چې مونږ ګناه کړې ده.“ (۴۱) خو موسیٰ ورته وفرمائيل، ”نو تاسو ولې د مالِک خُدائ
نافرمانی کوئ؟ تاسو به کامياب نۀ شئ. (۴۲) تاسو مۀ ځئ. مالِک خُدائ ستاسو مل نۀ دے او ستاسو دشمنان به تاسو له
شکست درکړی. (۴۳) کله چې تاسو د عماليقيانو او کنعانيانو سره مخامخ شئ، نو تاسو به په جنګ کښې ووژلے شئ، مالِک
خُدائ به ستاسو مل نۀ وی، څکه چې تاسو د هغۀ د تابعدارۍ نه اِنکار کړے دے.“ (۴۴) خو هغوئ زړَور روان وُو چې د غرونو
مُلک ته وخېژی، اګر چې نۀ د مالِک خُدائ د لوظ صندوق او نۀ موسیٰ د خېمو نه ورسره تلے وو. (۴۵) بيا عماليقيان او
کنعانيان لاندې راغلل کوم چې هلته اوسېدل او هغوئ له يې شکست ورکړو او د حُرمه پورې يې وزغلول.

د قربانۍ په حقله قانون

۱۵ (۱) مالِک خُدائ موسیٰ ته وفرمائيل (۲) چې بنی اِسرائيلو ته دا اصُول وښايه چې په هغه مُلک کښې پرې عمل کوی
کوم يې چې هغوئ له ورکولو. (۳) يو غوَيے، ګډه، يا يو چېلے مالِک خُدائ ته د سوزېدونکې نذرانې په توګه يا د يوې منښتې د
پوره کولو د نذرانې، يا د رضاکارانه نذرانې يا د ستاسو په مقررو اخترونو کښې د يوې نذرانې په توګه پېش کولے شی، د دې
نذرانو خوشبو به مالِک خُدائ باندې ښۀ لګی. (۴)-(۵) هر څوک چې يو ګډ يا چېلے مالِک خُدائ ته د سوزېدونکې نذرانې په
توګه پېش کوی نو هغه به د دې هر يو څناور سره يو کلو اوړۀ راوړی چې يو ليټر د زيتُونو تېل ورسره ګډ وی، دا به د غلې
نذرانې په توګه وی، يو ليټر مے به ورسره هم وی. (۶) کله چې يو ګډ پېش کيږی، نو دوه کلو اوړۀ چې يو نيم ليټر د زيتُونو تېل
ورسره ګډ وی، دا به د غلې نذرانې په توګه پېش کيږی، (۷) يو نيم ليټر مے به ورسره هم وی. د دې نذرانې خوشبو به مالِک
خُدائ باندې ښۀ لګی. (۸) کله چې يو غوَيے د سوزېدونکې نذرانې په توګه يا د يوې منښتې پوره کولو د نذرانې يا د سلامتۍ د
نذرانې په توګه مالِک خُدائ ته پېش کيږی، (۹) د درې کلو اوړو د غلې يوه نذرانه به پېش کيږی چې دوه ليټره د زيتُونو تېل
ورسره ګډ وی، (۱۰) دوه ليټره مے به ورسره هم وی. د دې نذرانې خوشبو به مالِک خُدائ باندې ښۀ لګی. (۱۱) دا هغه څۀ دی
چې د هر يو غوَيی، ګډ، ګډُوری، يا چېلی سره به پېش کولے شی. (۱۲) د څناورو د شمېر په مطابق به د دې څيزونو مِقدار هم
زياتولے شی. (۱۳) د مُلک ټول اصلی پېدائشی خلق چې کله يوه په اور تيارېدونکې نذرانه پېش کوی نو هغوئ به داسې کوی، د

دې خوشبو په مالِک خُدائ باندې ښهٔ لګی. ۱۴ او کهٔ ستاسو په مینځ کښې د بل مُلک کس وی، کهٔ هغه د لږ وخت یا د ډېر
وخت دپاره اوسېدونکے وی، نو کهٔ هغوئ غواړي چې په اور تیارېدونکې نذرانه پېش کړی، چې د چا خوشبو په مالِک خُدائ
ښهٔ لګی، نو ضرور به هغوئ هم هغه شان اصُول منی. ۱۵ په راتلونکی ټولو وختونو کښې، تاسو او ستاسو سره اوسېدونکی د
بل مُلک خلق به دا اصُول منی. تاسو او هغوئ د مالِک خُدائ په نظر کښې یو شان یئ، ۱۶ ستاسو او د هغوئ دپاره به یو شان
قانون او اصُول وی. ۱۷ مالِک خُدائ موسیٰ ته وفرمائیل ۱۸ چې بنی اِسرائیلو ته دا اصُول وښایه چې په هغه مُلک کښې پرې
عمل کوی کوم چې مالِک خُدائ هغوئ له ورکولو. ۱۹ کله چې تاسو د هغه مُلک د فصل نه خوراک کوئ، د هغې نه به څهٔ
برخه مالِک خُدائ ته د خاص برخې په توګه پېش کولے شی. ۲۰ کله چې تاسو روټۍ پخوئ، نو د نوې غلې د وړومبی پېړې
روټۍ به مالِک خُدائ ته د خاص برخې په توګه پېش کولے شی. دا به هم هغه شان پېش کولے شی چې څنګه تاسو په درمند
کښې صفا شوې غله د خاص برخې په توګه پېش کوئ. ۲۱ په راتلونکی ټولو وختونو کښې، تاسو چې کومه روټۍ پخوئ نو دا
نذرانه به مالِک خُدائ له ورکوئ. ۲۲ خو کهٔ څوک په غلطۍ سره په دې اصُولو باندې عمل کولو کښې ناکام شی کوم چې
مالِک خُدائ موسیٰ له ورکړی دی، ۲۳ او فرض کړئ کهٔ راتلونکی نسلونه په دې هر څهٔ کولو کښې ناکام شی چې مالِک خُدائ
یې د موسیٰ په ذریعه حُکم کړے دے، ۲۴ کهٔ یوه داسې غلطی شوې وی چې قوم ته پته نهٔ وی لګېدلې، نو هغوئ به یو غوَیے د
سوزېدونکې نذرانې په توګه پېش کړی، د دې خوشبو په مالِک خُدائ باندې ښهٔ لګی، دا به د معیاری غلې نذرانې او د څښلو
نذرانې سره پېش کېږی. د دې نه علاوه، هغوئ به یو چېلے د ګناه نذرانې په توګه هم پېش کوی. ۲۵ اِمام به د قوم دپاره کفاره
ادا کړی او هغوئ به معاف کړے شی، ځکه چې هغه کار په غلطۍ سره شوے وو او هغوئ خپله د ګناه نذرانه په اور تیارېدونکې
نذرانې په توګه مالِک خُدائ ته راوړه. ۲۶ نو د بنی اِسرائیلو ټول قوم او د هغوئ سره اوسېدونکی د پردی مُلک خلق به معاف
کړے شی، ځکه چې ټول په دې غلطۍ کښې شامل وُو. ۲۷ کهٔ یو کس په غلطۍ سره ګناه وکړی، نو هغه به د یو کال چېلۍ د
ګناه نذرانې په توګه پېش کوی. ۲۸ اِمام به په قربانګاه باندې د هغه کس دپاره کفاره ادا کړی، چا چې په غلطۍ سره ګناه کړې
وی او هغه به معاف شی. ۲۹ دا اصُول د هغه هر چا دپاره یو شان دی چې څوک په غلطۍ سره ګناه وکړی، کهٔ هغه په حقیقت
کښې اِسرائیلے وی یا د هغوئ سره اوسېدونکے د پردی مُلک کس وی. ۳۰ خو کهٔ یو کس قصداً ګناه وکړی، کهٔ هغه د خپل
مُلک یا د پردی مُلک وی، نو د ګناه په وجه هغهٔ د مالِک خُدائ بې‌عزتی کړې ده او هغه به وژلے شی، ۳۱ ځکه چې هغهٔ د
مالِک خُدائ د وینا سپکاوے کړے دے او قصداً یې د هغهٔ یو حُکم مات کړے دے. نو هغه د خپل مرګ په خپله ذمه وار دے.

د سبت ورځې د نهٔ منلو دپاره سزا

۳۲ کله چې اِسرائیلیان لا په صحرا کښې وُو، نو یو سړے ولیدے شو چې د سبت په ورځ یې خشاک راټولولو. ۳۳ نو هغه
موسیٰ، هارون او ټول قوم ته راوستلے شو، ۳۴ او قېد کړے شو، ځکه چې دا پته نهٔ وه چې د هغهٔ سره څهٔ وکړے شی. ۳۵
نو مالِک خُدائ موسیٰ ته وفرمائیل، "هغه سړے دې خامخا ووژلے شی، ټول قوم به هغه د خېمو نه بهر سنګسار کړی." ۳۶ نو
ټول قوم هغه د خېمو نه بهر بوتلو او سنګسار یې کړو، هم هغه شان چې څنګه مالِک خُدائ حُکم کړے وو.

په جامو د ځوړندو مزو په حقله قانون

۳۷ مالِک خُدائ موسیٰ ته وفرمائیل ۳۸ چې، "بنی اِسرائیلو ته ووایه، د خپلو جامو په ګوټونو باندې مزی راځوړند کړئ او په
هر یو مزی باندې یې یو د آسمانی رنګ تار ولګوئ. داسې به تاسو په راتلونکی ټولو وختونو کښې کوئ. ۳۹ چې هر کله هم تاسو
دا مزی ګورئ نو تاسو ته به زما ټول حُکمونه دریادېږی او عمل به پرې کوئ، نو تاسو به زما نه نهٔ اوړئ او د خپلو سترګو او
زړهٔ په خواهشونه پسې به نهٔ ګرځئ. ۴۰ هغه مزی به تاسو ته دا دریادوی چې زما ټول حُکمونه منئ او تاسو به په پوره توګه زما
یئ. ۴۱ زهٔ مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک یم، ما تاسو د مِصر مُلک نه راوویستلئ چې ستاسو خُدائ پاک یم. زهٔ مالِک خُدائ
یم."

د قورح، داتن او ابیرام بغاوت

۞-۞ د اِضهار زوئ قورح، چې د قُهاتیانو د قبیلې لیوے وو، هغۀ د موسىٰ د مشرئ خِلاف بغاوت وکړو. د روبین قبیلې نه یې درې سړی رابېل کړل، داتن، ابیرام، چې د اِلیاب زامن وُو او اُون چې د پلت زوئ وو او ورسره دوه نیم سوه نور اِسرائیلیان هم وُو، دا مشهور مشران چې قوم خوښ کړی وُو. ۞ هغوئ د موسىٰ او هارون په مخکښې رابېل شول او ورته یې ووئیل، "تاسو د حد نه تېر شوی یئ. ټول قوم د مالِک خُدائ مقدس خلق دی او مالِک خُدائ زمونږ د ټولو مل دے. نو، موسىٰ، تۀ ولې د مالِک خُدائ د قوم نه ځان اوچت ګڼې؟" ۞ کله چې موسىٰ دا واورېدل، نو هغه د خفګان نه پړمخې پرېوتو. ۞ او قورح او د هغۀ ملګرو ته یې وفرمائیل، "مالِک خُدائ به سبا سحر مونږ ته وښائی چې څوک د هغۀ دی او څوک مقدس دی. او هغه به صِرف هغه کس خپل ځان ته نزدې پرېږدی چې کوم یې خوښ کړے وی. ۞-۞ سبا سحر تۀ او ستا ملګری د اور وړلو لوښی واخلئ، بل سکارۀ په کښې واچوئ او په هغې باندې د خوشبوئ مصالحې واچوئ او قربانګاه ته یې یوسئ. بیا به مونږ وګورو چې زمونږ نه مالِک خُدائ څوک خوښ کړی دی. تاسو لیویان د حد نه تېر شوی یئ." ۞ موسىٰ قورح ته وفرمائیل، "اے لیویانو، واورئ. ۞ تاسو دا وړه خبره ګڼئ چې د بنی اِسرائیلو خُدائ پاک تاسو د نور قوم نه جدا کړی یئ، چې تاسو هغۀ ته نزدې شئ، د مالِک خُدائ په خېمه کښې خِدمت وکړئ او چې د قوم مدد او خِدمت وکړئ؟ ۞ هغۀ تاسو او نورو لیویانو له دا عزت درکړے دے او اوس تاسو دا وایئ چې د هغۀ اِمامان هم شئ. ۞ کله چې تاسو د هارون خِلاف غورېږئ، دا په حقیقت کښې د مالِک خُدائ خِلاف غورېدل دی او دا ستا او ستا د قبیلې سرکشی ده." ۞ بیا موسىٰ داتن او ابیرام راوغوښتل، خو هغوئ ووئیل، "مونږ نۀ درځُو. ۞ دا څۀ وړه خبره ده چې مونږ تا د هغه زرخېز او آباد مُلک نه د دې دیاره راویستلی یُو چې په دې صحرا کښې مو ووژنې؟ تۀ په مونږ باندې روب اچول غواړې څۀ؟ ۞ بله دا چې تا هغه مُلک ته هم رانۀ وستلو چې زرخېز او آباد دے او نۀ دې پټی او د انګورو باغونه راکړل چې زمونږ شی. دا خلق ړانده دی څۀ چې نۀ پوهېږی؟ مونږ نۀ درځُو." ۞ موسىٰ ډېر غصه شو او مالِک خُدائ ته یې وفرمائیل، "د دوئ نذرانې مۀ قبلوه. ما دوئ یو له هم څۀ تکلیف نۀ دے ورکړے، او ما د دوئ نه چرته یو خر هم نۀ دے بوتلے." ۞ موسىٰ قورح ته وفرمائیل، "سبا به تۀ او ستا دوه نیم سوه ملګری خامخا د مالِک خُدائ د حضور خېمې ته راشئ، او هارون دې هم راشی. ۞ ستاسو هر یو کس به خپل مجمر واخلی، د خوشبوئ مصالحه به په کښې واچوی او بیا به یې په قربانګاه باندې پېش کړی." ۞ نو هر یو کس خپل مجمر واخستلو، ژوندی سکارۀ او د خوشبوئ مصالحه یې په کښې واچوله او د موسىٰ او هارون سره د خېمې د دروازې په خولۀ کښې ودرېدل. ۞ بیا قورح ټول قوم راغونډ کړو او هغوئ د خېمې د دروازې په خولۀ کښې موسىٰ او هارون ته مخامخ ودرېدل. ناڅاپه د مالِک خُدائ د حضور جلال ټول قوم ته راښکاره شو، ۞ او مالِک خُدائ موسىٰ او هارون ته وفرمائیل، ۞ "تاسو د دې خلقو نه لرې شئ، چې سمدستی یې تباه کړم." ۞ خو موسىٰ او هارون پړمخې پرېوتل او وې فرمائیل، "خُدایه پاکه، ټولو خلقو له ژوند تۀ ورکوې. کله چې یو کس ګناه وکړی، نو تۀ ټولو ته په قهر کېږې څۀ؟" ۞ مالِک خُدائ موسىٰ ته وفرمائیل، ۞ "خلقو ته ووایه چې د قورح، داتن او ابیرام د خېمو نه لاړ شی." ۞ بیا موسىٰ داتن او ابیرام له روان شو او د بنی اِسرائیلو مشران هم ورسره شول. ۞ هغۀ خلقو ته وفرمائیل، "د دې خرابو سړو د خېمو نه لرې اوسئ او چې د هغوئ یو څیز له هم لاس ورنۀ وړئ. ګنې، د هغوئ د ټولو ګناهونو په وجه به تباه شئ." ۞ نو هغوئ د قورح، داتن او د ابیرام د خېمو نه لاړل. داتن او ابیرام بهر راوتلی وُو او د خپلو خېمو د دروازو په خُلو کښې، د خپلو ښځو سره، د خپلو بچو او د خپلو وړو ماشومانو سره ولاړ وُو. ۞ موسىٰ خلقو ته وفرمائیل، "نو داسې به تاسو ته پته ولګی چې مالِک خُدائ زۀ د دې دپاره رالېږلے یم چې دا ټول کارونه وکړم او چې ما څۀ هم کړی دی نو هغه مې د ځان نه نۀ دی کړی. ۞ کۀ دا سړی د خُدائ پاک د سزا نه بغېر په خپل مرګ مړۀ شی، نو بیا به مالِک خُدائ زۀ هم نۀ یم رالېږلے. ۞ خو کۀ مالِک خُدائ یو لوئ عجیبه کار وکړی او زمکه وشلېږی او هغوئ تېر کړی، چې هغوئ قبر ته ژوندی لاړ شی، نو تاسو ته به پته ولګی چې دې سړو د مالِک خُدائ سپکاوے کړے دے." ۞ هغۀ چې څنګه خبرې ختمې کړې، نو د داتن او ابیرام لاندې زمکه وشلېدله. ۞ هغوئ یې تېر کړل، د هغوئ خاندان، سره د قورح د ټولو ملګرو او چې هغوئ څۀ لرل هغه یې هم تېر کړل. ۞ نو هغوئ قبر ته ژوندی لاندې لاړل، سره د هغه هر څۀ چې هغوئ لرل. زمکه په هغوئ باندې رابنده شوه او هغوئ فنا شول. ۞ هلته چې څومره اِسرائیلیان وُو هغوئ چې کله د هغوئ ژړا واورېدله نو هغوئ وتښتېدل. هغوئ چغې وهلې، "تښتئ. زمکه به مونږ هم تېر کړی." ۞ بیا مالِک خُدائ یو اور راولېږلو او هغه دوه نیم

سوه سړی يې وسوزول کومو چې خوشبوئی پېش کړې وه.

د سرکشئ دپاره کفاره

۳۶ بيا مالِک خُدائ موسیٰ ته وفرمائيل، ۳۷ ”د هارون اِمام زوئ اِلیعزر ته ووايه چې کوم سړی سوزېدلی دی چې د هغوئ د
اور لوښی لرې کړی او هغه سکارۀ دې د اور لوښو نه لرې لرې وولی، ځکه چې د اور لوښی مقدس دی. ۳۸ کله چې دا لوښی د
مالِک خُدائ په قربانګاه باندې پېش کېدل نو مقدس شول. نو د دې سړو د اور لوښی واخله کوم چې د خپلې ګناه په وجه مړۀ
شوی دی، وې ټکوه نری نری پترې شان ترې نه جوړ کړه او د قربانګاه پټولو دپاره سر ترې نه جوړ کړه. دا به د بنی اِسرائيلو
دپاره د خبرداری يوه نښه وی.“ ۳۹ نو اِلیعزر اِمام د اور لوښی واخستل او د ټکولو دپاره يې ورکړل، د قربانګاه د پټولو د سر
دپاره نری نری پترې ترې نه جوړ کړے شول. ۴۰ دا د بنی اِسرائيلو دپاره يو خبردارے وو چې څوک د هارون اولاد نۀ وی نو
بل غېر سړے به قربانګاه ته نزدې نۀ راځی د دې دپاره چې مالِک خُدائ ته خوشبوئی وسوزوی. ګنې هغه به د قورح او د هغۀ د
سړو په شان تباه شی. دا هر څۀ هم هغه شان وشول چې څنګه مالِک خُدائ اِلیعزر له د موسیٰ په ذريعه حُکم ورکړے وو.

د حضرت هارون خلق بچ کول

۴۱ خو په وريسې ورځ ټول قوم موسیٰ او هارون ته وغورېدو او وې وئيل، ”تاسو د مالِک خُدائ خلق وژلی دی.“ ۴۲ د هغې
نه پس کله چې هغوئ ټول د موسیٰ او هارون خِلاف راغونډ شوی وُو، چې هغوئ د خېمې طرف ته وکتل نو وې ليدل چې
وريځې خېمه پټه کړې وه او د مالِک خُدائ د حضور جلال راڅرګند شوے وو. ۴۳ موسیٰ او هارون لاړل او د خېمې په
مخکښې ودرېدل، ۴۴ او مالِک خُدائ موسیٰ ته وفرمائيل، ۴۵ ”د دې خلقو نه لرې شه او زۀ سمدستی هغوئ تباه کوم.“ خو
موسیٰ او هارون پړمخې پرېوتل، ۴۶ او موسیٰ هارون ته وفرمائيل، ”خپل مجمر واخله، د قربانګاه نه په کښې ژوندی سکارۀ
واچوه او په سکارو باندې لږه خوشبوئی واچوه. بيا خلقو له په منډه لاړ شه او د هغوئ دپاره کفاره ادا کړه. زر شه. مالِک
خُدائ په قهر دے او تباهی د مخکښې نه شروع شوې ده.“ ۴۷ هارون ته چې څنګه وئيلے شوی وُو هم هغه شان يې وکړل،
خپل د اور لوښے يې واخستلو او د راغونډو خلقو مېنځ ته يې ورمنډه کړه. کله چې هغۀ وليدل چې تباهی شروع وه، نو هغۀ
خوشبوئی په سکارو واچوله او د خلقو دپاره يې کفاره ادا کړه. ۴۸ هغه د مړو او ژوندو په مېنځ کښې ودرېدلو او تباهی بس
شوه. ۴۹ کوم خلق چې مړۀ شول هغوئ په شمېر کښې څوارلس زره او اووۀ سوه کسان وُو، دا د هغې نه علاوه وُو کوم چې د
قورح په سرکشئ کښې مړۀ شوی وُو. ۵۰ کله چې تباهی بس شوه، نو هارون د خېمې د دروازې په خولۀ کښې موسیٰ ته
راواپس شو.

د حضرت هارون امسا

۱۷ ۱ مالِک خُدائ موسیٰ ته وفرمائيل چې، ۲ ”بنی اِسرائيلو ته ووايه چې تا له دولس امساګانې درکړی چې د هرې
قبيلې د مشر نه يوه يوه وی. د هر سړی نوم د هغۀ په امسا باندې وليکه ۳ او په يوه امسا باندې د هارون نوم وليکه چې کومه
د ليوی قبيلې دپاره وی، د هرې قبيلې د مشر دپاره به يوه يوه امسا وی. ۴ دا امساګانې زما د حضور خېمې ته يوسه او د لوظ
صندوق په مخکښې يې کېږده، چرته چې زۀ تا سره مِلاوېږم. ۵ بيا چې ما کوم سړے خوښ کړے وی نو د هغۀ امسا به
زرغونه شی او زۀ به ستا خِلاف د بنی اِسرائيلو دا هر وخت غورېدل بند کړم.“ ۶ نو موسیٰ بنی اِسرائيلو ته وفرمائيل چې
داسې وکړئ او د هغوئ هر يو مشر هغۀ له يوه امسا ورکړه، چې د هرې قبيلې دپاره يوه يوه وه، دا ټولې دولس وې او په دې
دولسو امساګانو کښې يوه امسا د هارون وه. ۷ بيا موسیٰ هغه ټولې امساګانې په خېمه کښې د مالِک خُدائ د لوظ صندوق په
مخکښې کېښودې. ۸ په وريسې ورځ، کله چې موسیٰ خېمې ته دننه لاړو، نو هغۀ د هارون امسا وليده چې د ليوی قبيلې دپاره
وه، هغه زرغونه شوې وه، دې غوټۍ او ګلونه کړی وُو او پاخۀ بادام يې نيولی وُو. ۹ موسیٰ ټولې امساګانې يوړې او بنی
اِسرائيلو ته يې وښودلې، هغوئ ورته وکتل او هر يو مشر خپله امسا واپس واخستله. ۱۰ مالِک خُدائ موسیٰ ته وفرمائيل، ”د

هارون امسا واپس د لوظ صندوق په مخکښې کېږده. باغیانو بنی اِسرائیلو ته به دا د نښې په توګه کېښودلے شی، کۀ د هغوئ
غوربدل بند نۀ شی نو هغوئ به مړۀ شی." (۱۱) موسیٰ هم هغه شان وکړل چې څنګه مالِک خُدائ حُکم کړے وو. (۱۲) بنی
اِسرائیلو موسیٰ ته وفرمائیل، "مونږ برباد یُو، تباه یُو. (۱۳) چې څوک هم د مالِک خُدائ خېمې ته نزدې ورشی، نو هغه به مړ شی،
نو مونږ خو ټول مرګ حال یُو."

د اِمامانو او لیویانو ذمه وارئ

۱۸ (۱) مالِک خُدائ هارون ته وفرمائیل، "تا ته، ستا زامنو او لیویانو ته به خامخا د خپلو هغه بدو سزا مِلاو شی چې د هغه
جرم تعلق زما د حضور خېمې د خِدمت سره وی، خو د اِمامت په خِدمت کښې د څۀ ګناه سزا به صِرف تا او ستا زامنو ته
ملاوېږی. (۲) د لیوی قبیلې خپل خپلوان هم د ځان سره راوله، چې تا سره په کار کښې مدد وکړی، په هغه وخت کښې چې تۀ
او ستا زامن په خېمه کښې خِدمت کوی. (۳) هغوئ به ستا او د خېمې دپاره خپلې ذمه وارئ پوره کوی، خو هغوئ دې په
مقدس ځائ کښې مقدس سامان او قربان ګاه ته نۀ ور نزدې کېږی. کۀ هغوئ داسې وکړل، نو تۀ او هغوئ به ووژلے شئ. (۴)
هغوئ به تا سره کار کوی او په خېمه کښې به د خِدمت خپلې ټولې ذمه وارئ پوره کوی، خو چې چا ته اجازت نۀ وی نو هغه
کس به تا سره خِدمت نۀ شی کولے. (۵) یواځې تۀ او ستا زامن به د مقدس ځائ او د قربان‌ګاه ذمه وارئ پوره کوئ، نو داسې
به زۀ بیا بنی اِسرائیلو ته نۀ په قهر کېږم. (۶) زۀ هغه څوک یم چا چې ستا خپلوان لیویان ستا دپاره د یوې تُحفې په توګه د بنی
اِسرائیلو نه خوښ کړی دی. هغوئ ما ته وقف دی، چې هغوئ په خېمه کښې خپلې ذمه وارئ تر سره کړی. (۷) خو یواځې تۀ
او ستا زامن به د اِمامت هغه ذمه وارئ پوره کوئ کومې چې د قربان‌ګاه او د زیات مقدس ځائ سره تعلق لری. دا ستاسو ذمه
وارئ دی، ځکه چې ما تاسو له د اِمامت تُحفه درکړې ده. هر څوک چې حقدار نۀ وی او نزدې راشی نو هغه به ووژلے شی."

د اِمامانو برخه

(۸) مالِک خُدائ هارون ته وفرمائیل، "ګوره، زۀ تا له زما ټولې خاص برخې درکوم چې د نذرانو په توګه دې نۀ شی سوزولے.
دا زۀ تا او ستا اولاد له درکوم چې د همېشه دپاره ستاسو په حواله وی. (۹) ډېرې مقدسې نذرانې کومې چې په قربان‌ګاه نۀ
سوزولے کېږی، هغه ستاسو دی، د غلې نذرانې، د ګناه نذرانې، د ګناه د تاوان نذرانې. هر هغه څیز چې ما ته د مقدسې نذرانې په
توګه پېش کېږی هغه ستا او ستا د زامنو دی. (۱۰) تاسو به خامخا دا څیزونه په یو مقدس ځائ کښې خورئ او صِرف نران دا
خوړلے شی، دا مقدس وګڼئ. (۱۱) د دې نه علاوه، اِسرائیلیان چې نورې خاص برخې ما ته پېش کوی هغه به ستاسو وی. زۀ دا
د راتلونکی ټولو وختونو دپاره تا، ستا زامنو او ستا لوڼو له ورکوم. ستا د خاندان هر یو کس چې پاک وی نو هغه دا خوړلے
شی. (۱۲) زۀ د وړومبی پیداوار بهترینه حِصه تاسو له درکوم کومه چې اِسرائیلیان ما ته هر کال پېش کوی لکه د زیتُونو تېل،
مے او غله دانه. (۱۳) دا هر څۀ ستاسو دی. د ستاسو د خاندان هر یو کس چې پاک وی نو هغه یې خوړلے شی. (۱۴) د بنی
اِسرائیلو په مُلک کښې چې هر څیز ما ته بغیر د څۀ شرط نه وقف شوے وی نو هغه به ستاسو وی. (۱۵) هر یو وړومبے پیدا
شوے ماشوم یا ځناور چې اِسرائیلیان یې ما ته پېش کوی هغه به ستاسو وی. خو تاسو به خامخا هر وړومبے پیدا شوے
ماشوم واپس اخلئ او هر وړومبے پیدا شوے ځناور به هم واپس اخلئ کوم چې ناپاک وی. (۱۶) چې ماشومان د یوې میاشتې
شی نو هغوئ به په مقرر شوی قیمت یعنې په پینځو د سپینو زرو سیکو باندې واپس اخستلے شی، دا به د منلے شوی معیار په
مطابق وی. (۱۷) خو د غواګانو، ګډو او چېلو وړومبے پیدا شوے بچے به واپس نۀ شی اخستلے، دا به په پوره توګه زما وی او
دا به قربانېږی. وینه یې په قربان‌ګاه باندې وشیندئ او وازګه یې په اور تیارېدونکې نذرانې په توګه وسوزوئ، د دې خوشبو به ما
باندې ښۀ لګی. (۱۸) د دې غوښه ستاسو ده، لکه د دې سینه او د خاص نذرانې وروستنی پښه. (۱۹) کومې خاص برخې چې
اِسرائیلیان ما ته پېش کوی هغه زۀ په راتلونکی ټولو وختونو کښې تا، ستا زامنو او ستا لوڼو له ورکوم، دا یو نۀ ماتېدونکے لوظ
دے چې ما تا او ستا اولاد سره وکړو." (۲۰) مالِک خُدائ هارون ته وفرمائیل، "تا ته به هیڅ جائیداد نۀ ملاوېږی چې ستا میراث
شی او د بنی اِسرائیلو د مُلک هیڅ حِصه به تا ته نۀ حواله کېږی. زۀ مالِک خُدائ، ستا دپاره کافی یم."

د ليويانو برخه

٢١ مالِک خُدائ وفرمائيل، "ما ليويانو له هره لسمه حِصه ورکړې ده کومه چې اِسرائيليان ما ته پېش کوی. دا د هغوئ دپاره
زما د حضور د خېمې د خِدمت کولو مزدوری ده. ٢٢ نور به اِسرائيليان خېمې ته نهٔ نزدې کېږی کنې هغوئ به ځان له په خپله
د مرګ سزا ورکوی. ٢٣ صِرف ليويان به د خېمې خيال ساتی او د دې پوره ذمه واری به تر سره کوی. دا قانون به د همېشه
دپاره ستاسو د اولاد دپاره هم وی. د بنی اِسرائيلو په مُلک کښې به ليويانو ته هيڅ زمکه نهٔ ملاوېږی چې خپله يې شی، ٢٤ ځکه
چې ما هغوئ له لسمه حِصه ورکړې ده کومه چې اِسرائيليان ما ته د خاص برخې په توګه پېش کوی. نو دا ځکه ما هغوئ ته
وفرمائيل چې د بنی اِسرائيلو په مُلک کښې به د هغوئ جائيداد نهٔ وی."

د ليويانو لسمه حِصه

٢٥ مالِک خُدائ موسیٰ ته وفرمائيل، ٢٦ چې ليويانو ته ووايه، "کله چې تاسو د بنی اِسرائيلو نه لسمه حِصه اخلئ کومه چې
مالِک خُدائ تاسو له درکوی، نو تاسو به د دې لسمه حِصه مالِک خُدائ ته د خاص برخې په توګه پېش کوئ. ٢٧ دا خاص
برخه به د هغې نذرانې برابره ګڼلے شی کومه نذرانه چې زميندار د نوی فصل او د انګورو د لنګرئ نه د نوؤ شرابو نه پېش کوی.
٢٨ نو تاسو به مالِک خُدائ ته يوه خاص برخه هم پېش کوئ کومه چې تاسو د بنی اِسرائيلو د لسمې حِصې نه اخلئ. دا برخه
به تاسو د مالِک خُدائ دپاره هارون اِمام له ورکوئ. ٢٩ چې څهٔ تاسو ته ملاوېږی نو د هغې د ټولو نه ښهٔ حِصه مالِک خُدائ
له ورکوئ. ٣٠ نو هم داسې ليويانو ته دا اصُول وښايه. کله چې تاسو ښهٔ حِصه د نذرانې په توګه پېش کوئ نو دا به تاسو دپاره
داسې حساب شی لکه چې تاسو يې د خپل درمند يا د انګورو لنګرئ نه ورکوئ. ٣١ تاسو او ستاسو خاندان هغه پاتې شوې
برخه په هر ځائ کښې خوړلے شئ، ځکه چې دا ستاسو د مقدسې خېمې د خِدمت مزدوری ده. ٣٢ کهٔ چرې تاسو د دې ښهٔ
حِصه مالِک خُدائ ته پېش کړې وی او بيا تاسو دا خورئ نو تاسو ته به سزا نهٔ ملاوېږی. هغه تحفې او قربانيانې چې قوم يې
راوړی لازمی ده چې مقدسې پاتې شی خو کهٔ د دې د پېش کولو نه مخکښې تاسو دې نه کومه برخه وخورئ نو وبه وژلے شئ."

د سرې غوا ايرې

١٩ ١ مالِک خُدائ موسیٰ او هارون ته وفرمائيل، ٢ "بنی اِسرائيلو ته دا اصُول وښايئ، چې هغوئ تاسو له يوه سره غوا
راولی چې لنګتون يې نهٔ وی کړے او هيڅ عيب په کښې نهٔ وی او يوې ورباندې هيڅکله هم نهٔ وی شوې، ٣ او هغوئ به هغه
بيا اِلىعزر اِمام له ورکړی. هغه به د خېمو نه بهر بوتلے شی او د هغهٔ په مخکښې به حلاله کړے شی. ٤ اِلىعزر به بيا د هغې
څهٔ وينه واخلی او د خپلې ګوتې سره به اووهٔ ځلې وينه خېمې ته مخامخ وشيندی. ٥ ټوله غوا، سره د څرمنې، غوښې، وينې
او کولمو، به د اِمام په مخکښې وسوزولے شی. ٦ بيا به هغه د ديار لرګے، څهٔ وېلنی او يو سور تار راوړی او دا به په اور
کښې واچوی چرته چې غوا سوزيږی. ٧ د هغې نه پس، هغه به خپلې جامې ووينځی او غسل به وکړی، نو بيا هغه خېمو ته
دننه راتلے شی، خو تر ماښامه پورې به ناپاک وی. ٨ چا چې غوا سوزولې وی نو هغه به خامخا خپلې جامې ووينځی او
غسل به وکړی، خو هغه به هم تر ماښامه پورې ناپاک وی. ٩ بيا هغه سړے کوم چې پاک وی هغه به د غوا ايرې راغونډې
کړی او د خېمو نه بهر په يو پاک ځائ کښې به يې کېږدی، هلته به دا ايرې د بنی اِسرائيلو د قوم دپاره ساتلے شی چې د ناپاکئ
د لرې کولو اوبو تيارولو دپاره به استعماليږی. دا رسم به د ګناه د لرې کولو دپاره ادا کيږی. ١٠ چا چې ايرې راټولې کړې وی
هغه به خامخا خپلې جامې وينځی او تر ماښامه پورې به ناپاک وی. دا اصُول د راتلونکی ټولو وختونو دپاره دی، دا به د بنی
اِسرائيلو او د پردی مُلک د خلقو دپاره وی چې د هغوئ سره اوسيږی.

د مړی سره لګېدل

١١ هر څوک چې د مړی سره ولګی نو هغه به اووهٔ ورځې ناپاک وی. ١٢ هغه به خامخا په دريمه ورځ او په اوومه ورځ خپل

ځان د پاکوالی په اوبو باندې پاک کړی، نو هغه به پاک شی. خو کۀ هغه په دریمه ورځ او په اوومه ورځ باندې خپل ځان پاک نۀ کړی، نو هغه به پاک نۀ وی. (۱۳) هر څوک چې د مړی سره ولګی او خپل ځان پاک نۀ کړی نو هغه به ناپاک وی، ځکه چې په هغۀ باندې د پاکوالی اوبۀ نۀ دی شیندلے شوې. هغه د مالِک خُدائ د خېمې سپکاوے کوی او هغه به نور د خُدائ پاک د خلقو نه نۀ شی ګڼلے. (۱۴) کۀ یو سړے په خېمه کښې مړ شی، هر څوک چې د هغۀ د مرګ په وخت په خېمه کښې وی یا وراننوځی نو هغه به اووۀ ورځې ناپاک وی. (۱۵) په خېمه کښې هر لوښے چې سر وربانديې نۀ وی هغه به هم ناپاک وی. (۱۶) کۀ څوک داسې کس له ګوتې وروړی چې قتل شوے وی یا د کور نه بهر په خپل مرګ مړ وی یا کۀ څوک د بنی آدم هډُوکی یا قبر له ګوتې وروړی، نو هغه به اووۀ ورځې ناپاک وی. (۱۷) کومه غوا چې د ګناه د لرې کولو دپاره سوزولے شوې وه د هغې نه لږې ایرې به د ناپاکۍ لرې کولو دپاره واخستلے شی او په یو لوښی کښې به واچولے شی او رواني اوبۀ په کښې واچوئ. (۱۸) یو پاک سړے به وېلنے واخلی، په اوبو کښې به یې ډُوب کړی او اوبۀ به په خېمه، د هغې په ټول سامان او په هغه خلقو وشیندی چې کوم هلته وی او په هغه سړی باندې به اوبۀ وشیندی کوم چې د بنی آدم هډُوکی، مړی، یا قبر له ګوتې وروړې وی. (۱۹) پاک سړے به په ناپاک سړی باندې په دریمه او په اوومه ورځ باندې اوبۀ وشیندی. او په اوومه ورځ به هغه ناپاک سړے پاک کړی، د نمرپرېواتو په وخت د خپلو جامو وینځلو او په ځان اوبۀ اچولو نه پس به پاک شی. (۲۰) هر څوک چې ناپاک شوے وی او خپل ځان پاک نۀ کړی نو هغه به ناپاک پاتې شی، ځکه چې په هغۀ باندې د پاکوالی اوبۀ نۀ دی شیندلے شوې. هغه د مالِک خُدائ د خېمې سپکاوے کوی او نور به د خُدائ پاک د خلقو نه نۀ شی ګڼلے. (۲۱) تاسو به دا اصُول په راتلونکی ټولو وختونو کښې منئ. کوم کس چې د پاکوالی اوبۀ شیندی نو هغه به هم خامخا خپلې جامې وینځی، هر څوک چې دې اوبو له ګوتې وروړی نو هغه به تر ماښامه پورې ناپاک وی. (۲۲) یو ناپاک کس چې څۀ څیز له هم ګوتې وروړی نو هغه به ناپاک وی او نور هر څوک چې هغه څیز له ګوتې وروړی نو هغه به هم تر ماښامه پورې ناپاک وی.“

د بنی اِسرائیلو یو ځل بیا غورېدل

۲۰ (۱) په وړومبی میاشت کښې د اِسرائیلو ټول قوم د صین صحرا ته راغلو او په قادِس کښې یې خېمې ولګولې. مریم هلته مړه شوه او دفن شوه. (۲) چرته چې هغوئ خېمې لګولې وې هلته اوبۀ نۀ وې، نو خلق په موسیٰ او هارون باندې راغونډ شول (۳) او هغوئ وغورېدل چې، ”دا به ښۀ وے چې مونږ د خپلو بنی اِسرائیلو سره د مالِک خُدائ د خېمې په مخکښې مړۀ شوی وے. (۴) تاسو مونږ دې صحرا ته د دې دپاره راوستلی یُو چې دلته د خپلو څاروو سره مړۀ شُو؟ (۵) تاسو مونږ ولې د مِصر نه راوویستلو او دې خراب ځائ ته مو راوستلو چې دلته هیڅ هم نۀ کیږی؟ نۀ غله دانه، نۀ اینځر، نۀ انګور او نۀ انار شته. د څښلو اوبۀ هم نشته.“ (۶) موسیٰ او هارون د خلقو نه لرې لاړل او د خېمې د دروازې په خولۀ کښې ودرېدل. هغوئ پړمخې د عبادت دپاره پرېوتل او د مالِک خُدائ د حضور جلال هغوئ ته راښرګند شو. (۷) مالِک خُدائ موسیٰ ته وفرمائیل، (۸) ”هغه امسا واخله چې کومه د لوظ صندوق مخې ته ده او بیا ته او هارون ټول قوم راغونډ کړئ. هلته د هغوئ ټولو په مخکښې هغه ګټ ته ووایه او د هغې نه به اوبۀ راوځی. نو داسې تۀ به د خلقو دپاره د ګټ نه اوبۀ راوباسې او هغوئ او د هغوئ څناور به یې وڅښی.“ (۹) موسیٰ لاړو او امسا یې راواخستله، چې څنګه مالِک خُدائ حُکم کړے وو. (۱۰) موسیٰ او هارون د ګټ په مخکښې ټول قوم راغونډ کړو او موسیٰ وفرمائیل، ”اے باغیانو واورئ. ولې مونږ ستاسو دپاره د دې ګټ نه اوبۀ راوباسو څۀ؟“ (۱۱) بیا موسیٰ امسا پورته کړه او دوه ځله یې هغه ګټ پرې ووهلو او ډېرې زیاتې اوبۀ ترې نه راووتلې او ټولو خلقو او څناورو وڅښلې. (۱۲) خو مالِک خُدائ موسیٰ او هارون ته وفرمائیل، ”تاسو په ما ایمان نۀ لرلو چې زما مقدس طاقت مو د بنی اِسرائیلو په مخکښې ښرګند کړے وے، نو اوس تاسو به هغوئ هغه مُلک ته بوتۀ ځئ چې ما یې د ورکولو وعده کړې ده.“ (۱۳) د دې ځائ نوم د مریبه اوبۀ شو، ځکه چې بنی اِسرائیلو د مالِک خُدائ خِلاف شکایت وکړو او هغۀ ورته هلته وښودل چې هغه مقدس دے.

د ادوم بادشاه بنی اِسرائیل تېرېدو ته نۀ پرېښودل

۱۴ موسیٰ د قادِس نه ادومی بادشاه له پیغام وړُونکی ولیږل. هغوئ ورته ووئیل، "دا پیغام ستاسو د خپلوانو، د بنی اِسرائیلو د طرف نه دے. تاسو ته پته ده چې په مونږ کوم تکلیفونه تېر شوی دی، ۱۵ چې زمونږ پلار نیکهٔ څنګه مِصر ته لاړل، هلته مونږ ډېر وخت اوسېدلو. مِصریانو زمونږ د پلار نیکهٔ او زمونږ سره بد سلوک کولو، ۱۶ او مونږ مالِک خُدائ ته فریاد وکړو. او هغهٔ زمونږ فریاد واورېدو او یوه فرښته یې راولېږله، چې د مِصر نه یې راوویستلو. اوس مونږ ستاسو د علاقې سره نزدې په یو ښار قادِس کښې یُو. ۱۷ تاسو مِهربانی وکړئ او مونږ پرېږدئ چې ستاسو د مُلک نه تېر شُو. مونږ او زمونږ څاروی به د لارې نه یو خوا بل خوا نهٔ اوړُو، نهٔ به ستاسو پټو یا د انګورو باغونو ته ورننوځو او نهٔ به ستاسو د کُوهو نه اوبهٔ څښو. مونږ به په هغه لویه لاره روان یُو او ستاسو علاقې نه به ووځُو." ۱۸ خو ادومیانو ورته ووئیل، "تاسو د دې ځائ نه نهٔ شئ تېرېدلے. کهٔ تاسو داسې وکړل، مونږ به راووځُو او په تاسو به حمله وکړُو." ۱۹ بنی اِسرائیلو ووئیل، "مونږ په لویه لاره روان یُو او کهٔ مونږ او زمونږ څاروو ستاسو اوبهٔ وڅښلې، نو مونږ به د هغې پیسې درکړُو. مونږ صِرف ستاسو په مُلک کښې تېرېدل غواړُو نور هیڅ هم نه."
۲۰ خو ادومیانو بیا ووئیل، "تاسو مهٔ تېرېږئ." او هغوئ د یو طاقتور لښکر سره په بنی اِسرائیلو باندې حملې ډپاره راغلل. ۲۱ ځکه چې ادومیانو بنی اِسرائیل په خپله علاقه کښې تېرېدو ته نهٔ پرېښودل، نو بنی اِسرائیل په بله لار لاړل.

د حضرت هارون مرګ

۲۲ د بنی اِسرائیلو ټول قوم د قادِس نه لاړل او د حُور غرهٔ ته ورسېدل، ۲۳ چې د ادوم په سرحد باندې دے. هلته مالِک خُدائ موسیٰ او هارون ته وفرمائیل، ۲۴ "هارون به هغه مُلک ته ورننه نهٔ وځی د کوم چې ما بنی اِسرائیلو له د ورکولو وعده کړې ده، هغه به مړ شی، ځکه چې په مریبه کښې تاسو زما د حُکم نه بغاوت کړے وو. ۲۵ هارون او د هغهٔ زوئ اِلیعزر بره د حُور غرهٔ ته بوځه، ۲۶ او هلته د هارون نه د اِمامانو لِباس وباسه او اِلیعزر ته یې ورواچوه. هارون به هلته مړ شی." ۲۷ موسیٰ هم هغه شان وکړل چې څنګه مالِک خُدائ حُکم ورکړے وو. هغوئ د ټول قوم په مخکښې د حُور غرهٔ ته وختل، ۲۸ او موسیٰ د هارون نه د اِمامانو لِباس وویستلو او اِلیعزر ته یې ورواغوستلو. هارون هلته د غرهٔ په سر باندې مړ شو او موسیٰ او اِلیعزر د غرهٔ نه راکوز شول. ۲۹ د اِسرائیلو ټول قوم ته پته ولګېده چې هارون مړ دے او دېرش ورځې هغوئ د هغهٔ په غم غمژن وُو.

د بنی اِسرائیلو کنعانیانو له شکست ورکول

۲۱ ۱ کله چې د کنعان په جنوبی حِصه کښې د عراد بادشاه واورېدل چې بنی اِسرائیل د اتهارِم په لاره راروان دی، نو هغهٔ وربانديې حمله وکړه او څهٔ یې تړې نه ونیول. ۲ بیا بنی اِسرائیلو د مالِک خُدائ سره دا وعده وکړه، "کهٔ تهٔ مونږ په دې خلقو بریالی کړې، نو مونږ به د هغوئ ښارونه پوره تباه کړُو او تا ته به وقف شی." ۳ مالِک خُدائ د هغوئ آواز واورېدو او په کنعانیانو یې بریالی کړل. نو بنی اِسرائیلو هغوئ او د هغوئ ښارونه تباه کړل او په هغه ځائ یې حُرمه نوم کېښودو.

د پیتلو مار

۴ بنی اِسرائیلیان د حُور غرهٔ نه د بحرِقُلزم په لار روان شول چې د ادوم نه ګېرچاپېره مزل وکړی. خو په لاره کښې خلق ډېر بېصبره شول ۵ او د خُدائ پاک او موسیٰ خِلاف یې خبرې شروع کړې. هغوئ ووئیل، "تاسو مونږ ولې د مِصر نه راوویستلو د دې دپاره څهٔ چې په دې صحرا کښې مړهٔ شُو، چرته چې نهٔ روټۍ شته او نهٔ اوبهٔ شته؟ نور مونږ دا بېکاره خوراک نهٔ شُو برداشت کولے." ۶ بیا مالِک خُدائ په خلقو باندې زهریله ماران راولېږل او ډېر اِسرائیلیان یې وچیچل او مړهٔ شول. ۷ خلق موسیٰ له راغلل او ورته یې ووئیل، "مونږ دا ګناه کړې ده چې د مالِک خُدائ او ستا خِلاف مو خبرې کړې دی. نو مالِک خُدائ ته سوال وکړه چې دا ماران لرې کړی." نو موسیٰ د خلقو دپاره دُعا وکړه. ۸ مالِک خُدائ موسیٰ ته وفرمائیل چې د یو زهریله مار نمونه جوړه کړه او په یوه ډاګه یې ولګوه، نو هر څوک چې چیچلے شوے وی او هغې ته وګوری نو روغ به شی.
۹ نو موسیٰ د پیتلو نه مار جوړ کړو او په یوه ډاګه باندې یې ولګولو. هر څوک به چې چیچلے شوے وو او هغهٔ به د پیتلو مار ته وکتل نو ژوندے به پاتې شو.

د بنی اِسرائیلو موآب ته سفر

⑩ اِسرائیلیان وړاندې لاړل او په اوبوت کښې یې خېمې ولګولې. ⑪ چې د هغه ځائ نه لاړل نو د موآبیانو د علاقې نمرخاتهٔ طرف ته د عی عباریم په صحرا کښې یې خېمې ولګولې. ⑫ بیا هغوئ د زرد په وادئ کښې خېمې ولګولې. ⑬ هغوئ د هغه ځائ نه بیا لاړل او د ارنون د سیند نه پورې غاړه یې خېمې ولګولې په هغه صحرا کښې چې د اموریانو د علاقې پورې خوره وه. ارنون د موآبیانو او اموریانو په مینځ کښې د حد پوله وه. ⑭ نو دا ځکه د مالِک خُدائ د جنګونو په کِتاب کښې لیکلی دی، "د سوفه په علاقه کښې د واهیب ښار او هغه وادیانې، د ارنون سیند، ⑮ د وادیانو ژور ځایونه چې د عار ښار پورې خوارهٔ دی او چې د موآب د حد پولې ته رسیږی." ⑯ د هغې ځائ نه هغوئ هغه کوهی له لاړل چې د بیر په نامه یادیږی، دا هغه کوهے دے چې مالِک خُدائ موسیٰ ته وفرمائیل، "خلق راغونډ کړه او زهٔ به هغوئ له اوبهٔ ورکړم." ⑰ په هغه وخت بنی اِسرائیلو دا سندره ووئیله، "کُوهو، خپلې اوبهٔ راوباسئ، مونږ ورته یوه سندره وایو. ⑱ کوهے شهزادګانو کنستلے دے او د خلقو د مشرانو سره د بادشاهۍ د امسا سره او د هغوئ د امساګانو سره." هغوئ د صحرا نه متنه ته لاړل، ⑲ او د هغې ځائ نه نحلیٔایل ته او د نحلیٔایل نه بامات ته لاړل، ⑳ او د بامات نه د موآبیانو په علاقه کښې وادئ ته لاړل، د پِسګه د غرهٔ د سر نه لاندې، چې مخ یې صحرا ته دے.

په سیحون بادشاه او عوج بادشاه باندې فتح موندل

㉑ بیا بنی اِسرائیلو د اموریانو بادشاه سیحون ته پېغام وړُونکی ولېږل چې ورته ووائی، ㉒ "مونږ پرېږده چې ستا په مُلک کښې تېر شُو. او مونږ او زمونږ څاروی به د لارې نه نهٔ اوړُو او نهٔ به ستاسو پټو او د انګورو باغونو ته ځُو او مونږ به ستاسو د کُوهو نه اوبهٔ نهٔ څښو، په لویه لاره به سیدها روان یُو چې ستاسو علاقې نه ووځُو." ㉓ خو سیحون بنی اِسرائیلو له اجازت نهٔ ورکولو چې د هغهٔ د علاقې نه تېر شی. هغهٔ خپل ټول لښکر راجمع کړو او په صحرا کښې یهض ته ووتل او په بنی اِسرائیلو یې حمله وکړه. ㉔ خو بنی اِسرائیلو په جنګ کښې ډېر دشمنان ووژل او د ارنون سیند نه واخله تر یبوق سیند پورې زمکه یې ترې نه ونیوله، خو د یبوق نه وروستو د عمونیانو د علاقې د حد پوله ډېره مضبوطه وه. ㉕ نو بنی اِسرائیلو د اموریانو ټول ښارونه چې په هغوئ کښې حسبون او ګېرچاپېره کلی هم شامل وو ونیول او بیا هغوئ هلته اوسېدل. ㉖ حسبون د اموریانو د بادشاه سیحون مرکزی ښار وو، سیحون د موآب پخوانی بادشاه خِلاف جنګ کړے وو او د ارنون سیند پورې د هغهٔ ټوله زمکه یې نیولې وه. ㉗ نو دا ځکه شاعران وائی، "د سیحون بادشاه ښار ته، حسبون ته راشه، مونږ دا آباد او ودان غواړُو. ㉘ یوه ورځ د دې ښار حسبون نه د سیحون لښکر د اور په شان لاړو، هغوئ په موآب کښې د عار ښار وران کړو او د پاسنی ارنون غرونه یې درې وړې کړل. ㉙ د موآب خلقو ستاسو دپاره دا څومره خرابه خبره ده. د کموس عبادت کوونکو تاسو تباهی له راوستلے شوی یئ. ستاسو خُدائ خلق مهاجر جوړ کړی دی او ستاسو ښځې د اموریانو د بادشاه قېدیانې شوې دی. ㉚ خو د هغوئ اولاد تباه شوے دے، د حسبون نه واخله تر دیبون پورې، د نشیم نه واخله تر نفح پورې، چې میدبا ته نزدې دے." ㉛ نو اِسرائیلیان د اموریانو په علاقه کښې دېره شول، ㉜ او موسیٰ کسان ولېږل چې په یعزیر ښار باندې حمله کولو دپاره ښهٔ لاره معلومه کړی. بنی اِسرائیلو دا او ګېرچاپېره ښارونه ونیول او چې کوم اموریان هلته اوسېدل هغه یې وشړل. ㉝ بنی اِسرائیل راوګرځېدل او د بسن په لاره لاړل او د بسن بادشاه عوج د خپل لښکر سره راووتلو چې په ادرعی کښې په هغوئ باندې حمله وکړی. ㉞ مالِک خُدائ موسیٰ ته وفرمائیل، "د هغهٔ نه مهٔ یرېږه. زهٔ به تا په هغهٔ باندې، د هغهٔ په ټولو خلقو او د هغهٔ په مُلک باندې بریالے کړم. د هغهٔ سره هم هغه شان کار وکړه لکه څنګه چې دې سیحون سره کړے وو، سیحون چې په حسبون کښې د اموریانو بادشاه وو." ㉟ نو بنی اِسرائیلو عوج، د هغهٔ زامن او د هغهٔ ټول خلق ووژل، هیڅ څوک یې ژوندی پرې نهٔ ښودل او بیا هغوئ د هغهٔ مُلک ونیولو.

د موآب بادشاه د بلعام راغوښتل

۲۲ ۱ بنی اِسرائیلو مخکښې سفر کولو او د موآب په مېدانونو کښې یې د اُردن پورې غاړه یریحو ته مخامخ خېمې ولګولې.
۲ کله چې د موآب بادشاه د صفور زوئ بلق خبر شو چې بنی اِسرائیلو په اموریانو باندې څهٔ کړی وُو او بنی اِسرائیل څومره
بېشمېره وُو، ۳ نو په هغهٔ او د هغهٔ په ټولو خلقو د یرې نه وېښتهٔ نېغ ودرېدل. ۴ موآبیانو د میدیانیانو مشرانو ته ووئیل، ”زر
به دا لښکر زمونږ ګېرچاپېره هر څهٔ تباه کړی، لکه چې یو آزاد غوَیے په ګیاه ورګډ شی.“ نو بلق بادشاه ۵ پېغام وړُونکی
ولېږل چې د بعور زوئ بلعام راوغواړی، چې هغه د فرات د سیند سره نزدې په پتور کښې وو. هغوئ هغهٔ له د بلق نه دا پېغام
راوړو، ”زهٔ غواړم چې تهٔ خبر شې چې د مِصر نه یو لوئ قوم راغلے دے، هغوئ د زمکې مخ پټ کړے دے او وائی چې زمونږ
مُلک قبضه کړی. ۶ هغوئ زمونږ نه طاقتور دی، نو زهٔ درته مِنت کوم چې زما دپاره په هغوئ لعنت ووایه. نو کېدے شی چې
هغوئ له شکست ورکړو او د مُلک نه یې وشړُو. ما ته پته ده چې تاسو د چا دپاره برکت غواړئ نو هغه برکت مومی او چې په
چا لعنت ووایئ نو هغه لعنتی شی.“ ۷ نو د موآبیانو او میدیانیانو مشرانو د لعنت غوښتلو قیمت واخستلو او بلعام له لاړل او د
بلق پېغام یې ورته واورولو. ۸ بلعام هغوئ ته ووئیل، ”تاسو نن شپه دلته تېره کړئ او چې مالِک خُدائ ما ته څهٔ هم ووائی نو
هغه به سبا زهٔ تاسو ته ووایم.“ نو د موآبیانو مشران د بلعام سره ایسار شول. ۹ خُدائ پاک بلعام ته څرګند شو او ورته یې
وفرمائیل، ”دا تا سره خلق څوک دی؟“ ۱۰ هغهٔ خُدائ پاک ته وفرمائیل، ”د موآب بادشاه بلق هغوئ ما له رالېږلی دی، هغوئ
وائی چې ۱۱ کوم خلق چې د مِصر نه راغلی دی هغوئ د ټولې زمکې مخ پټ کړے دے. هغه ما ته وائی چې د هغهٔ دپاره په
هغوئ لعنت ووایم، نو هغه به شکست ورکړی او وېه یې شړی.“ ۱۲ خُدائ پاک بلعام ته وفرمائیل، ”تهٔ د هغوئ سره مهٔ ځه او
بنی اِسرائیلو دپاره لعنت مهٔ غواړه، ځکه چې ما هغوئ له برکت ورکړے دے.“ ۱۳ په ورپسې سحر بلعام د بلق پېغام وړونکو
له ورَغلو او ورته یې ووئیل، ”واپس خپل مُلک ته لاړ شئ، مالِک خُدائ زهٔ تاسو سره تلو نه منع کړے یم.“ ۱۴ نو د موآب
مشران واپس بلق له لاړل او هغهٔ ته یې ووئیل چې بلعام د هغوئ سره د راتلو نه اِنکار وکړو. ۱۵ نو بلق نور مشران ورولېږل،
چې هغوئ د مخکښېنو نه زیات او ډېر عزتمند وُو. ۱۶ هغوئ بلعام له ورغلل او د بلق دا پېغام یې ورته واورولو، ”زهٔ ستا مِنت
کوم چې تهٔ به خامخا ما له راځې. ۱۷ زهٔ به تا له لوئ اِنعام درکړم او چې تهٔ څهٔ هم وائې نو زهٔ به یې کوم. خو لږ راشه او په
دې خلقو زما د خاطره لعنت ووایه.“ ۱۸ خو بلعام جواب ورکړو، ”کهٔ بلق د خپل محل ټول سپین زر او سرهٔ زر هم ما له
راکړی، نو زهٔ به د خپل مالِک خُدائ د یوې وړې نه وړې خبرې نافرمانی هم ونهٔ کړم. ۱۹ خو نن تاسو مونږ سره شپه وکړئ،
نو زهٔ به پته ولګوم چې مالِک خُدائ ما ته نور څهٔ فرمائیل غواړی او کهٔ نه.“ ۲۰ په هغه شپه خُدائ پاک بلعام ته څرګند شو او
ورته یې وفرمائیل، ”کهٔ چرې دا سړی تا له راغلل او درته یې ووئیل چې مونږ سره لاړ شه، نو بیا ځان تیار کړه او ورسره لاړ
شه، خو هغه څهٔ کوه چې څهٔ درته زهٔ وایم.“ ۲۱ نو په بل سحر بلعام خپله خره کته کړه او د موآبیانو د مشرانو سره لاړو.

په بلعام او د هغهٔ په خرې باندې د یوې فرښتې پېښېدل

۲۲ خُدائ پاک د بلعام په تلو غصه وو. بلعام په خپله خره سور وو او ور سره دوه خِدمتګاران روان وُو، نو د مالِک خُدائ
فرښته ورته په لاره کښې ودرېدله چې هغه ودروی. ۲۳ کله چې خرې د مالِک خُدائ فرښته ولیده چې په لاره کښې ولاړه وه او
په لاس کښې یې تُوره نیولې وه، نو خرې لاره پرېښودله او پټو ته لاړه. بلعام خره ووهله او واپس یې لارې ته راوستله. ۲۴ بیا د
مالِک خُدائ فرښته ورته هلته ودرېدله چرته چې د دوو انګورو باغونو په مینځ کښې لار تنګه وه او دواړو طرفونو ته یې د کاڼو
دېوال وو. ۲۵ کله چې خرې د مالِک خُدائ فرښته ولیده، نو خره دېوال ته ښهٔ ورنزدې شوه او د بلعام پښه یې د دېوال سره
راښکله. بلعام بیا خره ووهله. ۲۶ د مالِک خُدائ فرښته یو ځل بیا مخکښې لاړه، په داسې یو تنګ ځائ کښې ودرېدله چرته چې
لاره دومره تنګه وه چې د اخوا دیخوا کېدو ځائ نهٔ وو. ۲۷ دا ځل، چې کله خرې فرښته ولیده، نو هغه څملاسته. بلعام غصه
شو او د امسا سره د خرې په وهلو یې شروع وکړه. ۲۸ بیا مالِک خُدائ خرې له د خبرو کولو طاقت ورکړو او خرې بلعام ته
ووئیل، ”ما تا سره څهٔ بد کړی دی؟ تا زهٔ دا درې ځلې ولې ووهلم؟“ ۲۹ بلعام ورته ووئیل، ”ځکه چې تا زما نه کم عقل جوړ
کړے دے. کهٔ زما سره تُوره وے، نو ما به تهٔ وژلې وې.“ ۳۰ خرې ورته ووئیل، ”ولې زهٔ څهٔ هغه خره نهٔ یم چې په کومه باندې
تا ټول عُمر سورلی کړې ده؟ مخکښې ما کله تا سره داسې کار کړے دے؟“ نو هغهٔ ورته ووئیل، ”نه.“ ۳۱ بیا مالِک خُدائ بلعام
ته فرښته څرګنده کړه چې هلته د خپلې تُورې سره ولاړه وه، او بلعام ټیټ شو او سر یې په زمکه ولګولو. ۳۲ د مالِک خُدائ

فرښتې هغهٔ ته وفرمائيل، ”تا دا درې ځلې خپله خره ولې ووهله؟ زهٔ ستا د ودرولو دپاره راغلې يم، ځکه چې تهٔ څهٔ کوې هغه زما
خِلاف دى. ۳۳ خو ستا خرې زهٔ وليدم او زما نه درې ځلې واوړيدله. کهٔ هغه کرځېدلے نهٔ وے، نو ما به تهٔ وژلے وے او هغه
خره به مې ژوندۍ پرېښې وه.“ ۳۴ بلعام د مالِک خُدائ فرښتې ته ووئيل، ”ما گناه کړې ده. ما ته پته نهٔ وه چې تهٔ زما د
ايسارولو دپاره په لاره کښې ولاړه يې، خو کهٔ ستا خوښه نهٔ وى نو زهٔ به نهٔ ځم او واپس به خپل کور ته لاړ شم.“ ۳۵ خو
فرښتې ورته وفرمائيل، ”د دې سړو سره لاړ شه، خو صرِف هغه څهٔ وايه څهٔ چې زهٔ درته وايم.“ نو بلعام د بلق د مشرانو سره
لاړو.

د بلق بادشاه د بلعام سره مِلاوېدل

۳۶ کله چې بلق خبر شو چې بلعام راروان دے، نو هغه ورَغلو چې په عار کښې ورسره مِلاو شى، دا ښار د ارنون د سيند سره
د موآب په سرحد باندې وو. ۳۷ بلق هغهٔ ته ووئيل، ”ما چې په ورومبى ځل تهٔ راوغوښتلې نو ولې رانهٔ غلې؟ ستا خيال دا وو څهٔ
چې زهٔ تا له اِنعام نهٔ شم درکولے؟“ ۳۸ بلعام ورته وفرمائيل، ”ولې زهٔ تا له رانهٔ غلم؟ زهٔ چې څهٔ وئيل غواړم نو د هغې اختيار
نهٔ لرم. زهٔ به صرِف هغه وايم چې څهٔ خُدائ پاک ما ته فرمائى.“ ۳۹ نو بلعام د بلق سره قِريَت‌حُصات ته لاړو، ۴۰ چرته چې
بلق ځاروى او گډې حلال کړل او څهٔ غوښه يې بلعام او هغه مشرانو له ورکړه چې د هغهٔ سره وُو.

د بلعام ورومبے پېغام

۴۱ په وريسې سحر بلق بلعام بره باموت‌بعل ته بوتلو او هلته نه ورته څهٔ اِسرائيليان ښکاره شول.

۲۳ ۱ بلعام بلق ته ووئيل، ”دلته زما دپاره اووهٔ قربان‌گاه جوړې کړه او ما له اووهٔ غويَى او اووهٔ گډان راوله.“ ۲ بلق هم
هغه شان وکړل چې څنگه بلعام وئيلى وُو، هغهٔ او بلعام يو غويَے او يو گډ په هره يو قربان‌گاه باندې پېش کړل. ۳ بيا بلعام
بلق ته ووئيل، ”دلته د خپلې سوزېدونکې نذرانې سره ايسار شه نو زهٔ ځم چې وگورم چې مالِک خُدائ ما ته راڅرگندېږى او کهٔ
نه. چې هغه ما ته څهٔ هم ووائى نو زهٔ به تا ته ووايم.“ نو هغه يو خوشى غر ته لاړو، ۴ او خُدائ پاک هغهٔ ته راڅرگند شو.
بلعام ورته وفرمائيل، ”ما اووهٔ قربان‌گاه جوړې کړې دى او يو غويَے او يو گډ مې په هره يوه باندې پېش کړل.“ ۵ مالِک
خُدائ بلعام ته د وئيلو دپاره خبرې وښودلې او واپس يې بلق له ولېږلو چې هغهٔ ته د هغهٔ پېغام ورسوى. ۶ نو هغه واپس لاړو
او وې ليدل چې بلق د خپلې سوزېدونکې نذرانې سره ولاړ وو او د موآب ټول مشران ورسره وُو. ۷ بلعام دا پېغام ورکړو، ”د
موآب بادشاه بلق زهٔ راوستلے يم د آرام نه، د نمرخاتهٔ غرونو نه. هغهٔ ووئيل چې، راشه او زما دپاره ووايه. په بنى اِسرائيلو باندې
لعنت ووايه. ۸ زهٔ پرې څنگه لعنت وايم چې هغوئ خُدائ پاک نهٔ وى لعنتى کړى، چې مالِک خُدائ په څهٔ اِلزام نهٔ وى لگولے
نو زهٔ پرې څنگه اِلزام ولگوم؟ ۹ د لوړو کاڼو نه زهٔ هغوئ گورم، د غرونو نه زهٔ هغوئ وينم. هغوئ هغه خلق دى چې يواځې
ژوند تېروى، هغوئ ته پته ده چې دوئ د نورو قومونو نه بختور دى. ۱۰ د يعقوب اولاد د شگو په شان دے، څوک داسې شته
چې شگې وشمېرى؟ پرېږده چې زهٔ مړ شم د خُدائ پاک د خلقو په شان، پرېږده چې د صادقانو په شان په آرام مړ شم.“ ۱۱
بيا بلق بلعام ته ووئيل، ”دا تا څهٔ وکړل؟ ما تهٔ د دې دپاره راوستلے يې چې زما په دشمنانو لعنت ووائې، خو تا د هغوئ دپاره
صرِف برکت غوښتلے دے.“ ۱۲ هغهٔ جواب ورکړو، ”زهٔ به صرِف هغه څهٔ وايم څهٔ چې مالِک خُدائ ما ته وائى.“

د بلعام دويم پېغام

۱۳ بيا بلق بلعام ته ووئيل، ”ما سره يو بل ځائ ته لاړ شه چې د هغه ځائ نه صرف لږ شان اِسرائيليان ښکارى. او د هغه ځائ
نه تهٔ په هغوئ لعنت ووايه.“ ۱۴ بلق، بلعام د پِسگه د غرهٔ په سر د ضُوفيم پټى ته بوتلو. هغهٔ هلته هم اووهٔ قربان‌گاه جوړې کړې
او يو غويَے او يو گډ يې په هره يوه باندې پېش کړو. ۱۵ بلعام بلق ته ووئيل، ”د خپلې سوزېدونکې نذرانې سره ودرېږه او هلته
به خُدائ پاک ما ته راڅرگند شى.“ ۱۶ مالِک خُدائ بلعام ته راڅرگند شو، ورته يې فرمائيل چې دا خبرې به کوې او واپس يې

بلق ته ولېږلو چې هغۀ ته دا پېغام ورسوی. ١٧ نو هغه واپس لاړو او وې ليدل چې بلق د خپلې سوزېدونکې نذرانې سره ولاړ وو
او د موآب مشران هم ورسره وُو. بلق ترې نه تپوس وکړو چې مالِک خُدائ څۀ فرمائيلى دى، ١٨ او بلعام دا پېغام ورکړو، ”د
صفور زويه بلقه پاڅه، او چې زۀ درته څۀ وايم هغه واوره. ١٩ خُدائ پاک د بنى آدم په شان نۀ دے، چې دروغ ووائی، هغه بنى
آدم نۀ دے چې خپله فيصله بدله کړی. هغه چې کومه وعده وکړی، نو هغه پوره کوی، هغه چې څۀ وائی، نو هغه کوی. ٢٠
گوره، ما ته حُکم مِلاو شو چې د هغوئ دپاره برکت وغواړم، او چې کله خُدائ پاک برکت ورکړی، نو زۀ برکت واپس نۀ شم
اخستلے. ٢١ زۀ د بنى اِسرائيلو په راتلونکى وخت پوهېږم په هغوئ به څۀ بدبختى يا مصيبت نۀ راځى. مالِک خُدائ د هغوئ
خُدائ پاک د هغوئ مل دے، هغوئ اِعلان کوی چې هغه يې بادشاه دے. ٢٢ خُدائ پاک هغوئ د مِصر نه راويستلى دى،
هغوئ د يو ځنگلى غوَيى په شان طاقت لرى. ٢٣ نۀ داسې جادو شته او نۀ داسې کوډې شته، چې د بنى اِسرائيلو په قوم بانديې
وشى. خلق به اوس د بنى اِسرائيلو په حقله ووائی، گورئ، خُدائ پاک د هغوئ دپاره څۀ کړى دى. ٢٤ د بنى اِسرائيلو قوم د يو
تکړه ازمرى په شان دے، چې د شلولو او خرابولو نه مخکښې په آرام نۀ کښېنى، چې ترڅو يې د ښکار کړے شوى ځيز وينه نۀ
وى څښلې.“ ٢٥ بيا بلق بلعام ته ووئيل، ”تا په بنى اِسرائيلو بانديې د لعنت وئيلو نه اِنکار کړے دے، خو گوره چې برکت هم
ورله ونۀ غواړې.“ ٢٦ بلعام جواب ورکړو، ”ما تا ته نۀ دى وئيلى څۀ چې زۀ به هم هغه شان کوم څۀ چې مالِک خُدائ ما ته
فرمائيلى دى؟“

د بلعام درېم پېغام

٢٧ بلق ووئيل، ”ما سره لاړ شه او زۀ به تا يو بل ځائ ته بوځم. کېدے شى چې د خُدائ پاک خوښه وى چې په هغوئ بانديې
زما دپاره د هغه ځائ نه لعنت ووائې.“ ٢٨ نو هغۀ بلعام د فعور غرۀ سر ته بوتلو چې صحرا ته مخامخ دے. ٢٩ بلعام هغۀ ته
ووئيل، ”دلته زما دپاره اووۀ قربان‌گاه جوړې کړه او اووۀ غوَيى او اووۀ گډان ما له راوله.“ ٣٠ بلق هم هغه شان وکړل چې
څنگه يې وئيلى وُو او يو غوَيے او يو گډ يې په هره يوه قربان‌گاه بانديې پېش کړل.

٢٤ ١ نو بلعام ته دا پته ولگېده چې د مالِک خُدائ رضا دا وه چې بنى اِسرائيلو له برکت ورکړى، نو هغه فال کتلو له لا نۀ
ړو، لکه چې مخکښې تلے وو. هغه د صحرا په طرف روان شو ٢ او اِسرائيليان يې وليدل چې قبيله په قبيله يې خېمې لگولې
وې. نو د خُدائ پاک روح په هغۀ بانديې راغلو، ٣ او هغۀ دا پېغام ورکړو، ”د بلعام د بعور د زوئ دا دے پېغام، او د دې سړى
خبرې رښتونى دى، ٤ د خُدائ پاک خبرې څوک اورى. په غړېدلو سترگو راباندې جذبه غالبه شوه د قادر خُدائ د طرف نه
ما يوه رويا يعنې په وېښه خوب وليدو. ٥ د بنى اِسرائيلو خېمې ښائسته دى، ٦ د کجورو اوږدو قطارونو په شان يا د سيند
د غاړې د باغونو په شان، د مالِک خُدائ کَرلى عُود په شان يا د اوبو په غاړه د ديار په شان. ٧ دا به په اوبو مړې شى او د
هغوئ اولاد به لکه د زياتو اوبو په شان وى. د هغوئ بادشاه به د اجاج نه لوئ وى، او د هغۀ بادشاهى به اوچته وى. ٨ خُدائ
پاک هغوئ د مِصر نه راوويستل، په هغوئ کښې د ځنگلى غوَيى په شان طاقت شته، هغوئ خپل دشمنان تباه کوى، د هغوئ
هډوکى ماتوى او په غشو بانديې يې وولى. ٩ دا قوم د طاقتور ازمرى په شان دے، کله چې هغه ملاست وى، هيڅ څوک دا
زړۀ نۀ شى کولے چې پاېڅوى. څوک چې بنى اِسرائيلو دپاره برکت وغواړى نو هغوئ به په خپله برکتى شى، او څوک چې
وربانديې لعنت ووائی نو هغوئ به په خپله لعنتى شى.“ ١٠ بلق د غصې نه غاښونه وچيچل او بلعام ته يې ووئيل، ”ما تۀ د دې
دپاره راغوښتلے يې چې زما په دشمنانو بانديې لعنت ووائې، خو گوره، د لعنت په ځائ تا د هغوئ دپاره درې ځلې برکت
غوښتلے دے. ١١ نو ورک شه او خپل کور ته لاړ شه. زما خيال دا وو چې اِنعام به درکړم، خو مالِک خُدائ دا اِنعام ستا په
قسمت کښې نۀ دے ليکلے.“ ١٢ بلعام ورته په جواب کښې ووئيل، ”کوم پېغام وړُونکى چې تا ما ته رالېږلى وُو ما هغوئ ته
ووئيل چې ١٣ کۀ تۀ ما له ستا په محل کښې تول سرۀ زر او سپين زر هم راکړې، نو زۀ د ځان نه څۀ ښۀ يا بد نۀ شم کولے،
څۀ چې ما ته مالِک خُدائ فرمائى نو زۀ به صِرف هغه کوم، زۀ د مالِک خُدائ د حُکم نافرمانى نۀ شم کولے.“

د بلعام آخری پیغام

۱۴ بلعام بلق ته ووئیل، ”اوس زهٔ واپس خپلو خلقو له ځم، خو د تلو نه مخکښې زهٔ تا له خبر درکوم چې په راتلونکی وخت
کښې به اِسرائیلیان ستا د خلقو سره څهٔ کوی.“ ۱۵ بیا هغهٔ دا پیغام ورکړو، ”د بلعام د بعور د زوئ دا دے پیغام، او د دې
سړی خبرې رښتونی دی، ۱۶ څوک چې د خُدائ پاک خبرې اوری او هغه حِکمت اخلی چې د خُدائ تعالىٰ نه راځی. په
غړېدلو سترګو راباندې جذبه غالبه شوه د قادر خُدائ د طرف نه ما یوه رویا ولیده. ۱۷ زهٔ راتلونکے وخت وینم، زهٔ د بنی
اِسرائیلو قوم وینم. د روښانه ستوری په شان، په دې قوم کښې به یو بادشاه پیدا شی. دا ستورے به د بنی اِسرائیلو نه راشی. هغه
به د موآب مشران هلاک کړی او هغه به د شیث ټول اولاد تباه کړی. ۱۸ هغه به په ادوم کښې په خپلو دشمنانو بریالے شی او
د هغوئ مُلک به قبضه کړی، او اِسرائیلیان به مسلسل بریالی کیږی. ۱۹ اِسرائیلیان به هغوئ د پښو لاندې کړی او په ښار کښې
چې څوک ژوندی پاتې وی نو هغه به تباه کړی.“ ۲۰ بیا بلعام په خپله رویا کښې عمالیقیان ولیدل او دا پیغام یې ورکړو،
”عمالیقیان د ټولو نه زیات تکړه قوم دے، خو په آخر کښې به د همیشه دپاره ورک شی.“ ۲۱ هغهٔ په خپل خیال کښې قینیان
ولیدل او دا پیغام یې ورکړو، ”ستاسو د اوسېدو ځائ ډېر پوخ دے، داسې پوخ لکه چې د یو کور بنیاد چې په کاڼو اېښودے
شوے وی، ۲۲ خو تاسو قینیان به تباه شئ کله چې اسوریان تاسو قېدیان بوځی.“ ۲۳ بلعام دا پیغام ورکړو، ”هغه څوک بچ
کولے شی چې خُدائ پاک یې تباه کوی؟ ۲۴ سمندری جهازُونه به د قبرص نه راشی، هغوئ به اسور او عِبر فتح کړی، خو په
آخر کښې به قبرص هم تباه شی.“ ۲۵ بیا بلعام روان شو او واپس کور ته لاړو او بلق هم په خپله مخه لاړو.

بنی اِسرائیل په فعور کښې

۲۵ ۱ کله چې اِسرائیلیان د کیکرو په وادئ کښې دېره وُو، نو د موآبیانو ښځو سره یې زنا شروع کړه. ۲ ښځو هغوئ ته
ووئیل چې د هغوئ معبودانو ته قربانئ وکړی، نو خلقو هغه قربانئ وخوړلې او د هغوئ د معبود عبادت یې وکړو ۳ چې د
فعور بعل وو. نو مالِک خُدائ بنی اِسرائیلو ته په قهر شو. ۴ او موسىٰ ته یې وفرمائیل، ”د بنی اِسرائیلو ټول مشران بوځه او د
خلقو په وړاندې یې پهانسی کړه، نو بیا به زما سخته غصه د بنی اِسرائیلو نه سړه شی.“ ۵ موسىٰ د بنی اِسرائیلو قاضیانو ته
وفرمائیل، ”ستاسو هر یو کس به د خپلې قبیلې نه هر هغه سړے وژنئ څوک چې د فعور د بعل عبادت کوونکے جوړ شوے
وی.“ ۶ بیا یو اِسرائیلی یوه میدیانې ښځه د موسىٰ او د ټول قوم په مخکښې خپلې خېمې ته دننه بوتله، په هغه وخت کله چې
هغوئ د مالِک خُدائ د حضور خېمې په دروازه کښې ماتم کولو. ۷ نو چې فینحاس، د اِلیعزر زوئ او د هارون نمسی دا
ولیدل، هغه د قبیلې نه پاځېدو او لاړو. هغهٔ نېزه راواخستله، ۸ او په هغه سړی او ښځې پسې خېمې ته ورننوتلو او نېزه یې د
هغه سړی او ښځې د خېټې نه بل خوا ویستله. نو داسې هغه وبا بس شوه کومې چې اِسرائیلیان تباه کول، ۹ خو وبا
څلېریشت زره کسان وژلی وُو. ۱۰ مالِک خُدائ موسىٰ ته وفرمائیل، ۱۱ ”فینحاس زوئ د اِلیعزر چې د هارون اِمام زوئ
دے هغهٔ زما غصه د بنی اِسرائیلو دپاره ختمه کړه چې هغوئ کښې هغهٔ غیرت وکړو، نو ما د خپل غیرت په وجه بنی اِسرائیل
هلاک نهٔ کړل. ۱۲ نو ورته ووایه چې زهٔ د هغهٔ سره د امن لوظ کوم چې د راتلونکی ټولو وختونو دپاره به وی. ۱۳ هغه او د
هغهٔ اولاد به د همیشه دپاره اِمامان مقررولے شی، ځکه چې هغهٔ په ما باندې غیرت وکړو او د بنی اِسرائیلو د ګناه کفاره یې ادا
کړه.“ ۱۴ کوم سړے چې د میدیانې ښځې سره وژلے شوے وو د هغهٔ نوم زِمری وو، هغه د سلو زوئ وو، چې د شمعون په
قبیلې کښې د یو خاندان مشر وو. ۱۵ د هغه ښځې نوم کزبی وو. د هغې پلار صور، د میدیانې قبیلو د یوې قبیلې مشر وو. ۱۶
مالِک خُدائ موسىٰ ته وفرمائیل، ۱۷ ”په میدیانیانو حمله وکړه او هغوئ تباه کړه، ۱۸ د هغه بد عمل په وجه، چې په فعور
کښې یې په دوکه په تاسو باندې عبادت وکړو او د کزبی په وجه، چې هغه د وبا په وخت په فعور کښې وژلے شوې وه.“

دویمه مردمشماری

۲۶ ۱ د وبا نه پس مالِک خُدائ موسىٰ او د هارون زوئ اِلیعزر ته وفرمائیل چې، ۲ ”د بنی اِسرائیلو د ټول قوم د کورَنو

په مطابق مردمشماري وکړئ، د هغو ټولو سړو چې عُمر يې شل کاله يا د دې نه زيات وی او چې جنګ کولے شی.“ (۳)-(۴)
موسیٰ او اِلیعزر هم هغه شان وکړل او د دې عُمر ټول سړی يې راوغوښتل. هغوئ د اُردن سيند نه پورې يريحو ته مخامخ د
موآب په مېدانونو کښې راغونډ شول. دا هغه اِسرائيليان ؤو چې د مِصر مُلک نه وتلی ؤو، (۵) د يعقوب د مشر زوئ روبين په
قبيله کښې دا قبيلې وې، حنوک، فلو، (۶) حصرون او کرمی. (۷) دوئ په شمېر کښې درې څلوېښت زره اووۀ سوه او دېرش
سړی ؤو. (۸) د فلو په اولاد کښې اِلياب (۹) او د هغۀ زامن نمواېل، داتن، ابيرام ؤو. دا هغه داتن او ابيرام ؤو کوم چې قوم
خوښ کړی ؤو. هغوئ د موسیٰ او هارون مخالفت وکړو او د قورح په قبيله کښې شامل شول، کله چې هغوئ د مالِک خُدائ
خِلاف بغاوت وکړو. (۱۰) نو زمکه وچاودله او هغوئ يې تېر کړل او کله چې اور دوه نيم سوه سړی تباه کړل نو هغوئ هم د
قورح او د هغۀ د ملګرو سره مړۀ شول، دا د خلقو دپاره د خبردارۍ يوه نښه شوه. (۱۱) خو د قورح اولاد نۀ وو وژلے شوے.
(۱۲) د شمعون په قبيله کښې دا قبيلې وې، نمواېل، يمين، يکين، (۱۳) زارح او ساؤل. (۱۴) دا قبيلې په شمېر کښې دوويشت زره
او دوه سوه سړی ؤو. (۱۵) د جاد په قبيله کښې دا قبيلې وې، صفونی، حجی، سونی، (۱۶) ازنی، عيری، (۱۷) ارودی او اريلی.
(۱۸) دا قبيلې په شمېر کښې څلوېښت زره او پينځۀ سوه سړی ؤو. ۱۹-۲۱ د يهوداه په قبيله کښې دا قبيلې وې، سيله، فارص،
زارح، حصرون او حمول. د يهوداه دوه زامن عير او اونان، د کنعان په مُلک کښې مړۀ شوی ؤو. (۲۲) دا قبيلې په شمېر کښې
شپږ اويا زره او پينځۀ سوه سړی ؤو. (۲۳) د يساکار په قبيله کښې دا قبيلې وې، تولع، فُوه، (۲۴) يسوب او سِمرون. (۲۵) دا
قبيلې په شمېر کښې څلور شپېټۀ زره او درې سوه سړی ؤو. (۲۶) د زبولون په قبيله کښې دا قبيلې وې، سرد، ايلون او يحلی‌اېل.
(۲۷) دا قبيلې په شمېر کښې شپېټۀ زره او پينځۀ سوه سړی ؤو. (۲۸) د يوسف قبيلې، د هغۀ دوه زامن منسی او اِفرائيم ؤو. (۲۹)
دا د منسی د قبيلې اولاد دے، د منسی زوئ مکير د جِلعاد قبيلې پلار نيکۀ جوړ شو، (۳۰) دا د جِلعاد قبيلې دی، د يعزر قبيله، د
حالق قبيله، (۳۱) اسری‌اېل، شِکم، (۳۲) سميدع او حِفر. (۳۳) د حِفر د زوئ صِلافحاد زامن نۀ ؤو، صِرف لوڼه يې وې، د هغوئ
نومونه دا دی، محلاه، نوعاه، حجلاه، مِلکاه او تِرضاه. (۳۴) دا قبيلې په شمېر کښې دوه پنځوس زره او اووۀ سوه سړی ؤو. (۳۵)
د اِفرائيم په قبيله کښې دا قبيلې وې، سوتلح، بکر او تحن. (۳۶) د عيران قوم د سوتلح اولاد وو. (۳۷) د اِفرائيم د قبيلې د قبيلو په
شمېر کښې دوه دېرش زره او پينځۀ سوه سړی ؤو. دا قبيلې د يوسف اولاد دے. (۳۸) دا د بنيامين قبيلې، قبيلې دی، بالع، اشبيل،
اخيرام، (۳۹) سفوفام او حُوفام. (۴۰) د ارد او نعمان قبيلې د بالع اولاد دے. (۴۱) دا قبيلې په شمېر کښې پينځۀ څلوېښت زره او
شپږ سوه سړی ؤو. (۴۲)-(۴۳) د سوحام قبيله کوم چې په شمېر کښې څلور شپېټۀ زره او څلور سوه سړی ؤو دا دان د نسل نه
ؤو. (۴۴) د آشر په قبيله کښې دا قبيلې وې، يمنه، اِسوی او بريعاه. (۴۵) د حِبر او مُلکی‌اېل قبيلې د بريعاه اولاد وو. (۴۶) د آشر
يوه لور وه چې نوم يې سِره وو. (۴۷) په دې قبيلو کښې د سړو شمېر درې پنځوس زره او څلور سوه وو. (۴۸) د نفتالی په قبيله
کښې دا قبيلې وې، يحزی‌ايل، جونی، (۴۹) يصر او سليم. (۵۰) په دې قبيلو کښې د سړو شمېر پينځۀ څلوېښت زره او څلور سوه
وو. (۵۱) ټول اِسرائيليان په شمېر کښې شپږ لاکه يو زر اووۀ سوه او دېرش سړی ؤو. (۵۲) مالِک خُدائ موسیٰ ته وفرمائيل، (۵۳)
”د ميراث په توګه هغه زمکه په قبيلو باندې د سړو د شمېر په مطابق تقسيم کړئ. ۵۴-۵۶ چې ورباندې واچوئ او هغه زمکه
تقسيم کړئ، غټې قبيلې ته زيات ميراث ورکړئ او وړې قبيلې ته لږه زمکه ورکړئ.“ (۵۷) د ليوی اصلی قبيلې دا دی، د جيرسون
قبيله، قُهات او مراری. (۵۸) د هغوئ په اولاد کښې دا وړې قبيلې هم شاملې دی، لِبنی، حبرون، محلی، موشی او قورح. قُهات د
عُمرام پلار وو، (۵۹) هغۀ د ليوی لور يوکبد وادۀ کړې وه، چې هغه په مِصر کښې پيدا شوې وه. د هغې نه د عُمرام دوه زامن،
هارون او موسیٰ او يوه لور مريم پيدا شوه. (۶۰) د هارون دا څلور زامن ؤو، ندب، ابيهُو، اِلیعزر او اِتمر. (۶۱) ندب او ابيهُو په
هغه وخت ووژلے شول کله چې هغوئ مالِک خُدائ ته هغه اور پېش کولو کوم چې خُدائ پاک ته قبول نۀ وو. (۶۲) د نرانو
ليويانو شمېر درويشت زره وو چې د هغوئ عُمر يوه مياشت يا د دې نه زيات وو. هغوئ د نورو بنی اِسرائيلو نه جدا وشمېرلے
شول، ځکه چې هغوئ ته د بنی اِسرائيلو په مينځ کښې جائيداد نۀ مِلاوېدو. (۶۳) دا ټولې قبيلې موسیٰ او اِلیعزر په هغه وخت
وشمېرلې چې د اُردن سيند نه پورې يريحو ته مخامخ د موآب په مېدانونو کښې يې د بنی اِسرائيلو مردمشماری وکړه. (۶۴) په
دې سړو کښې يو کس هم نۀ ؤو چې د سينا په بيابان کښې موسیٰ او هارون په وړومبۍ مردمشمارۍ کښې شمېرلی ؤو. (۶۵)
مالِک خُدائ فرمائيلی ؤو چې هغوئ ټول به په صحرا کښې مړۀ شی، نو د يفُنه د زوئ کالب او د نون زوئ يشوَع نه بغير ټول
مړۀ شول.

د صِلافحاد لوڼه

۲۷ ۱ محلاه، نوعاه، حجلاه، مِلکاه او تِرضاه د صِلافحاد لوڼه وې چې هغه زوئ د حِفر، زوئ د جِلعاد، زوئ د مکير، زوئ
د منسى، زوئ د يوسف وو. ۲ هغوئ لاړې او د موسىٰ، د اِلىعزر اِمام، د مشرانو او د ټول قوم په مخکښې د مالِک خُدائ د
حضور د خېمې په خولهٔ کښې ودرېدلې او وې وئيل، ۳ ”زمونږ پلار په صحرا کښې مړ شو، د هغهٔ زامن نشته، خو هغه د
قورح د قبيلې نه نهٔ وو، چا چې د مالِک خُدائ خِلاف بغاوت کړے وو، هغه د خپلې ګناه په وجه مړ شوے وو. ۴ چې د هغهٔ
زامن نشته، نو د هغهٔ نوم دې ولې د بنى اِسرائيلو نه ختم شى؟ مونږ له هم لکه زمونږ د پلار د خپلوانو په شان جائيداد راکړئ.“
۵ نو موسىٰ د هغوئ مسئله مالِک خُدائ ته پېش کړه، ۶ او مالِک خُدائ هغهٔ ته وفرمائيل، ۷ ”د صِلافحاد لوڼه ټيک
وائى، هغوئ له د هغوئ د پلار د خپلوانو په شان جائيداد ورکړه. او د خپل پلار جائيداد دې هغوئ ته مِلاو شى. ۸ او تهٔ
خامخا بنى اِسرائيلو ته ووايه چې د کوم سړى زوئ نهٔ وى او مړ شى، نو د هغهٔ لور ته به جائيداد په ميراث کښې ملاوېږى. ۹
کهٔ د هغهٔ لوڼه نهٔ وى، نو ميراث به يې د وروڼو وى. ۱۰ کهٔ د هغهٔ وروڼه نهٔ وى، نو ترونه به يې ميراث اخلى. ۱۱ کهٔ د هغهٔ
وروڼه يا ترونه هم نهٔ وى، نو بيا به د هغهٔ نزدې خپلوان د هغهٔ ميراث اخلى او دا به د هغوئ د خپل جائيداد په شان وى.
اِسرائيليان به دا د قانون په توګه منى، څنګه چې ما، مالِک خُدائ تاسو له حُکم درکړے دے.“

د حضرت يشوَع د بنى اِسرائيلو د مشر په توګه مقرر کېدل

۱۲ مالِک خُدائ موسىٰ ته وفرمائيل، ”د عباريم غرونو ته وخېژه او هغه مُلک ته وګوره کوم چې زهٔ بنى اِسرائيلو له ورکوم. ۱۳
کله چې تهٔ هغه وګورې، نو د هارون په شان به تهٔ هم مړ شې، ۱۴ ځکه چې تاسو دواړو د صين په صحرا کښې زما د حُکم نه
بغاوت کړے وو. کله چې ټول قوم زما خِلاف په مريبه کښې وغورېدو، د هغوئ په مخکښې تاسو زما مقدس طاقت ښکاره نهٔ
کړو.“ مريبه په قادِس کښې د صين په صحرا کښې يوه چينه ده. ۱۵ موسىٰ مالِک خُدائ ته سوال وکړو، ۱۶ ”مالِکه خُدايه، تهٔ
خُدائ پاک يې، هر څيز له ساه ورکوونکے يې، زهٔ دا سوال کوم چې يو داسې سړے مقرر کړه چې د دې قوم لار ښودنه کوى
۱۷ او په جنګ کښې يې مشرى کوى، نو ستا قوم به د داسې ګډو په شان نهٔ وى چې شپون يې نهٔ وى.“ ۱۸ مالِک خُدائ
موسىٰ ته وفرمائيل، ”د نون زوئ يشوَع بوځه ځکه چې هغه قابل سړے دے او خپل لاسونه د هغهٔ په سر کېږده چې ستا ذمه
وارى ورته حواله شى. ۱۹ هغه د اِلىعزر اِمام په مخکښې ودروه او د ټول قوم په مخکښې هغهٔ له مشرى ورکړه. ۲۰ تهٔ هغهٔ له
خپل اختيارات هم ورکړه، چې ټول اِسرائيليان د هغهٔ تابعدارى کوى. ۲۱ د فېصلې کولو دپاره به هغه د اِلىعزر اِمام نه
مشوره اخلى او اِلىعزر به اُوريم او تميم زما رضا معلومولو دپاره استعمالوى. نو اِلىعزر به د يشوَع او د بنى اِسرائيلو د ټول
قوم په هر څيز کښې لار ښودنه کوى.“ ۲۲ موسىٰ هم هغه شان وکړل چې څنګه مالِک خُدائ ورته حُکم کړے وو. هغهٔ يشوَع، د
اِلىعزر اِمام او د ټول قوم په مخکښې ودرولو. ۲۳ چې څنګه مالِک خُدائ حُکم کړے وو، موسىٰ خپل لاسونه د يشوَع په سر
کېښودل او خپله مشرى يې ورکړه.

مقررې شوې نذرانې

۲۸ ۱ مالِک خُدائ موسىٰ ته حُکم وکړو، ۲ ”بنى اِسرائيلو له حُکم ورکړه چې خُدائ پاک ته په مقررو وختونو باندې په
اور تيارېدونکې نذرانې پېش کوى، د دې خوشبو په مالِک خُدائ ښهٔ لګى. ۳ دا په اور تيارېدونکې نذرانې دى چې مالِک خُدائ
ته پېش کيږى، د هرې ورځې سوزېدونکې نذرانې دپاره، دوه يو کلن ګډُورى چې هيڅ عيب په کښې نهٔ وى. ۴ وړومبے
ګډُورے په سحر کښې پېش کوئ او دويم په ماښام کښې، ۵ هر يو به د يو کلو اوړو د غلې نذرانې سره پېش کيږى، چې يو
ليټر د زيتُونو ښهٔ تېل ورسره ګډ وى. ۶ دا د هرې ورځې نذرانه ده چې پوره سوزولے شى، کومه چې مخکښې د سينا په غرهٔ
باندې په اور تيارېدونکې نذرانې په توګه پېش شوې وه، د دې خوشبو په مالِک خُدائ باندې ښهٔ لګى. ۷ د څښلو نذرانې په
توګه د وړومبى ګډُورى سره، يو ليټر مے به په قربانګاه باندې توېولے شى. ۸ په ماښام کښې هغه دويم ګډُورے پېش کړئ،
چې څنګه په سحر کښې پېش شوے وو. دا به د دې د څښلو نذرانې سره پېش کيږى. دا هم يوه په اور تيارېدونکې نذرانه ده، د

دې خوشبو په مالِک خُدائ باندې ښهٔ لګی.

د سبت د ورځې نذرانه

﴿٩﴾ د سبت په ورځ دوه يو کلن ګډُوری چې هيڅ عيب په کښې نهٔ وی، د غلې نذرانې په توګه دوه کلو اوړهٔ چې د زيتُونو تېل ورسره ګډ وی او د څښلو نذرانه پېش کړئ. ﴿١٠﴾ دا د هر سبت ورځې سوزېدونکې نذرانه د هرې ورځې د سوزېدونکې او د څښلو نذرانې نه علاوه ده.

د مياشتې د وړومبۍ ورځې نذرانه

﴿١١﴾ د هرې مياشتې په شروع کښې مالِک خُدائ ته يوه سوزېدونکې نذرانه پېش کوئ، دوه سخی، يو ګډ، اووهٔ يو کلن ګډُوری، چې په هر يو کښې هيڅ عيب نهٔ وی. ﴿١٢﴾ د غلې نذرانې په توګه، اوړهٔ پېش کړئ چې د زيتُونو تېل ورسره ګډ وی، د هر يو سخی سره درې کلو اوړهٔ، دوه کلو د ګډ سره، ﴿١٣﴾ او يو کلو د هر يو ګډُوری سره. دا سوزېدونکې نذرانې په اور تيارېدونکې نذرانې دی، د دې خوشبو په مالِک خُدائ ښهٔ لګی. ﴿١٤﴾ د څښلو صحيح نذرانه د هر يو سخی سره دوه ليټره مے دی، يو نيم ليټر به د ګډ سره وی او يو ليټر به د هر يو ګډُوری سره وی. دا اصُول د سوزېدونکې نذرانې دپاره د ټول کال د هرې مياشتې د وړومبۍ ورځې دپاره دی. ﴿١٥﴾ او يو چېلے د ګناه د نذرانې په توګه مالِک خُدائ ته پېش کړئ، دا به د هرې ورځې د سوزېدونکې نذرانې او د څښلو د نذرانې نه به علاوه وی.

د پتيرې روټۍ د اختر نذرانې

﴿١٦﴾ د وړومبۍ مياشتې په څوارلسمه ورځ به د مالِک خُدائ په درناوی کښې د فسحې اختر کولے شی. ﴿١٧﴾ د دې مياشتې په پينځلسمه ورځ به اختر شروع کېږی چې اووهٔ ورځې به وی، چې په دې دوران کښې به صِرف پتيره روټۍ خوړلے شی. ﴿١٨﴾ د اختر په وړومبۍ ورځ به تاسو د عبادت دپاره راغونډېږئ او هيڅ کار به نهٔ کوئ. ﴿١٩﴾ په اور تيارېدونکې نذرانې په توګه مالِک خُدائ ته يوه سوزېدونکې نذرانه پېش کوئ يعنې دوه سخی، يو ګډ او اووهٔ يو کلن ګډُوری، چې په دې کښې هم څهٔ عيب نهٔ وی. ﴿٢٠﴾ د غلې صحيح نذرانه پېش کوئ چې په هغه اوړو کښې د زيتُونو تېل ګډ وی، درې کلو د هر يو سخی سره، دوه کلو د ګډ سره، ﴿٢١﴾ او يو کلو د هر يو ګډُوری سره. ﴿٢٢﴾ د ګناه نذرانې په توګه يو چېلے هم پېش کوئ، چې د خلقو کفاره ادا شی. ﴿٢٣﴾ دا ټولې نذرانې د هر سحر د سوزېدونکې نذرانې نه علاوه پېش کوئ. ﴿٢٤﴾ هم دغه شان، اووهٔ ورځې مالِک خُدائ ته په اور تيارېدونکې نذرانې پېش کوئ، دا خوشبو په هغهٔ باندې ښهٔ لګی. دا د هرې ورځې سوزېدونکې نذرانې او د څښلو نذرانې نه علاوه پېش کوئ. ﴿٢٥﴾ په اوومه ورځ د عبادت دپاره رايوځائ کېږئ او کار مهٔ کوئ.

د لَو کولو اختر نذرانه

﴿٢٦﴾ د لَو کولو اختر په وړومبۍ ورځ، کله چې تاسو د نوې غلې نذرانه مالِک خُدائ ته پېش کوئ، نو تاسو به د عبادت دپاره راجمع کېږئ او هيڅ کار به نهٔ کوئ. ﴿٢٧﴾ يوه سوزېدونکې نذرانه پېش کوئ چې د هغې خوشبو په مالِک خُدائ باندې ښهٔ لګی يعنې دوه سخی، يو ګډ او اووهٔ يو کلن ګډُوری، چې هيڅ عيب په کښې نهٔ وی. ﴿٢٨﴾ د غلې صحيح نذرانه پېش کوئ چې په اوړو کښې يې د زيتُونو تېل ګډ وی يعنې درې کلو د هر يو سخی سره، دوه کلو د ګډ سره، ﴿٢٩﴾ او يو کلو د هر يو ګډُوری سره. ﴿٣٠﴾ د ګناه نذرانې په توګه يو چېلے هم پېش کوئ، چې ستاسو د خلقو کفاره ادا شی. ﴿٣١﴾ د هرې ورځې د سوزېدونکې نذرانې او د غلې د نذرانې نه علاوه به تاسو دا نذرانې او د څښلو نذرانه پېش کوئ. او ياد ساتئ چې دا څناور بېعيبه وی.

د نوی کال د اختر نذرانې

۲۹ ① د اوومې میاشتې په ورومبۍ ورځ به تاسو د عبادت دپاره راغونډېږئ او په دې ورځ به هيڅ کار نۀ کيږی. په هغه ورځ به بيګل وغږيږی. ② مالِک خُدائ ته يو سوزېدونکې نذرانه پېش کړئ، د دې خوشبو په مالِک خُدائ باندې ښۀ لګی، يو سخے، يو ګډ، اووۀ يو کلن ګډُوری، چې په يو کښې هم هيڅ عبب نۀ وی. ③ د اوړو صحيح نذرانه پېش کوئ چې د زيتُونو تېل ورسره ګډ وی يعنې درې کلو د سخی سره او دوه کلو د ګډ سره، ④ او يو کلو د هر يو ګډُوری سره. ⑤ د ګناه نذرانې په توګه يو چېلے هم پېش کوئ نو په دې سره د خپل ځان کفاره ادا کوئ. ⑥ او دا نذرانې د مياشتې د ورومبۍ ورځې او د هرې ورځې د سوزېدونکې نذرانې او د غلې نذرانې نه علاوه پېش کوئ، او د هرې ورځې سوزېدونکې نذرانه ورسره د دې د غلې نذرانه او د څښلو نذرانه. په اور تيارېدونکې د دې نذرانو خوشبو په مالِک خُدائ باندې ښۀ لګی.

د کفارې د ورځې نذرانې

⑦ د اوومې مياشتې په لسمه ورځ د عبادت دپاره راغونډېږئ، هيڅ خيز به نۀ خورئ او نۀ به څۀ کار کوئ. ⑧ مالِک خُدائ ته يوه سوزېدونکې نذرانه پېش کوئ، د دې خوشبو په هغهٔ باندې ښۀ لګی، يو سخے، يو ګډ، اووۀ يو کلن ګډُوری، چې په يو کښې هم هيڅ عبب نۀ وی. ⑨ د غلې دانې صحيح نذرانه پېش کوئ چې په اوړو کښې د زيتُونو تېل ورسره ګډ وی، درې کلو اوړۀ د سخی سره، دوه کلو د ګډ سره، ⑩ او يو کلو د هر يو ګډُوری سره. ⑪ د ګناه نذرانې په توګه يو چېلے هم پېش کوئ، د هغې نه علاوه کوم چېلے چې د کفارې دپاره پېش شوے وی او د هرې ورځې نذرانه د هغې د غلې نذرانې او د څښلو نذرانې سره.

د جونګړو د اختر نذرانې

⑫ د اوومې مياشتې په پينځلسمه ورځ د عبادت دپاره راغونډېږئ. د مالِک خُدائ په درناوی کښې اووۀ ورځې دا اختر کوئ او هيڅ کار مۀ کوئ. ⑬ په ورومبۍ ورځ په اور تيارېدونکې نذرانه مالِک خُدائ ته پېش کوئ، د دې خوشبو په هغهٔ باندې ښۀ لګی، ديارلس سخی، دوه ګډان او څوارلس يو کلن ګډُوری، چې په يو کښې هم هيڅ عبب نۀ وی. ⑭ د غلې صحيح نذرانه پېش کوئ چې په اوړو کښې ورسره د زيتُونو تېل ګډ وی، درې کلو اوړۀ د هر يو سخی سره، دوه کلو د هر يو ګډ سره، ⑮ او يو کلو د هر يو ګډُوری سره. ⑯ د هرې ورځې سوزېدونکې نذرانې، د غلې نذرانې او د څښلو نذرانې نه علاوه د ګناه نذرانې په توګه يو چېلے هم پېش کوئ. ⑰ په دويمه ورځ دولس سخی، دوه ګډان او څوارلس يو کلن ګډُوری پېش کړئ، چې په يو کښې هم هيڅ عبب نۀ وی. ⑱-⑲ د دې سره هغه نورې ټولې نذرانې پېش کوئ چې کومې د ورومبۍ ورځې دپاره وی. ⑳ په دريمه ورځ يوولس سخی، دوه ګډان او څوارلس يو کلن ګډُوری پېش کړئ، چې په يو کښې هم هيڅ عبب نۀ وی. ㉑-㉒ د دې سره هغه نورې ټولې نذرانې پېش کوئ چې کومې د ورومبۍ ورځې دپاره وی. ㉓ په څلورمه ورځ لس سخی، دوه ګډان او څوارلس يو کلن ګډُوری پېش کړئ، چې په يو کښې هم هيڅ عبب نۀ وی. ㉔-㉕ د دې سره هغه نورې ټولې نذرانې پېش کوئ چې کومې د ورومبۍ ورځې دپاره وی. ㉖ په پينځمه ورځ نهۀ سخی، دوه ګډان او څوارلس يو کلن ګډُوری پېش کړئ، چې په يو کښې هم هيڅ عبب نۀ وی. ㉗-㉘ د دې سره هغه نورې ټولې نذرانې پېش کوئ چې کومې د ورومبۍ ورځې دپاره وی. ㉙ په شپږمه ورځ اتۀ سخی، دوه ګډان او څوارلس يو کلن ګډُوری پېش کړئ، چې په يو کښې هم هيڅ عبب نۀ وی. ㉚-㉛ د دې سره هغه نورې ټولې نذرانې پېش کوئ چې کومې د ورومبۍ ورځې دپاره وی. ㉜ په اوومه ورځ اووۀ سخی، دوه ګډان او څوارلس يو کلن ګډُوری قربانی کړئ، چې په يو کښې هم هيڅ عبب نۀ وی. ㉝-㉞ د دې سره هغه نورې ټولې نذرانې پېش کوئ چې کومې د ورومبۍ ورځې دپاره وی. ㉟ په اتمه ورځ د عبادت دپاره راغونډېږئ او هيڅ کار مۀ کوئ. ㊱ په اور تيارېدونکې نذرانې په توګه يوه سوزېدونکې نذرانه مالِک خُدائ ته پېش کړئ، د دې خوشبو په هغهٔ باندې ښۀ لګی، يو سخے، يو ګډ، اووۀ يو کلن ګډُوری، چې په يو کښې هم هيڅ عبب نۀ وی. ㊲-㊳ د دې سره هغه نورې ټولې نذرانې پېش کوئ چې کومې د ورومبۍ ورځې دپاره وی. ㊴ دا اصُول د سوزېدونکې نذرانې، د غلې دانې نذرانې، د څښلو نذرانې او د سلامتۍ نذرانې دپاره دی چې تاسو يې مالِک خُدائ ته په خپلو مقررو اخترونو کښې پېش کوئ. دا د هغه نذرانو نه علاوه دی چې تاسو يې د يوې منښتې د پوره کېدو د

نذرانو یا د رضاکارانه نذرانو په توګه ورکوئ.“ ﴿۴۰﴾ نو موسیٰ بنی اِسرائیلو ته هغه هر څۀ وفرمائیل چې مالِک خُدائ هغۀ ته د څۀ
حُکم کړے وو.

د منښتې منلو په حقله اصُول

۳۰ ﴿۱﴾ موسیٰ د بنی اِسرائیلو د قبیلو مشرانو ته دا اصُول وښودل. ﴿۲﴾ کله چې يو سړے مالِک خُدائ ته د منښتې په توګه
څۀ څيز ومنی یا سخت قسم وخوری، نو هغه به خپله وعده نۀ ماتوی او خامخا به يې پوره کوی. ﴿۳﴾ کله چې يوه جينۍ د پلار
په کور کښې اوسيږی او منښته ومنی چې يو څيز به مالِک خُدائ له ورکوی يا د څۀ څيز نه د ځان ساتلو وعده وکړی، ﴿۴﴾ هغه
به خامخا هغه هر څۀ کوی چې هغې کومه منښته منلې وی یا يې وعده کړې وی خو کۀ د هغې پلار ترې نه خبر شی او څۀ
اِعتراض وکړی نو بيا به يې نۀ پوره کوی. ﴿۵﴾ خو چې کله يې پلار خبر شی او کۀ ورته ووائی چې دا وعده مۀ پوره کوه، نو د
هغې دپاره ضروری نۀ ده چې دا وعده پوره کړی. مالِک خُدائ به هغه معاف کړی، ځکه چې پلار يې د دې د پوره کولو نه منع
کړه. ﴿۶﴾ کۀ يوه ناوادۀ شوې ښځه يوه منښته ومنی، قصداً یا په بې‌خيالۍ کښې، یا وعده وکړی چې د څۀ څيز نه به ځان ساتی
او بيا وادۀ شی، ﴿۷﴾ نو هغې چې کومه منښته منلې وی یا يې وعده کړې وی نو هغه به خامخا پوره کوی خو کۀ د هغې خاوند
ترې نه خبر شی او څۀ اِعتراض وکړی نو هغه به نۀ پوره کوی. ﴿۸﴾ خو کۀ خاوند يې خبر شی او د هغه وعدې پوره کولو نه يې
منع کړی، نو د هغې دپاره دا ضروری نۀ ده چې دا وعده پوره کړی. مالِک خُدائ به هغه معاف کړی. ﴿۹﴾ يوه کونډه یا طلاقه
ښځه به خامخا خپل قسم پوره کوی. ﴿۱۰﴾ کۀ يوه وادۀ شوې ښځه يوه منښته ومنی، ﴿۱۱﴾ نو هغه به خامخا هغه هر څۀ کوی چې
هغې منښته منلې وی. کۀ خاوند يې خبر شی او څۀ اِعتراض وکړی نو بيا به يې نۀ پوره کوی. ﴿۱۲﴾ خو کۀ خاوند يې خبر شی او
هغه د وعدې پوره کولو نه منع کړی، نو ضروری نۀ ده چې دا وعده پوره کړی. مالِک خُدائ به هغه معاف کړی، ځکه چې د
هغې خاوند د دې قسم د پوره کولو نه منع کړې ده. ﴿۱۳﴾ د هغې خاوند دا حق لری چې هغې له د دې لوظُونو پوره کولو اجازت
ورکړی یا ورنۀ کړی. ﴿۱۴﴾ خو کۀ، د ورځې د تېرېدو نه پس، هغه د دې قسم نه خبر شی او څۀ اِعتراض ونۀ کړی، نو هغه دې
خامخا هغه هر څۀ وکړی چې د څۀ يې قسم یا وعده کړې وی. ځکه چې په کومه ورځ هغه خبر شو نو څۀ اِعتراض يې ونۀ کړو
نو قسم دې خامخا پوره کړی. ﴿۱۵﴾ خو کۀ وروستو يې خاوند د خپلې خبرې نه واوړېدو، نو د دې قسم ماتولو سزا به د هغې
خاوند ته مِلاو شی. ﴿۱۶﴾ دا هغه اصُول دی کوم چې مالِک خُدائ موسیٰ ته وښودل کوم چې د هغه قسمونو د خوړلو په حقله دی
چې يوه پېغله چې د خپل پلار په کور کښې اوسيږی یا يې يوه وادۀ شوې ښځه وخوری.

د ميديانيانو خِلاف جنګ

۳۱ ﴿۱﴾ مالِک خُدائ موسیٰ ته وفرمائيل، ﴿۲﴾ ”د بنی اِسرائيلو سره چې ميديانيانو څۀ کړی وُو د هغې بدل ترې نه واخله. کله
چې تۀ دا وکړې نو مړ به شې.“ ﴿۳﴾ نو موسیٰ خلقو ته وفرمائيل، ”د جنګ دپاره تيار شئ، چې تاسو په ميديانيانو حمله وکړئ او
د هغوئ نه د مالِک خُدائ بدله واخلئ. ﴿۴﴾ د بنی اِسرائيلو د هرې قبيلې نه زر کسان د جنګ دپاره ولېږئ.“ ﴿۵﴾ نو د هرې قبيلې
نه زر زر سړی خوښ کړے شول، دولس زره سړو د جنګ دپاره ملا وتړله. ﴿۶﴾ موسیٰ هغوئ د اِلیعزر اِمام زوئ فينحاس د
مشرۍ لاندې جنګ له ولېږل، هغۀ د مقدسو سامانونو او د بيګلو ذمه واری واخستله چې د اِشارو دپاره غږولے شول. ﴿۷﴾
هغوئ په ميديانيانو باندې حمله وکړه، هم هغه شان چې مالِک خُدائ حُکم کړے وو او ټول سړی يې ووژل، ﴿۸﴾ سره د پينځو
ميديانيانو بادشاهانو چې دا وُو، يعنې ايوی، رِقم، صور، حُور او رِبع. هغوئ د بعور زوئ بلعام هم ووژلو. ﴿۹﴾ بنی اِسرائيلو د
ميديانيانو ښځې او ماشومان ونيول، د هغوئ څاروی او رَمې يې بوتلې، ټول مال يې ورله لوټ کړو، ﴿۱۰﴾ او د هغوئ ټول ښارونه
او خيمې يې وسوزولې. ﴿۱۱﴾ هغوئ ترې نه هغه ټول مالِ غنيمت يوړو چې کوم يې نيولے وو، په دې کښې قېديان او ځناور هم
وُو، ﴿۱۲﴾ او موسیٰ، اِلیعزر او د بنی اِسرائيلو ټول قوم له يې راوړل، چې هغوئ د اُردن سيند نه پورې يريحو ته مخامخ د موآب
په ميدانونو کښې وُو.

د لښکر راواپس کېدل

(۱۳) موسیٰ، اِلیعزر او د قوم ټول مشران لاړل چې د کېمپ نه بهر د لښکر سره مِلاو شی. (۱۴) موسیٰ هغه آفسرانو ته سخت
غصه وو، چې د سلګونو او زرګونو مشران وُو او د جنګ نه راواپس شوی وُو. (۱۵) موسیٰ د هغوئ نه تپوس وکړو، "تاسو دا
ټولې ښځې ولې ژوندۍ پرېښودلې دی؟ (۱۶) یاد ساتئ چې زناناؤ د بلعام په نصیحت عمل وکړو او په فعور کښې یې خلق د
مالِک خُدائ نافرمانه کړل، او د دوئ په وجه د مالِک خُدائ په خلقو وبا راغله. (۱۷) نو اوس ټول هلکان ووژنئ او ورسره هغه
ښځې هم ووژنئ چې پېغلې نهٔ وی، (۱۸) خو د ځان دپاره هغه ټولې جینکۍ او ښځې ژوندۍ پرېږدئ چې نا وادهٔ کړی وی. (۱۹) نو
ستاسو هر یو کس چې څوک یې وژلے وی یا د یو مړی سره لګېدلے وی نو هغه به اووهٔ ورځې د خېمو نه بهر ایساریږی. په
دریمه او په اوومه ورځ به خپل ځانونه او هغه ښځې پاکې کړئ چې کومې مو نیولې دی. (۲۰) تاسو به خپلې ټولې کپړې او
څرمنې، د چیلو ټولې وړۍ او د لرګی نه جوړ شوے هر څیز پاک کړئ." (۲۱) اِلیعزر اِمام هغه سړو ته وفرمائیل کوم چې د
جنګ نه راواپس شوی وُو، "دا هغه اصُول دی چې مالِک خُدائ یې موسیٰ ته حُکم کړے وو. (۲۲-۲۳) کوم څیز چې نهٔ
سوزیږی، لکه سرهٔ زر، سپین زر، زېړ، اوسپنه، قلائی، یا سیکه، نو د پاکوالی دپاره به د اور نه تېرولے شی. نور ټول څیزونه به د
پاکوالی د اوبو په ذریعه پاکولے شی. (۲۴) په اوومه ورځ به تاسو خامخا خپلې جامې وینځئ، بیا به تاسو پاک شئ او خېمو ته به
ننوتلے شئ."

د مالِ غنیمت تقسیمېدل

(۲۵) مالِک خُدائ موسیٰ ته وفرمائیل، (۲۶) "تهٔ او اِلیعزر د قوم د نورو مشرانو سره، هغه ټول څیزونه وشمېرئ چې کوم نیولے
شوی دی، سره د قېدیانو او ځناورو. (۲۷) څهٔ څیز چې نیولے شوے وی هغه په دوه برابرو حِصو کښې تقسیم کړئ، یوه حِصه
به د هغو کسانو دپاره وی چې جنګ له تلی وی او یوه حِصه به د نور قوم وی. (۲۸) د هغه کسانو د حِصې نه چې جنګ له تلی
وی، د هر پینځهٔ سوو قېدیانو، څاروو، خرو، ګډو او د چېلو نه په هر پینځهٔ سوو کښې یو د مالِک خُدائ دپاره جدا کړئ. (۲۹) دا
اِلیعزر اِمام له د مالِک خُدائ دپاره د خاص نذرانې په توګه ورکړئ. (۳۰) کومه حِصه چې نورو خلقو له ورکړے شوی وی د
هغې نه، د هر پنځوسو قېدیانو، څاروو، خرو، ګډو او د چېلو نه د هر پنځوسو نه یو جدا کړئ. دا هغه لیویانو له ورکړئ چې د
مالِک خُدائ د خېمې د خیال ساتلو ذمه وار دی." (۳۱) موسیٰ او اِلیعزر هم هغه شان وکړل چې څنګه مالِک خُدائ حُکم کړے
وو. ۳۲-۳۵ دا هغه څهٔ دی چې جنګ له تلو کسانو قبضه کړی وُو، د دې نه علاوه یې څهٔ د خپلو ځانونو دپاره هم پرېښی وُو، شپږ
لاکه او پینځهٔ اویا زره ګډې او چېلۍ، دوه اویا زره څاروی، یو شپېتهٔ زره خرهٔ او دوه دېرش زره پېغلې چې نا وادهٔ شوې وی.
۳۶-۴۰ کوم کسان چې جنګ له تلی وُو د هغوئ نیمه حِصه درې لاکه اووهٔ دېرش زره او پینځهٔ سوه ګډې او چېلۍ وې، د دې نه
د مالِک خُدائ په برخه کښې شپږ سوه او پینځهٔ اویا وُو، شپږ دېرش زره څاروی د هغه کسانو دپاره چې جنګ له تلی وُو چې د
دې نه د مالِک خُدائ په برخه کښې دوه اویا وُو، دېرش زره او پینځهٔ سوه خرهٔ د جنګ والا کسانو دپاره وُو، د دې نه د مالِک
خُدائ په برخه کښې یو شپېتهٔ وُو، او شپاړس زره پېغلې د هغه کسانو دپاره وې چې جنګ له تلی وُو، چې د دې نه د مالِک
خُدائ په برخه کښې دوه دېرش وې. ۴۱ نو موسیٰ اِلیعزر له دا برخه د مالِک خُدائ دپاره د خاص برخې په توګه ورکړه، هم هغه
شان چې څنګه مالِک خُدائ حُکم کړے وو. ۴۲-۴۶ د قوم حِصه هم هغه هومره وه چې څومره د هغه کسانو وه چې جنګ له تلی
وُو، درې لاکه اووهٔ دېرش زره او پینځهٔ سوه ګډې او چېلۍ، شپږ دېرش زره څاروی، دېرش زره او پینځهٔ سوه خرهٔ او شپاړس
زره پېغلې. ۴۷ د دې حِصې نه موسیٰ د هر یو پنځوسو قېدیانو او ځناورو نه یو یو واخستلو او چې څنګه مالِک خُدائ فرمائیلی
وُو هم هغه شان یې دا لیویانو له ورکړل چې هغوئ د مالِک خُدائ د خېمې د خیال ساتلو ذمه وار وُو. ۴۸ بیا هغه آفسران موسیٰ
له لاړل کومو چې د لښکر مشری کړې وه ۴۹ او موسیٰ ته یې ووئیل، "صاحِبه، مونږ د جنګ والا کسان وشمېرل کوم چې زمونږ
د مشرۍ لاندې وُو او یو سړے هم په کښې کم نهٔ دے. ۵۰ نو مونږ د سرو زرو کالی، بنګړی، کَړې، ګوتمې، والۍ او هارونه راوړُو
چې مونږ هر یو کس اخستی دی. او مونږ یې مالِک خُدائ ته د خپل ژوند په کفاره کښې پېش کړُو، چې هغه مو بچ کړی."
۵۱ موسیٰ او اِلیعزر ترې نه هغه ټول سرهٔ زر او کالی واخستل. ۵۲ د آفسرانو پېش کړے شوې برخه تقریباً دوه سوه کلو وه.

۵۳چې کوم کسان آفسران نۀ وُو هغوئ هغه لوټ شوے مال د ځان دپاره کېښودو. ۵۴نو موسیٰ او اِلىعزر اِمام هغه سرۀ زر
خېمې ته يوړل، چې د بنی اِسرائيلو د يادګيرنې دپاره د مالِک خُدائ په حضور کښې پراتۀ وی.

د اُردن نمرخاتۀ طرف ته قبيلې

۳۲ (۱) د روبين او جاد قبيلې سره ډېر ښاروی وُو. کله چې هغوئ وليدل چې د يعزير او جِلعاد زمکه د ښاروو دپاره ښۀ وه،
(۲) نو هغوئ موسیٰ، اِلىعزر او د قوم نورو مشرانو له لاړل او ورته يې ووئيل، (۳)-(۴) "مالِک خُدائ چې د بنی اِسرائيلو په
کوم مُلک نيولو کښې مدد کړے وو په هغې کښې دا ښارونه وُو، عطاروت، ديبون، يعزير، نمراه، حسبون، اِلىعالی، سبام، نبو او
بعون. دا زمکه د ښاروو دپاره ښۀ ده او مونږ سره ډېر ښاروی دی. (۵) کۀ ستاسو خوښه وی نو مونږ له دا زمکه راکړئ چې
زمونږ ميراث شی، ځکه چې مونږ ستاسو خِدمتګاران يُو او مونږ مۀ مجبوروئ چې لاړ شُو او د اُردن سيند نه پورې غاړه
اوسيږو." (۶) موسیٰ ورته وفرمائيل، "ستاسو وروڼه اِسرائيليان جنګ له روان دی او تاسو دلته ايساربږئ څۀ؟ (۷) تاسو د بنی
اِسرائيلو زړونه ولې راماتوئ چې د اُردن سيند نه پورې وځی او هغه مُلک ته ننوځی چې کوم مالِک خُدائ ورکړے دے؟ (۸)
دغه شان ستاسو پلار نيکۀ هم کړی وُو کله چې ما هغوئ د قادِس برنيع نه وليږل چې هغه مُلک وګوری. (۹) هغوئ د اسکال
وادئ پورې لاړل او هغه مُلک يې وليدو، خو چې کله هغوئ راواپس شول، نو هغوئ د بنی اِسرائيلو اراده بدله کړه چې هغه مُلک
ته ورننه نۀ وځی کوم چې مالِک خُدائ هغوئ له ورکړے وو. (۱۰) مالِک خُدائ په هغه ورځ په قهر وو او يو لوظ يې وکړو، (۱۱)
"دوئ زما په لاره روان نۀ دی، نو زۀ قسم کوم چې کوم خلق د مِصر نه راوتلی دی هغه يو سړے به هم هغه مُلک ته ورننه نۀ
وځی چې عُمر يې شل کاله يا د دې نه زيات وی چې د کوم مُلک لوظ ما د اِبراهيم، اِسحاق او د يعقوب سره کړے وو. (۱۲) خو
صرف د يفُنه زوئ کالب قنزی او د نون زوئ يشوَع د زړۀ د اخلاصه په مالِک خُدائ پسې روان وُو." (۱۳) مالِک خُدائ بنی
اِسرائيلو ته په قهر وو او څلوېښت کاله يې په بيابان کښې سرګردانه کړی وُو تر دې پورې چې هغه ټول نسل مړ شو چا چې
مالِک خُدائ نارضا کړے وو. (۱۴) او اوس تاسو د خپل پلار نيکۀ په ځائ يو نوې بدکاره نسل راغلی يئ چې د مالِک خُدائ
سخت قهر په بنی اِسرائيلو باندې بيا راولئ. (۱۵) د روبين او جاد خلقو کۀ تاسو د هغۀ د لارې نه واوړئ، نو هغه به يو ځل بيا دا
ټول خلق په بيابان کښې پرېږدی او تاسو به د هغوئ د تباهئ ذمه وار يئ." (۱۶) هغوئ موسیٰ ته نزدې ورغلل او ورته يې ووئيل،
"اول، مونږ له اجازت راکړه چې دلته د خپلو ګډو دپاره شپول جوړ کړُو او د خپلو ښځو او ماشومانو دپاره ښارونه جوړ کړُو.
(۱۷) بيا به مونږ دې ته تيار يُو چې د خپلو بنی اِسرائيلو سره جنګ له لاړ شُو او حمله وکړُو تر دې پورې چې هغه مُلک ته يې
بوځُو چې کوم به د هغوئ وی. نو په هغه دوران کښې به زمونږ ښځې او ماشومان په هغه پَخو ښارونو کښې اوسيږی، دا ښارونه
به د هغه مُلک د خلقو نه د حِفاظت دپاره وی. (۱۸) مونږ به تر هغه وخت پورې خپلو کورونو ته نۀ راواپس کيږُو چې نورو ټولو
بنی اِسرائيلو ته هغه مُلک په ميراث کښې حواله شوے نۀ وی. (۱۹) مونږ به د اُردن هغه غاړې نه د هغوئ هيڅ جائيداد هم نۀ
اخلو، ځکه چې مونږ ته خپله حِصه دلته د اُردن نمرخاتۀ طرف ته مِلاو شوې ده." (۲۰) موسیٰ ورته وفرمائيل، "کۀ تاسو هم دغه
شان کوئ چې څنګه وايئ، نو دلته د مالِک خُدائ په حضور کښې د جنګ دپاره تلو ته تيار شئ. (۲۱) ستاسو د جنګ ټول سړی
به د اُردن نه پورې وځی او د مالِک خُدائ د حُکم لاندې به زمونږ په دشمن حمله وکړی ترڅو چې مالِک خُدائ هغوئ له
شکست ورکړی (۲۲) او هغه مُلک ونيسی. بيا تاسو راواپس کېدے شئ، ځکه چې تاسو به د مالِک خُدائ او د خپلو بنی اِسرائيلو
سره ذمه واری پوره کړې وی. نو بيا د مالِک خُدائ په نظر کښې دا مُلک ستاسو دے. (۲۳) خو کۀ تاسو خپله وعده پوره نۀ
کړه، نو زۀ تاسو خبروم چې تاسو به د مالِک خُدائ خِلاف ګناه وکړئ. چې دا غلطی ونۀ کړئ، ګنې تاسو ته به د خپلو بدو سزا
مِلاو شی. (۲۴) خپل ښارونه جوړ کړئ او د خپلو ګډو دپاره شپول جوړ کړئ، خو چې کومه وعده مو کړې وی هم هغه شان
وکړئ." (۲۵) د جاد او د روبين سړو ووئيل، "صاحِبه، مونږ به هم هغه شان وکړُو چې څنګه تۀ حُکم کوې. (۲۶) زمونږ ښځې او
ماشومان او زمونږ ښاروی او ګډې به دلته د جِلعاد په ښار کښې پاتې شی. (۲۷) خو د مالِک خُدائ د حُکم لاندې مونږ ټول تيار
يُو چې جنګ له لاړ شُو. مونږ به د اُردن نه پورې واوړُو او جنګ به وکړُو، هم هغه شان چې څنګه تا وفرمائيل." (۲۸) نو موسیٰ
اِلىعزر، يشوَع او د بنی اِسرائيلو نورو مشرانو له دا حُکم ورکړو، (۲۹) "کۀ د جاد او روبين سړی د اُردن نه پورې وځی چې
هغوئ د مالِک خُدائ په حُکم باندې جنګ ته تيار دی او کۀ د هغوئ په مدد سره هغه مُلک فتح کړی، نو بيا هغوئ له د جِلعاد

زمکه په میراث کښې ورکړئ. (٣٠) خو کهٔ هغوئ د اُردن نه پورې نهٔ وځی او ستاسو سره جنګ له لاړ شی، نو هغوئ ته به د
زمکې خپله حِصه د کنعان په مُلک کښې ملاویږی، لکه څنګه چې تاسو ته ملاویږی.“ (٣١) د جاد او روبین کسانو ورته ووئیل،
”صاحِبه، مونږ به هم هغه شان وکړُو چې څنګه مالِک خُدائ حُکم کړے دے. (٣٢) د هغهٔ د حُکم لاندې به مونږ د کنعان مُلک ته
ورواوړُو او جنګ له به لاړ شُو، خو زمونږ میراث به د اُردن هم دې غاړې ته وی.“ (٣٣) نو موسیٰ د جاد او روبین او د منسی
نیمې قبیلې ته د اموری بادشاه سیحون او د بسن بادشاه عوج ټوله علاقه په حواله کړه، چې په کښې ښارونه او ګېرچاپېره مُلک
هم وو. (٣٤) د جاد قبیلې د دیبون، عطاروت او د عروعیر پاخهٔ ښارونه بیا جوړ کړل. (٣٥) ورسره د عطروت، شوفان، یعزیر،
یګبها، (٣٦) د بیت‌نِمره او د بیت‌هاران ښارونه هم جوړ کړل. د هغې ګېرچاپېره یې دېوالونه جوړ کړل او د خپلو رمو د ساتلو
دپاره یې ځایونه هم جوړ کړل. (٣٧) د روبین قبیلې دا ښارونه بیا جوړ کړل، حسبون، اِلیعالی، قِریَتائم، (٣٨) نبو، بعل معون، (دا
نومونه وروستو بدل کړے شول) او سبماه. هغوئ چې کوم ښارونه بیا جوړ کړل نو نوی نومونه ورباندې کېښودل. (٣٩) د منسی
زوئ مکیر قبیلې د جِلعاد په مُلک حمله وکړه او هغه یې ونیولو او هلته چې کوم اموریان وُو هغه یې ترې نه وشړل. (٤٠) نو
موسیٰ د مکیر قبیلې له جِلعاد ورکړو او هغوئ هلته اوسېدل. (٤١) د منسی قبیلې، یائیر حمله وکړه او څهٔ کلی یې ونیول او د
”یائیر کلی“ نوم یې ورباندې کېښودو. (٤٢) نوبح حمله وکړه او د قنات ښار او د دې کلی یې ونیول او خپل نوم ”نوبح“ یې پرې
کېښودو.

د بنی اِسرائیلو د مِصر نه موآب ته سفر

٣٣ (١) بنی اِسرائیلو د لښکرو په شکل کښې په دې مرحلو کښې سفر وکړو او د موسیٰ او هارون په مشرئ کښې د مِصر نه
لاړل. (٢) د مالِک خُدائ په حُکم باندې، موسیٰ به هر ځل د هغه ځائ نوم لیکلو چرته به چې هغوئ خېمې لګولې. (٣) د کال د
وړومبی میاشتې په پینځلسمه ورځ اِسرائیلیان د مِصر نه لاړل، دا د اول ځل د فسحې اختر پسې ورځ وه. هغوئ د رعمسیس ښار
نه زړور لاړل چې ټولو مِصریانو ورته کتل، (٤) چا چې خپل مشران زامن ښخول چې مالِک خُدائ وژلی وُو. څکه چې مالِک
خُدائ د هغوئ د معبودانو سره اِنصاف کړے وو. (٥) اِسرائیلیان د رعمسیس ښار نه لاړل او په سُکات کښې یې خېمې
لګولې. (٦) بیا هغوئ په ایتام کښې خېمې ولګولې چې د صحرا په غاړه دے. (٧) د هغه ځائ نه هغوئ فی‌هخیروت ته واپس
شول، چې د بعل‌صفون نمرخاتهٔ په طرف دے او مجدال ته نزدې یې خېمې ولګولې. (٨) هغوئ د فی‌هخیروت نه لاړل، د سیند نه
پورې وتل او د شور صحرا ته ورننه شول، د دربو ورځو مزل نه پس هغوئ په ماره کښې خېمې ولګولې. (٩) د هغې ځائ نه
هغوئ ایلیم ته لاړل، چرته چې هغوئ خېمې ولګولې، څکه چې هلته د اوبو دولس چینې وې او د کجورو اویا ونې وې. (١٠)
هغوئ د ایلیم نه لاړل او بحرِقُلزم ته نزدې یې خېمې ولګولې. (١١) بیا هغوئ د بحرِقُلزم نه لاړل او د صین په بیابان کښې خېمې
ولګولې. (١٢) بیا هغوئ د صین بیابان نه لاړل او په دفقه کښې یې خېمې ولګولې، (١٣) د دفقه نه الوش ته لاړل. (١٤) هغوئ د
الوش نه خېمې اوچتې کړې او په رفیدیم کښې یې ولګولې، چرته چې د خلقو دپاره د څښلو اوبهٔ نهٔ وې. ١٥-٣٧د رفیدیم نه واخله
تر د حُور غرهٔ پورې هغوئ په دې ځایونو کښې خېمې ولګولې، د سینا په بیابان کښې، قبروت هتاوه، حصیروت، رتمه، رمون
فارص، لِبناه، رِسه، قهیلاته، د شافر په غرهٔ کښې، حراده، مقهیلوت، تاحت، تارح، متقه، حشمونه، موسیروت، بنی‌یعقان،
حورالجدجاد، یُطباته، عبرونه، عصیون‌جابر، د صین صحرا (چې قادِس دے)، او د حُور غر، چې د ادوم په لاره دے. ٣٨-٣٩د
مالِک خُدائ په حُکم باندې، هارون اِمام د حُور غرهٔ ته وختلو. د یو سل درویشتو کالو په عُمر کښې چې اِسرائیلیان د مِصر نه
راوتلی وُو د هغې په څلوېښتم کال د پینځمې میاشتې په وړومبی ورځ هغه مړ شو. ٤٠په جنوبی کنعان کښې د عراد بادشاه خبر
شو چې اِسرائیلیان راروان دی. ٤١-٤٩د حُور غرهٔ نه واخله تر د موآب مېدانونو پورې بنی اِسرائیلو په دې ځایونو کښې خېمې
ولګولې، ضلمونه، فونون، اوبوت، د موآب په علاقه کښې عی عباریم، دیبون جاد، علمون دبلاتایم، د نبو غرهٔ ته نزدې د عباریم
غرونه او د اُردن سیند نه پورې یریحو ته مخامخ د موآب په مېدانونو کښې، د بیت‌یسیموت او د کیکرو وادی په مینځ کښې.

د کنعان د فتح کولو دپاره د مالِک خُدائ حُکم

۵۰د أُردن نه پورې يريحو ته مخامخ د موآب په مېدانونو کښې مالِک خُدائ موسیٰ ته وفرمائيل چې، ۵۱”بنی اِسرائيلو ته ووايه،
کله چې تاسو د أُردن نه د کنعان مُلک ته واوړئ، ۵۲تاسو د هغه مُلک ټول اوسېدونکی وشړئ. د هغوئ ټولې مجسمې او بُتان
مات کړئ او د هغوئ ټولې علاقائی عبادتخانې ورانې کړئ. ۵۳هغه مُلک قبضه کړئ او په هغې کښې اوسېږئ، ځکه چې زهٔ هغه
تاسو له درکوم. ۵۴هغه زمکه د پچې په ذريعه په بېلو بېلو قبيلو او قومونو باندې تقسيم کړئ. لوئ قبيلې له ډېره زمکه ورکړئ او
وړې قبيلې له لږه زمکه ورکړئ. ۵۵خو کهٔ تاسو د هغه مُلک اوسېدونکی ونهٔ شړل، نو هغوئ به ستاسو دپاره داسې وی لکه چې
په سترګو کښې تېرهٔ خسنړے او د لارې خنډ وی، چرته چې تاسو اوسېږئ نو هلته به هغوئ تاسو له تکليف درکوی. ۵۶کهٔ تاسو
هغوئ ونهٔ شړل، نو زهٔ به تاسو تباه کړم، لکه څنګه چې ما د هغوئ د تباه کولو منصوبه جوړه کړې ده.“

د کنعان سرحدونه

۳۴ (۱) مالِک خُدائ موسیٰ ته وفرمائيل (۲) او د بنی اِسرائيلو دپاره يې دا اصُول ورته وښودل، ”کله چې تاسو کنعان ته
ورننوځئ، کوم مُلک چې زهٔ تاسو له درکوم، ستاسو د علاقې حدونه به داسې وی. (۳) جنوبی سرحد به د صين صحرا او د
ادوم سرحد پورې وی. دا به د نمرخاتهٔ په طرف د مالګې درياب د جنوبی آخری سر نه شروع کېږی. (۴) بيا به دا په جنوب
کښې د لږم درې طرف ته تاو وی او د صين صحرا نه واخله تر قادِس برنيع پورې به وی. د هغه ځائ نه به دا سرحد حصر ادار
او عصمون ته ورسيږی، (۵) چرته چې دا د مِصر په سرحد کښې او د مديترانی د سمندر په آخری سر کښې د وادیٔ طرف ته
تاو وی. (۶) د مديترانی د سمندر به يې د نمرپرېواتهٔ سرحد وی. (۷) شمالی سرحد به د مديترانی د سمندر نه شروع کېږی چې
د هور غرهٔ پورې به وی، (۸) او د هغه ځائ نه د حمات درې پورې به وی او صداد ته به ورسيږی (۹) او زفرون ته به هم
ورسيږی او په حصر عينان کښې به ختم شی. (۱۰) د نمرخاتهٔ سرحد به د حصر عينان نه شروع کېږی چې د شفام پورې به
وی. (۱۱) بيا به دا د عين نمرخاتهٔ طرف رِبله ته ورسيږی او د ګليل درياب نمرخاتهٔ غاړې غرونو ته به ورسيږی، (۱۲) بيا د أُردن
سيند سره د مالګې درياب ته به ورسيږی. دا به ستاسو او د دې نه ګېرچاپېره سرحدونه وی.“ (۱۳) نو موسیٰ بنی اِسرائيلو ته
وفرمائيل، ”دا هغه مُلک دے چې د پچې اچولو سره به تاسو ته ملاوېږی، هغه زمکه چې مالِک خُدائ نهٔ نيمو قبيلو ته په حواله
کړې ده. (۱۴) د روبين او جاد او د منسی نيمې قبيلې ته مخکښې خپل ميراث مِلاو شوے دے، چې د هغوئ د کورَنو په مطابق
تقسيم شوے دے. (۱۵) دې دوه نيمو قبيلو ته د أُردن سيند نمرخاتهٔ طرف ته يريحو ته مخامخ خپله زمکه مِلاو شوې ده.“

د زمکې تقسيمولو دپاره د مشرانو ذمه واری

(۱۶) مالِک خُدائ موسیٰ ته وفرمائيل، (۱۷) ”اِلیعزر اِمام او د نون زوئ يشوَع به په خلقو باندې زمکه تقسيم کړی. (۱۸) د هرې
قبيلې نه يو يو مشر سړے هم خوښ کړه چې د دې په تقسيمولو کښې د هغوئ مدد وکړی.“ ۱۹-۲۸دا هغه سړی دی چې مالِک
خُدائ خوښ کړل، د يهوداه قبيلې نه کالب زوئ د يفُنه، د شمعون قبيلې نه شلوميئل زوئ د عميهود، د بنيامين قبيلې نه اليداد
زوئ د کسلون، د دان قبيلې نه بُقی زوئ د يجلی، د منسی قبيلې نه حنی‌ايل زوئ د ايفود، د اِفرائيم قبيلې نه قموايل زوئ د
سِفتان، د زبولون قبيلې نه اليصفن زوئ د فرناخ، د يساکار قبيلې نه فلطی‌ايل زوئ د عزان، د آشر قبيلې نه اخيهود زوئ د
شلومی او د نفتالی قبيلې نه فدهيئل زوئ د عميهود. ۲۹دا هغه کسان دی چې مالِک خُدائ د کنعان په مُلک کښې په خلقو باندې
د زمکې تقسيمولو دپاره مقرر کړل.

د ليويانو دپاره ښارونه

۳۵ (۱) د أُردن نه پورې يريحو ته مخامخ د موآب په مېدانونو کښې مالِک خُدائ موسیٰ ته وفرمائيل، (۲) ”بنی اِسرائيلو ته

ووايه چې کوم ميراث هغوئ ته مِلاو شوے دے د هغې نه به څۀ ښارونه د اوسېدو دپاره او د ښارونو نه گېرچاپېره د څرن زمکه
خامخا ليويانو له ورکوى. ٣ دا ښارونه به د ليويانو وى او هلته به اوسيږى. د څرن زمکه به د هغوئ د څاروو او نورو
ځناورو دپاره وى. ٤ د څرن زمکه به د ښار دېوالونو نه بهر پينځۀ سوه گزه په هر طرف خوره وى، ٥ چې هغه علاقه څلور
واړو طرفونو ته تقريباً زر گزه وى او ښار يې په مينځ کښې وى. ٦ تاسو به ليويانو له د پناه دپاره شپږ ښارونه ورکوئ کۀ
چرې يو سړے يو کس په غلطۍ سره ووژنى نو هلته به تښتى. د دې نه علاوه، هغوئ له دوه څلوېښت ښارونه ورکړئ ٧ د
څرن د زمکې سره، د هغوئ به ټول اتۀ څلوېښت ښارونه وى. ٨ په هره قبيله کښې د ليويانو د ښارونو شمېر دې د هغې علاقې
د غټوالى يا وړوکوالى په اندازه معلوم کړے شى.“

د پناه ښارونه

٩ مالِک خُدائ موسىٰ ته وفرمائيل، ١٠ ”بنى اِسرائيلو ته ووايه، کله چې تاسو د اُردن سيند نه پورې غاړه واوړئ او د کنعان
مُلک ته ورننوځئ، ١١ نو تاسو به د پناه ښارونه خوښ کړئ چې يو سړے په غلطۍ سره څوک مړ کړى نو چې هلته تښتېدلے
شى. ١٢ هلته به د مړى د خپلوانو نه په حِفاظت کښې وى څوک چې بدل اخستل غواړى. چې په چا باندې د قتل اِلزام وى نو
هغه به تر هغه پورې نۀ شى وژلے چې جرگې ته پېش شوے نۀ وى. ١٣ شپږ ښارونه خوښ کړئ، ١٤ چې درې د اُردن دې
غاړې ته وى او درې د کنعان په مُلک کښې وى. ١٥ دا ځايونه به د بنى اِسرائيلو او د مسافرو دپاره د پناه ښارونه وى چې
هغوئ د پردى مُلک وى يا په مستقله توگه اوسېدونکى وى. هر څوک چې په غلطۍ سره څوک ووژنى نو هغه به دې ښارونو ته
تښتېدے شى. ١٦-١٨ خو، کۀ څوک د وسلې، کاڼى، يا د لرگى سره څوک ووژنى، نو هغه قاتِل دے، ويه وژلے شى. ١٩ دا به د
مړ شوى کس د نزدې خپلوانو ذمه وارى وى چې قاتِل مړ کړى. چې کله يې هم پيدا کړى، نو ويه يې وژنى. ٢٠ کۀ څوک د چا
سره کينه لرى او د هغۀ د مرگ منصوبه جوړوى، په څۀ يې وولى او يا ديکه ورکړى نو دا يې قصداً وژنى ٢١ يا يې په سوک
ووهى، نو هغه د قتل مجرم دے او هغه به وژلے شى. د مړى د نزدې خپلوانو دا ذمه وارى ده چې قاتِل مړ کړى. هغوئ يې چې
کله هم پيدا کړى، نو ويه يې وژنى. ٢٢ خو کۀ يو کس په غلطۍ سره څوک ووژنى چې د هغۀ سره يې کينه نۀ وى، کۀ په څۀ يې
وولى او يا ديکه ورکړى، ٢٣ يا چې د چا خيال نۀ وى او يو کاڼے وولى او څوک ورباندې مړ شى اگر چې هغۀ له يې د تکليف
رسولو اراده نۀ وى او دشمن يې هم نۀ وى، ٢٤ نو په داسې حالاتو کښې به جرگه د هغه کس په حق کښې فېصله کوى د چا نه
چې مړے شوے وى، نۀ چې د هغه مړ کس د خپلوان په حق کښې چې بدل اخستل غواړى. ٢٥ جرگه به د مړى د خپلوان نه
هغه کس بچ کوى چې په غلطۍ سره د قتل مجرم وى او هغوئ به هغه واپس د پناه ښار ته بوځى کوم ته چې تښتېدلے وى. هغه
به هلته تر هغې پورې ايساريږى چې مشر اِمام مړ نۀ وى. ٢٦ چې کوم کس په غلطۍ سره د قتل مجرم وى کۀ هغه د پناه د ښار
نه لاړ شى کوم له چې ورتښتېدلے وى ٢٧ او د مړى خپلوان هغه پيدا کړى او وې وژنى، نو د دې بدل اخستلو په وجه هغه
گناهگار نۀ دے. ٢٨ کوم کس چې په غلطۍ سره د قتل کولو مجرم وى هغه به خامخا د پناه په ښار کښې تر هغه وخته پورې
پاتې کيږى چې تر کومې پورې مشر اِمام مړ نۀ وى، خو د هغې نه پس هغه واپس کور ته تلے شى. ٢٩ دا قانون به ستاسو او
ستاسو د اولاد دپاره وى چې په هر ځائ کښې اوسيږئ. ٣٠ چې په چا باندې د قتل اِلزام وى نو هغه به صِرف په هغه وخت
مجرم گڼلے شى او مړ کولے به شى چې په هغۀ باندې دوه کسان يا دوو نه زيات گواهان گواهى ورکړى، د يو کس گواهى د
قتل د اِلزام ثابِتولو دپاره کافى نۀ ده. ٣١ قاتِل به خامخا وژلے شى. هغه د دې سزا نه په دې نۀ شى خلاصېدلے چې د صُلحې
پيسې ورکړى. ٣٢ کۀ څوک د پناه ښار ته تښتېدلے وى، نو هغه دې ته مۀ پرېږدئ چې د مشر اِمام د مرگ نه مخکښې د
صُلحې پيسې ورکړى د دې دپاره چې کور ته واپس راشى. ٣٣ هغه مُلک مۀ پليتوئ چې چرته تاسو اوسيږئ، ځکه د وينې
تويَول د هغه مُلک پليتول دى او چې په کومه زمکه باندې وينه توئ شى نو د هغې کفاره نۀ شى ادا کېدلے، زمکه د هغه کس د
وينې تويَولو نه بغير نۀ پاکيږى چا چې وينه توئ کړې وى. ٣٤ هغه مُلک مۀ پليتوئ چرته چې تاسو اوسيږئ، ځکه چې زۀ
مالِک خُدائ يم او د بنى اِسرائيلو په مينځ کښې اوسيږم.“

۳۶ (۱) د جِلعاد د قبیلې د کورَنو مشران، د مکیر زوئ او د منسی نمسے چې د یوسف زوئ وو، موسیٰ او د بنی اِسرائیلو
نورو مشرانو له لاړل. (۲) هغوئ ووئیل، "صاحِبه، مالِک خُدائ تا ته حُکم درکړے دے چې زمکه د پچې په ذریعه په بنی
اِسرائیلو تقسیم کړه. مالِک خُدائ دا حُکم هم کړے دے چې زمونږ د خپلوان صِلافحاد جائیداد د هغهٔ لوڼو له ورکړه. (۳) خو
دا خبره یاده ساته. کهٔ هغوئ د بلې قبیلې سړو سره ودونه وکړل، نو د هغوئ جائیداد به د هغه قبیلې شی او زمونږ برخه به کمه
شی. (۴) د واپس ورکولو په کال کښې، کله چې کوم جائیداد خرڅ شوے وی او هغه واپس خپل اصلی مالِک ته ملاویږی، نو د
صِلافحاد د لوڼو جائیداد به د همیشه دپاره هغه قبیلې ته ورکړے شی چې په کومه کښې وادهٔ شوې وی او دا به زمونږ د قبیلې
دپاره د تاوان خبره وی." (۵) نو موسیٰ بنی اِسرائیلو ته د مالِک خُدائ دا حُکمونه واورول. هغهٔ وفرمائیل، "د منسی قبیله چې
څهٔ وائی هغه ټیک دی، (۶) او مالِک خُدائ فرمائی چې د صِلافحاد لوڼه آزادې دی چې د چا سره هم وادهٔ کول غواړی خو په
خپله قبیله کښې به یې کوی. (۷) د یوې بنی اِسرائیلی قبیلې جائیداد به بلې قبیلې ته نهٔ شی ورکولے. (۸) هره یوه ښځه چې په
کومه بنی اِسرائیلی قبیله کښې میراث اخلی نو هم د هغه قبیلې د سړی سره به وادهٔ کوی. نو داسې ټولو بنی اِسرائیلو ته به د خپل
پلار نیکهٔ په جائیداد کښې میراث ملاویږی، (۹) او د یوې قبیلې جائیداد به بلې قبیلې ته نهٔ ملاویږی. هره بنی اِسرائیلی قبیله به
خامخا خپله د میراث زمکه لری." (۱۰-۱۱) نو د صِلافحاد لوڼو، محلاه، تِرضاه، حجلاه، مِلکاه او نوعاه هم هغه شان وکړل چې
څنګه مالِک خُدائ موسیٰ له حُکم ورکړے وو او هغوئ خپلو د ترونو زامنو سره ودونه وکړل. (۱۲) هغوئ د یوسف زوئ منسی
قبیلې په کورَنو کښې ودونه وکړل او د هغوئ جائیداد د هغوئ د پلار په قبیله کښې پاتې شو. (۱۳) دا هغه اصُول او قانون دے
کوم چې مالِک خُدائ د موسیٰ په ذریعه د موآب په میدانونو کښې د اُردن نه پورې یریحو ته مخامخ بنی اِسرائیلو له ورکړو.

pashtobibles.org © یوسفزی ۲۰۱۹